

**RÅDET FOR
DEN EUROPÆISKE UNION**

**Bruxelles, den 1. februar 2008 (03.03)
(OR. en)**

5588/08

**Interinstitutionel sag:
2006/0142 (COD)**

LIMITE

**VISA 19
CODEC 79
COMIX 54**

NOTE

fra: formandskabet

til: Visumgruppen

Komm. forsl. nr.: 11752/1/06 VISA 190 CODEC 771 COMIX 662 + ADD 2 (en)

Vedr.: Udkast til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om en fællesskabskodeks for visa

Hermed følger til delegationerne teksten til artikel 1-49 og bilag I-XIII til udkastet til forordning, som den foreligger efter drøftelserne i Visumgruppen/Det Blandede Udvalg.¹

¹ Resultatet af drøftelserne i Visumgruppen/Det Blandede udvalg om ovennævnte artikler og bilag findes i dok. 13611/06, 15660/1/06, 6060/2/07 + COR 1 + COR 2, 8245/07, 9502/07, 11831/1/07 + COR 1, 12666/07, 15303/07 og 16127/07.

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING

om en fællesskabskodeks for visa

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR -

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 62, nr. 2),
litra a), og litra b), nr. ii),

under henvisning til forslag fra Kommissionen¹,

efter proceduren i traktatens artikel 251², og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I overensstemmelse med traktatens artikel 61 bør indførelsen af et område, hvor der er fri bevægelighed for personer, ledsages af foranstaltninger for så vidt angår kontrol med de ydre grænser, asyl og indvandring.
- (2) I medfør af traktatens artikel 62, nr. 2), skal der gennem foranstaltninger vedrørende passage af medlemsstaternes ydre grænser fastlægges visumregler for forventet ophold i højst tre måneder, f.eks. procedurer og betingelser for medlemsstaternes udstedelse af visa.

¹ EUT C ..., s. ...

² EUT C ..., s. ...

- (3) For så vidt angår visumpolitikken udgør indførelsen af et fælles lovgivningskorpus, navnlig via konsolidering og udvikling af de eksisterende fællesskabsbestemmelser (de relevante bestemmelser i konventionen om gennemførelse af Schengenaftalen af 14. juni 1985¹ og de fælles konsulære instrukser²), et af de grundlæggende elementer i forbindelse med "en videre udbygning af den fælles visumpolitik som del af et system med flere niveauer, der skal lette den lovlige rejseaktivitet og håndtere den ulovlige indvandring gennem yderligere harmonisering af national lovgivning og behandlingspraksis ved de lokale konsulære missioner" som defineret i Haagprogrammet: styrkelse af frihed, sikkerhed og retfærdighed i Den Europæiske Union³.
- (4) Medlemsstaterne bør med henblik på udstedelse af visa være repræsenteret i alle tredjelande, hvis statsborgere har visumpligt. De kan beslutte, at visumansøgninger, der indgives af statsborgere i bestemte tredjelande, eller at ansøgninger om en bestemt type visum skal indgives direkte til en fast diplomatisk eller konsulær repræsentation for den stat, som er ansøgerens væsentligste bestemmelsessted.
- (5) Det lokale konsulære samarbejde er vigtigt for at sikre en harmoniseret anvendelse af den fælles visumpolitik og en passende vurdering af risikoen for indvandring. I lyset af forskellene i de lokale forhold bør den operationelle anvendelse af særlige retlige bestemmelser vurderes af medlemsstaternes diplomatiske og konsulære repræsentationer på de enkelte steder, da forskelle i anvendelsen af retlige bestemmelser ikke kun kan give anledning til "visumshopping", men også føre til forskellig behandling af visumansøgere.
- (6) Det er nødvendigt at fastsætte regler for transit gennem internationale områder i lufthavne for at bekæmpe ulovlig indvandring. Det bør derfor kræves, at statsborgere, der er opført på en fælles liste over tredjelande, har lufthavnstransitvisa, samtidig med at medlemsstaterne frtages muligheden for at kræve denne type visum af statsborgere fra andre tredjelande.

¹ EFT L 239 af 22.9.2000, s. 19.

² EUT C 326 af 22.12.2005.

³ EUT C 53 af 3.3.2005.

- 7) Når en medlemsstat er vært for De Olympiske Lege og De Paralympiske Lege, bør der anvendes en særlig ordning, der letter udstedelsen af visa til medlemmerne af den olympiske familie.
- (8) Bilaterale aftaler mellem Det Europæiske Fællesskab og tredjelande med henblik på at lette behandlingen af ansøgninger om visum til kortvarigt ophold kan fravige bestemmelserne i denne forordning.
- (9) I forbindelse med forholdene for modtagelse af ansøgere bør der tages behørigt hensyn til den menneskelige værdighed. Behandlingen af visumansøgninger bør ske på en professionel og respektfuld måde og stå i forhold til de mål, der forfølges.
- (10) Medlemsstaterne bør sikre, at kvaliteten af den service, der tilbydes offentligheden, er rimelig og følger god administrativ praksis. Med henblik herpå bør de afsætte et passende antal uddannede medarbejdere samt tilstrækkelige midler.
- (11) Integreringen af biometriske identifikatorer er et vigtigt skridt hen imod brugen af nye elementer, der etablerer en mere pålidelig forbindelse mellem indehaveren af visummet og passet med henblik på at undgå falske identiteter. Det bør derfor være et grundlæggende krav for udstedelse af et visum med registrering af biometriske identifikatorer i visuminformationssystemet (VIS) – i det mindste ved indgivelsen af den første ansøgning – at visumansøgeren selv møder op; førstegangsansøgere bør ikke kunne indgive ansøgninger via kommercielle foretagender, der fungerer som formidlere, f.eks. rejsebureauer.

- (12) Der bør indføres en række nye muligheder for tilrettelæggelsen af konsulære repræsentationer såsom samhusning, fælles ansøgningscentre og outsourcing med henblik på modtagelse af visumansøgninger og registrering af biometriske data. Der bør indføres en passende retlig ramme for disse muligheder, navnlig for så vidt angår databeskyttelse. Disse former for konsulært samarbejde og outsourcing bør indføres under streng overholdelse af de generelle principper for udstedelse af visa, idet kravene om databeskyttelse i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger respekteres.
- (13) Ansøgeren bør selv møde op ved den første registrering af biometriske identifikatorer. For at forenkle proceduren i forbindelse med alle senere ansøgninger bør det være muligt at kopiere biometriske oplysninger fra den første ansøgning inden for en tidsramme på 48 måneder, idet der tages hensyn til den lagringsperiode, som er fastlagt i VIS. Efter dette tidsrum bør de biometriske identifikatorer registreres igen.
- (14) Statistiske data er et vigtigt middel til at overvåge migrationsbevægelser og kan tjene som et effektivt styringsredskab. Sådanne data bør derfor regelmæssigt samles i et fælles format.
- (15) Der bør indføres en procedure, der giver Kommissionen mulighed for at tilpasse visse praktiske retningslinjer for udstedelse af korttidsvisa. I disse tilfælde bør de nødvendige foranstaltninger til gennemførelse af denne forordning vedtages i medfør af Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbestemmelser, der tillægges Kommissionen¹.

¹ EFT L 184 af 17.9.1999, s. 23.

- (16) For at sikre en harmoniseret anvendelse af forordningen på operationelt niveau bør der udarbejdes instrukser om den praksis og de procedurer, medlemsstaternes diplomatiske og konsulære repræsentationer skal følge, når de behandler visumansøgninger.
- (17) Da Europa-Parlamentets og Rådets forordning om visuminformationssystemet og udveksling af oplysninger mellem medlemsstaterne om korttidsvisa (i det følgende benævnt "VIS-forordningen") er baseret på de nuværende retsfor skrifter, bør den ændres for at tage hensyn til de ændringer af forskrifterne, der er relevante for VIS.
- (18) For så vidt angår målsætningerne for den foreslåede handling, bør det påpeges, at i henhold til EF-traktatens artikel 62, nr. 1), og nr. 2), litra b), har Fællesskabet beføjelse - og endog pligt - til at vedtage foranstaltninger vedrørende visumregler for forventet ophold i højst tre måneder; i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. traktatens artikel 5, går denne forordning ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå disse mål.
- (19) Denne forordning respekterer de grundlæggende rettigheder og overholder de principper, der er anerkendt i navnlig den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder og Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder.
- (20) Uanset traktatens artikel 299 er de eneste franske og nederlandske områder, denne forordning finder anvendelse på, områderne i Europa, da de oversøiske områder ikke indgår som en del af området uden indre grænser.
- (21) Betingelserne for indrejse på medlemsstaternes område eller udstedelse af visa berører ikke de gældende regler for anerkendelse af rejsedokumenters gyldighed.

- (22) For at give medlemsstaternes myndigheder mulighed for at forberede gennemførelsen af denne forordning bør den først finde anvendelse seks måneder efter datoen for dens ikrafttræden, med undtagelse af artikel 46 (udvalgsprocedure) og artikel 47 (meddelelse fra medlemsstaterne).
- (23) I medfør af artikel 1 og 2 i protokollen om Danmarks stilling, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, deltager Danmark ikke i vedtagelsen af denne forordning, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Danmark. Inden seks måneder efter datoen for vedtagelsen af denne forordning til udbygning af Schengenreglerne efter bestemmelserne i afsnit IV i tredje del af traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, bør Danmark træffe afgørelse om, hvorvidt det vil gennemføre denne forordning i sin nationale lovgivning, jf. artikel 5 i protokollen om Danmarks stilling.
- (24) For Islands og Norges vedkommende er denne forordning et led i udviklingen af de bestemmelser i Schengenreglerne, jf. aftalen indgået mellem Rådet for Den Europæiske Union og Republikken Island og Kongeriget Norge om disse to staters associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne¹, der falder ind under det område, der er nævnt i artikel 1, litra B, i Rådets afgørelse 1999/437/EF af 17. maj 1999 om visse gennemførelsesbestemmelser til nævnte aftale².
- (25) Der skal udarbejdes en ordning, som giver repræsentanter for Island og Norge mulighed for at deltage som associeret i arbejdet i de udvalg, der bistår Kommissionen ved udøvelsen af dens gennemførelsesbeføjelser, således som det bliver tilfældet i medfør af denne forordning. En sådan ordning er omhandlet i den brevveksling mellem Fællesskabet og Island og Norge³, der er knyttet som bilag til ovennævnte aftale. Kommissionen har forelagt Rådet et udkast til henstilling med henblik på forhandling af denne ordning.

¹ EFT L 176 af 10.7.1999, s. 36.

² EFT L 176 af 10.7.1999, s. 31.

³ EFT L 176 af 10.7.1999, s. 53.

- (26) For Schweiz ' vedkommende er denne forordning et led i udviklingen af bestemmelser i Schengenreglerne, jf. aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiz iske Forbund om Det Schweiz iske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne¹, der falder ind under det område, der er nævnt i artikel 4, stk. 1, i Rådets afgørelse 2004/860/EF² om undertegnelse på henholdsvis Den Europæiske Unions vegne og Det Europæiske Fællesskabs vegne af og midlertidig anvendelse af visse bestemmelser i nævnte aftale³.
- (27) Denne forordning er et led i udviklingen af de bestemmelser i Schengenreglerne, som Det Forenede Kongerige ikke deltager i, jf. Rådets afgørelse 2000/365/EF af 29. maj 2000 om anmodningen fra Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland om at deltage i visse bestemmelser i Schengenreglerne⁴. Det Forenede Kongerige deltager derfor ikke i vedtagelsen af denne forordning, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Det Forenede Kongerige.
- (28) Denne forordning er et led i udviklingen af de bestemmelser i Schengenreglerne, som Irland ikke deltager i, jf. Rådets afgørelse 2002/192/EF af 28. februar 2002 om anmodningen fra Irland om at deltage i visse bestemmelser i Schengenreglerne⁵. Irland deltager derfor ikke i vedtagelsen af denne forordning, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Irland.
- (29) Denne forordning udgør bestemmelser, der med undtagelse af artikel 22, bygger på eller på anden måde har tilknytning til Schengenreglerne, jf. artikel 3, stk. 2, i tiltrædelsesakten fra 2003 -

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

¹ Rådsk dokument 13054/04, tilgængeligt på <http://consilium.europa.eu/cms3/fo/showPage.asp?lang=en&id=549&mode=g>

² EUT L 370 af 17.12.2004, s. 78.

³ EUT L 368 af 15.12.2004, s. 26, og EUT L 370 af 17.12.2004, s. 78.

⁴ EFT L 131 af 1.6.2000, s. 43.

⁵ EFT L 64 af 7.3.2002, s. 20.

AFSNIT I: Generelle bestemmelser

Artikel 1¹

Mål og anvendelsesområde

1. I denne forordning fastsættes regler for behandling af visumansøgninger for forventede ophold på medlemsstaternes område på højst tre måneder i en seks måneders periode.
2. Disse regler finder anvendelse på alle tredjelandsstatsborgere, der i medfør af Rådets forordning (EF) nr.539/2001² skal have et visum, når de passerer de ydre grænser, uanset
 - a) tredjelandsstatsborgeres ret til fri bevægelighed, når de er familiemedlemmer til en EU-borger³
 - b) tredjelandsstatsborgeres tilsvarende rettigheder, når de i henhold til aftaler indgået mellem Fællesskabet og dets medlemsstater på den ene side og de pågældende tredjelande på den anden side er tillagt en ret til fri bevægelighed, der svarer til EU-borgernes og deres familiemedlemmers ret til fri bevægelighed.
3. I forordningen defineres listen⁴ over tredjelande, hvis statsborgere skal have lufthavnstransitvisa, og der fastsættes regler for behandlingen af visumansøgninger til transit gennem internationale transitområder i medlemsstaternes lufthavne.

¹ **SE:** undersøgelsesforbehold

² EFT L 81 af 21.3.2001, s. 1.

³ **Komm.** understregede, at litra a) og b) kun vedrører disse personkategoriers eksisterende rettigheder og ikke skaber nye. Komm. er villig til at gøre teksten klarere, hvis det er nødvendigt.

⁴ **FR** kunne ikke gå ind for at indføre én enkelt liste over tredjelande, hvis statsborgere skal have lufthavnstransitvisa, og foreslog derfor følgende affattelse af stykket:
"3. I forordningen defineres listerne over tredjelande, hvis statsborgere skal have lufthavnstransitvisa, og der fastsættes regler for behandlingen af visumansøgninger til transit gennem internationale transitområder i medlemsstaternes lufthavne."

Artikel 2¹

Definitioner

I denne forordning forstås ved:

- 1) "tredjelandstatsborger": enhver person, der ikke er EU-borger som omhandlet i traktatens artikel 17, stk. 1
- 2) "visum": en beslutning truffet af en medlemsstat med henblik på:
 - a) indrejse² med henblik på et forventet ophold i denne medlemsstat eller i flere medlemsstater af højst tre måneders varighed i alt³
 - b) indrejse med henblik på transit gennem denne medlemsstats eller flere medlemsstaters områder eller
 - c) transit gennem en medlemsstats internationale transitområder i lufthavne
- 3) "ensartet visum": et visum, der er gyldigt overalt på medlemsstaternes område, og som er enten:
 - a) et "visum til kortvarigt ophold" (type C), der giver indehaveren ret til ophold på medlemsstaternes områder i et tidsrum på højst tre måneder i en seks måneders periode at regne fra datoen for den første indrejse⁴

eller

¹ SE: undersøgelsesforbehold

² Som svar på spørgsmål fra **AT** og **PT**, som ønskede, at det slås fast, at det at være i besiddelse af et visum ikke automatisk giver ret til indrejse, erindrede **Komm.** om, at dette princip fremgår af det udstedte visum og ikke bør indsættes i definitionen. Princippet omtales i artikel 24 i udkastet til visumkodeks.

³ Som svar på et spørgsmål fra **AT**, som ønskede en henvisning til flerårige visa, anførte **Komm.**, at denne definition er overtaget fra forordning 539/2001. **HU** ønskede en henvisning til visa for to indrejser.

⁴ **HU** mente, at der bør være en henvisning til antallet af indrejser ligesom i definitionen af transitvisum. **Komm.** vil overveje dette.

- b) et "transitvisum"¹ (type B), der giver indehaveren, der rejser fra et tredjeland til et andet, ret til at rejse gennem medlemsstaternes områder en gang, to gange eller undtagelsesvis flere gange, idet hver transit højst må være på fem dage
- 4) "visum med begrænset territorial gyldighed" (LTV-B eller LTV-C): et visum til kortvarigt ophold,² som kun giver indehaveren ret til ophold på eller transit gennem den udstedende medlemsstats eller flere medlemsstatsers område³
- 5) "lufthavnstransitvisum" (type A): et visum, der kræves af statsborgere fra visse tredjelande med henblik på transit gennem medlemsstaternes internationale transitområder i lufthavne, som en undtagelse fra princippet om fri transit, der er fastsat i bilag 9 til Chicagokonventionen angående international civil luftfart
- 6) "anerkendt rejsedokument": et rejsedokument udstedt af et tredjeland, hvis statsborgere skal være i besiddelse af et visum, når de passerer de ydre grænser, jf. Rådets forordning (EF) nr. 539/2001, og som er anerkendt af medlemsstaterne med henblik på påføring af visa⁴
- 7) "visummærkat": den ensartede udformning af visa, der er defineret i Rådets forordning (EF) nr. 1683/95 og den fysiske form for visum, der defineres i stk. 3, 4 og 5

¹ **FR**, der fik støtte fra **AT**, mente, at sondringen mellem "B"- og "C"-visa er kunstig, og at den medfører unødvendige komplikationer i praksis. **FR** mente, at der efter indførelsen af standardgebyret for behandling af ansøgninger ikke er nogen grund til at opretholde denne sondring. **Komm.** var åben for overbevisende argumenter for at afskaffe "B"-visa, men var på baggrund af de problemer, som de to delegationer beskriver, overrasket om, at dette spørgsmål først tages op nu.

² **SK** foreslog følgende affattelse af dette stykke:
"4. "visum med begrænset territorial gyldighed" (LTV-B eller LTV-C): et visum til kortvarigt ophold **og transitvisum**, som kun giver indehaveren ret til ophold på eller transit gennem den udstedende medlemsstats eller flere medlemsstatsers område".

³ **Komm.** bekræftede, at selv om der er udstedt et LTV-visum, fordi en medlemsstat ikke har anerkendt ansøgerens rejsedokument, vil dette LTV-visum - selv om det giver indehaveren ret til at rejse til 14 medlemsstater, ikke være et "ensartet" visum i henhold til definitionen i artikel 2, stk. 3.

⁴ **Komm.** erkendte, at denne definition ikke omfatter rejsedokumenter, som er udstedt af f.eks. internationale organisationer, og vil overveje en bedre formulering. **HU** foreslog, at der hvis denne definition skal forblive i teksten henvises til de forskellige organisationer osv., der udsteder rejsedokumenter, samt til "indehavere" af disse dokumenter snarere end til "statsborgere".

- 8) "særskilt ark til påføring af visum": en ensartet udformning af ark til påføring af visum udstedt af medlemsstater til personer, hvis rejsedokumenter ikke anerkendes af den medlemsstat, der udarbejder det pågældende ark som defineret i forordning (EF) nr. 333/2002.¹²

¹ HU mente, at definitionen også bør henvise til anvendelsen af det særskilte ark, når ansøgerens pas ikke har flere tomme sider til påføring af visummet. Komm. anførte, at dette praktiske aspekt er velkendt, men at definitionen må holde sig til titlen på forordningen.

² HU foreslog at tilføje definitionen "**konsulat**": **diplomatisk eller konsulær repræsentation med bemyndigelse til at udstede ensartede visa**", for ikke at skulle anvende den lange formulering i hele teksten.

AFSNIT II: Modtagelse og behandling af visumansøgninger

Kapitel I

Myndigheder, der deltager i behandlingen af visumansøgninger

Artikel 3

Myndigheder, der har kompetence til at behandle visumansøgninger

1. Med forbehold af artikel 37 er det kun medlemsstaternes diplomatiske eller konsulære repræsentationer¹, der har ret til at behandle visumansøgninger.

¹ **BE** ønskede at indsætte en henvisning til de centrale myndigheder, da de også er involveret og ansvarlige for visumforlængelse inden for Schengenområdet. **NO, SE, NL, AT, DK** og **LT** støttede dette forslag, hvorimod **FR** bemærkede, at der bør sondres mellem visumforlængelse for personer, der allerede befinder sig på Schengenområdet, og udstedelse af indrejsevisum. **EE** overvejede, om ikke udtrykket "behandling" er for generelt. **PL** advarede mod at blande "de centrale myndigheder" sammen med "de kompetente myndigheder". **FR** erindrede om, at de franske oversøiske departementer og territorier står uden for Schengenområdet, og at det dér er præfekturerne, der er ansvarlige for visumudstedelse. **Komm.** var enig i, at der bør indsættes en bestemmelse, der dækker denne situation, men foreslog, at den vil passe bedre i afsnit V "Afsluttende bestemmelser". **Komm.** fastholdt, at diplomatiske og konsulære repræsentationer er ansvarlige for at behandle visumansøgninger og henledte delegationernes opmærksomhed på de artikler, der udtrykkeligt omhandler de situationer, hvor de centrale myndigheder er involveret i behandlingen: artikel 6, 8, 9 og 28. Der kan eventuelt indsættes en krydshenvisning til disse bestemmelser i teksten. Efter **Komm.**'s mening indeholder forordningsudkastet kun én undtagelse fra princippet i artikel 3, stk. 1, nemlig artikel 37 ("outsourcing"). **BE, DK, SE** og **NO** mente ikke, at en sådan krydshenvisning vil dække samtlige situationer. **IT** gik ikke ind for en sådan specificering og fandt den nuværende ordlyd fyldestgørende, da det er de diplomatiske og konsulære repræsentationer, der behandler visumansøgninger, selv om de centrale myndigheder bliver hørt som led i behandlingen. **FR** mente, det kunne være nyttigt at indføre en klar sondring mellem de forskellige stadier, som en visumansøgning gennemgår: forelæggelse, behandling, udstedelse. **AT** bemærkede, at de østrigske myndigheder ikke kan forlænge visa i Østrig. Hvis der fremsættes anmodning herom, indledes der en helt ny behandling af ansøgningen. **Komm.** henviser til de eksisterende Schengenregler om visumforlængelse, der gælder for alle de medlemsstater, der anvender Schengenreglerne, og mindede delegationerne om, at visumkodeksen vil finde direkte anvendelse i medlemsstaterne.

2. Uanset stk. 1 kan visa til kortvarigt ophold og transitvisa undtagelsesvis udstedes ved grænsen af de myndigheder, der er ansvarlige for personkontrollen [...]¹.

Artikel 4

"Territorial" kompetence

1. Tredjelandssstatsborgere ansøger om visum på en medlemsstats diplomatiske eller konsulære repræsentation i deres ²bopælsland³ ⁴.

¹ **DK, PL, BE, SE, LT, NL** og **AT** var i tvivl om, hvorvidt det er nødvendigt at henvise til søfolk. **Formandskabet** foreslog at lade henvisningen udgå. **Komm.** kunne acceptere dette. **NL** kunne også acceptere en sådan udeladelse, men var ikke enig i, at udstedelse af visa til søfolk ved grænsen skal betragtes som en undtagelse: **NL** foreslog, at det et eller andet sted i kodeksudkastet anføres, at "visum til kortvarigt ophold og transitvisum kan udstedes til søfolk ved grænsen."

² **CZ** foreslog at indsætte "lovlige" for at sikre, at kun personer med lovligt ophold kan ansøge om visum.

³ **HU** foreslog at indsætte "eller oprindelsesland" og tilføje følgende:

"Det konsulat, der er beliggende i ansøgerens oprindelsesland, skal (pr. e-mail, fax) høre det konsulat, der er beliggende i ansøgerens bopælsland, hvis et sådant konsulat findes."

SI og **AT** støttede første del af dette forslag.

Komm. bemærkede, at ordet "bopælsland" var valgt bevidst, fordi det har både en retlig og en praktisk betydning i modsætning til "oprindelsesland".

⁴ **LT** nævnte, at ikke alle Schengenstater har repræsentationer i samtlige tredjelande, og ansøgere kan derfor være nødt til at ansøge om visum i et andet land end deres bopælsland, fordi en diplomatisk eller konsulær repræsentation kan dække flere lande, og teksten bør også tage højde for en sådan situation. **Komm.** vil overveje, hvordan det kan udtrykkes.

2. Uanset stk. 1 kan tredjelandstatsborgere, der har lovligt ophold i et andet tredjeland end deres bopælsland, indgive ansøgninger i dette tredjeland. Sådanne ansøgere fremlægger en begrundelse¹ for at indgive ansøgningen i det pågældende land, og der må ikke herske tvivl om, at ansøgeren har til hensigt at vende tilbage² til sit bopælsland.
- I disse tilfælde kan³ den diplomatiske eller konsulære repræsentation i ansøgerens bopælsland eller den udstedende medlemsstats centrale myndigheder høres.

Artikel 5

Medlemsstat, der er ansvarlig for behandlingen af en visumansøgning

1. Den diplomatiske eller konsulære repræsentation, der er ansvarlig for at behandle ansøgningen om et visum til kortvarigt ophold, er:
- a) den medlemsstats diplomatiske eller konsulære repræsentation, på hvis område rejsens eneste eller væsentligste bestemmelsessted⁴ befinder sig⁵, eller
 - b) hvis det ikke er muligt at fastslå, hvilken medlemsstat der er rejsens væsentligste bestemmelsessted, den medlemsstats diplomatiske eller konsulære repræsentation, hvis ydre grænser ansøgeren har til hensigt at passere ved indrejse på medlemsstaternes område.

¹ **IT** var i tvivl om, hvad der menes med "begrundelse", og fandt det overflødigt, da ansøgeren altid skal have en gyldig grund til at ansøge om visum.

² **NL** var i tvivl om, hvorvidt det er hensigtsmæssigt at henvise til "tvivl om, at ... har til hensigt at vende tilbage til sit bopælsland", da dette ikke er anført som en begrundelse for afslag.

³ **BE** og **DE** mente, at høringen bør forblive obligatorisk. **Komm.** mindede om, at de nugældende regler kun kræver en sådan høring i tvivlstilfælde. **IT** fandt afsnittet overflødigt, da det beskriver nuværende praksis. **Komm.** mindede om, at forordningsudkastet fastsætter visumansøgernes rettigheder og forpligtelser, og at reglerne bør fremgå tydeligt.

⁴ **AT** og **DE** fandt ikke denne definition tilfredsstillende. **Komm.** bemærkede, at teksten til de fælles konsulære instrukser udelukkende er praktiske retningslinjer, men at Komm. vil være åben for forslag, hvis medlemsstaterne ønsker nogle af elementerne indsat.

BE ønskede at bibeholde affattelsen af del II, afsnit 1.1, litra a) og b), og understregede, at sådanne præciseringer bør indsættes i retsaken og ikke i de særskilte "instrukser". Herved vil det "retligt" blive helt klart, hvilken medlemsstatsrepræsentation der var ansvarlig for at behandle en given visumansøgning.

⁵ "Hvis den medlemsstat, der er ansvarlig for at behandle ansøgningen, ikke har et konsulat i ansøgerens bopælsland, kan ansøgeren ansøge om visum ved et andet af den pågældende medlemsstats konsulater."

Når der ansøges om et visum til flere indrejser, er den medlemsstat, der er det sædvanlige¹ bestemmelsessted, ansvarlig for at behandle ansøgningen. Sådanne visa udstedes kun i ansøgerens bopælsland².

2. Den diplomatiske eller konsulære repræsentation, der er ansvarlig for at behandle ansøgningen om transitvisum, er:
 - a) i tilfælde af transit gennem kun én medlemsstat den diplomatiske eller konsulære repræsentation i den berørte medlemsstat, eller
 - b) i tilfælde af transit gennem flere medlemsstater den diplomatiske eller konsulære repræsentation i den medlemsstat, hvis ydre grænse ansøgeren har til hensigt at passere ved begyndelsen af transitten.
3. Den diplomatiske eller konsulære repræsentation, der er ansvarlig for behandlingen af ansøgningen om lufthavnstransitvisum³, er:
 - a) i tilfælde af transit gennem en enkelt lufthavn den diplomatiske eller konsulære repræsentation i den medlemsstat, hvor transitlufthavnen befinder sig, eller
 - b) i tilfælde af transit gennem to eller flere lufthavne den diplomatiske eller konsulære repræsentation i den medlemsstat, hvor lufthavnen for første transit befinder sig⁴.

¹ **IT** og **PT** fandt denne affattelse problematisk. **NL** foreslog, at ændre teksten til "det væsentligste bestemmelsessted". **Komm.** mindede om, at andet afsnit i artikel 5, stk. 1, ikke er omfattet af de nugældende regler, og at henvisningen til "det sædvanlige bestemmelsessted" er indsat for at konkretisere hoveddestinationen i tilfælde af en ansøgning om visum til flere indrejser.

² **NL** ønskede at lade "kun i ansøgerens bopælsland" udgå, da forretningsrejsende ofte vil være nødt til at ansøge om visum uden for deres bopælsland. **Komm.** fastholdt, at den diplomatiske repræsentation i ansøgerens bopælsland altid vil være den bedst egnede til at behandle ansøgningen, og den mente, at forretningsrejsende planlægger deres rejser i god tid. Men hvis det skulle blive nødvendigt at ansøge om visum et andet sted end i bopælslandet, finder artikel 4, stk. 2, anvendelse.

SI og **HU**: undersøgelsesforbehold. **BE** og **DE** ønskede teksten bibeholdt, og **DE** tilføjede, at der bør være større smidighed i forbindelse med forretningsrejsendes visum til flere indrejser. **FR** foreslog at indsætte "medmindre særlige omstændigheder gør sig gældende".

³ Se bemærkninger fra **FR** i indledningen, side 2.

⁴ **BE** og **FR** gav eksempler på, hvor denne affattelse kan give anledning til fortolkningsproblemer, og ønskede teksten præciseret. **Komm.** ville overveje disse praktiske aspekter, men henviste delegationerne til definitionen på "intern flyvning" i Schengengrænsekodeksen (artikel 2, stk. 3).

Artikel 6

Kompetence i forbindelse med udstedelse af visa til tredjelandstatsborgere, der har lovligt ophold på en medlemsstats område

Tredjelandstatsborgere, der har lovligt ophold på en medlemsstats område uden at have opholdstilladelse i denne medlemsstat, som giver dem ret til at rejse uden visum, jf. artikel 5, stk. 1, litra b), og artikel 34, stk. 1, litra a), i Schengengrænsekodeksen, og som af begrundede årsager rejser til en anden medlemsstat, skal ansøge om visum på bestemmelsesmedlemsstatens diplomatiske eller konsulære repræsentation.

Artikel 7

Repræsentationsordninger

1. Med forbehold af artikel 5 kan en medlemsstats diplomatiske eller konsulære repræsentation indgå aftale om at repræsentere en anden medlemsstat med henblik på behandling af visa til kortvarigt ophold, transitvisa og lufthavnstransitvisa. I ordningen præciseres varigheden af repræsentationen, hvis den er midlertidig, og procedurerne for at bringe den til ophør samt eventuelle ordninger for, at den repræsenterede medlemsstat stiller lokaler og personale til rådighed og udbetaler lønninger.

I sådanne bilaterale ordninger kan det fastsættes, at den repræsenterende medlemsstat skal videresende visumansøgninger fra bestemte kategorier af tredjelandstatsborgere til den repræsenterede medlemsstat med henblik på forudgående høring som fastsat i artikel 9, stk. 3.

- [2. En medlemsstat kan også repræsentere en eller flere andre medlemsstater med henblik på udelukkende at modtage ansøgninger og registrere biometriske identifikatorer. Modtagelsen og videresendelsen af sagsmapper og oplysninger til det repræsenterede konsulat sker under overholdelse af de relevante databaseskyttelses- og sikkerhedsregler.]¹

¹ Dette stykke blev ikke gennemgået, da det indgår i det særskilte forslag om ændring af de fælles konsulære instrukser, der nu er under behandling.

3. Den repræsenterede medlemsstat informerer Europa-Kommissionen om nye repræsentationsordninger eller opsigelse af sådanne ordninger senest tre måneder¹, inden aftalen herom træder i kraft eller ophører.
4. Samtidig² informerer den repræsenterende medlemsstat både de andre medlemsstaters diplomatiske og konsulære repræsentationer og Europa-Kommissionens delegation i den pågældende jurisdiktion, når der er indgået repræsentationsordninger, og om hvornår de træder i kraft³.
5. Den repræsenterende medlemsstats diplomatiske eller konsulære repræsentation [...] ⁴overholder alle regler for behandling af ansøgninger om visa til kortvarigt ophold, transitvisa og lufthavnstransitvisa⁵, som fastsat i denne forordning; fristerne i artikel 20, stk. 1, for udstedelse af visa finder anvendelse.

¹ **PT** fandt denne bestemmelse problematisk, da sådanne repræsentationsordninger kan være nødvendige i nødsituationer. **FR, AT, IT, BE, DK og NL** ønskede at lade omtalen af tre måneder udgå. **Komm.** understregede, at det er vigtigt at øge visumpolitikens gennemsigtighed, og at ansøgerne ved, hvor de skal ansøge om visum (3-månedersperioden svarer til den fastsatte frist for at ansøge om et visum (se artikel 10, stk. 1), og desuden har erfaringerne vist, at medlemsstaterne ofte først informerer om repræsentationsordninger flere måneder efter deres ikrafttræden. Med hensyn til underretning om "midlertidig repræsentation" vil Komm. ikke sætte sig imod en anden affattelse af teksten, men var ikke sikker på, at det er nødvendigt i betragtning af, hvor sjældent en sådan ad hoc-repræsentation tilsyneladende forekommer. Da større sportsbegivenheder planlægges lang tid i forvejen, kan underretning om midlertidig repræsentation i forbindelse hermed foretages inden for den frist, der foreslås i teksten.

² **Komm.** bemærkede, at der var valgt et mere vagt udtryk for den repræsenterende medlemsstats lokale underretning af andre diplomatiske repræsentationer.

³ **Formandskabet** foreslog indsat: "eller ophører" for at bringe bestemmelsen på linje med bestemmelsen i stk. 3. **Komm.** godkendte denne tilføjelse.

⁴ **BE** fandt sætningen overflødig og foreslog at lade den udgå. **Komm.** kunne acceptere dette.

⁵ Som svar på et spørgsmål fra **HU** bemærkede **Komm.**, at repræsentationerne på grund af denne visumtypes særlige karakter ikke er velegnede til at udstede dem.

6. Når en repræsenterende medlemsstats diplomatiske eller konsulære repræsentation har til hensigt at give afslag på en ansøgning, sendes hele sagsmappen til den repræsenterede medlemsstats [centrale myndigheder]¹, således at de kan træffe den endelige beslutning om ansøgningen inden for den frist, der er fastsat i artikel 20, stk. 1.
7. Hvis den repræsenterende medlemsstats diplomatiske eller konsulære repræsentation beslutter at samarbejde med kommercielle foretagender, der fungerer som formidlere, eller at udlicitere visumbehandlingsproceduren², omfatter disse procedurer også ansøgninger, der indgives via en repræsenterende medlemsstat. Den repræsenterede medlemsstats centrale myndigheder informeres behørigt forinden³.

¹ Nogle delegationer (NL, AT, PT) udtrykte betænkelighed ved, hvad denne bestemmelse kan indebære. FI foreslog teksten i skarp parentes erstattet med "nærmeste regionale ambassade". På den måde vil pligten til at begrunde afslag (jf. artikel 23) ligge hos den repræsenterede medlemsstat, hvilket vil lette en eventuel ankeprocedure. SE og SE støttede dette forslag. BE fandt forslaget godt, men opretholdt sit undersøgelsesforbehold. EE støttede det finske forslag, men bemærkede, at det kun burde være en mulighed, da der ikke var nogen grund til at sende hele sagsmappen, når alle oplysninger lagres i VIS.

DK og LT foretrak det oprindelige forslag.

IT undrede sig over, hvorfor dette var nødvendigt, da den repræsenterende medlemsstat selv bør træffe alle afgørelser om ansøgninger.

FR mindede om, at problemet med "afslag i repræsentationen" opstår i tilfælde af uoverensstemmelse, da anke osv. er omfattet af nationale bestemmelser. Der er imidlertid opstået flere problemer, efter at det er bestemt, at gebyret for behandling skal betales på ansøgningstidspunktet. FR kunne acceptere, at sagsmapper, der ikke er for omfattende, sendes til de centrale myndigheder, og foreslog dette som en mulighed for at bibeholde så mange udveje som muligt.

Komm. fastholdt, at det er et juridisk problem og ikke et spørgsmål om tillid i forbindelse med negative svar på visumansøgninger, og den henviste til eksempler på utilfredsstillende situationer, der er opstået, hvor ansøgerne ikke har fået formelt afslag, men er blevet rådet til at kontakte den repræsenterede medlemsstats nærmeste repræsentation, som kan ligge langt væk. Komm. ville derfor bibeholde teksten, idet den erkendte, at overførsel af sagsmapper vil blive lettere med VIS. Komm. henledte delegationernes opmærksomhed på artikel 19, stk. 1, der indfører begrebet "uantagelige ansøgninger", og bemærkede, at dette element muligvis vil kunne begrænse problemerne i forbindelse med repræsentation.

² NL var i tvivl om, hvad forskellen er mellem samarbejde med kommercielle foretagender, der fungerer som formidlere, og outsourcing.

³ Komm. meddelte delegationerne, at dette stykke var blevet indsat på grund af praktiske erfaringer i New Delhi ("TM 2004"), men foreslog, at stykket behandles, når det særskilte forslag om ændring af de fælles konsulære instrukser er blevet behandlet.

IT kunne ikke acceptere, at den repræsenterede medlemsstat skulle have indflydelse på, hvordan den repræsenterende medlemsstat organiserer sin konsulære repræsentation, og mindede om, at repræsentationsordningen er baseret på frivilligt arbejde. AT støttede dette synspunkt.

Artikel 8

Forudgående høring af medlemsstaternes egne centrale myndigheder

1. En medlemsstat kan kræve, at dens diplomatiske eller konsulære repræsentationer hører¹ dens centrale myndigheder, inden der udstedes visa til statsborgere fra bestemte tredjelande eller specifikke kategorier af disse statsborgere.

Bilag I indeholder listen over de tredjelande, i forbindelse med hvis statsborgere eller specifikke kategorier af statsborgere der kræves en sådan høring.

2. Denne høring påvirker ikke fristen² for behandling af visumansøgninger, der er fastsat i artikel 20, stk. 1³.
3. Hvis en medlemsstat i henhold til artikel 7, stk. 1, repræsenterer en anden medlemsstat, foretager den repræsenterende medlemsstats centrale myndigheder den høring, der er omhandlet i stk. 1.

¹ **PL** foreslog, at grænsekontrolmyndighederne ved visumudstedelse ikke bør have pligt til at foretage en sådan høring. **Komm.** foreslog, at spørgsmålet om nødvendigt rejses i forbindelse med artikel 32.

² **IT** fandt affattelsen for vag og foreslog: "foretages inden for tidsfristerne i ...".

³ **HU** og **DE** mente ikke, at der var tid nok til at udføre den fornødne kontrol. **Komm.** henviste til begrundelsen (11752/1/06, s. 8-9).

Forudgående høring og information af andre medlemsstaters centrale myndigheder

1. En medlemsstat kan kræve, at andre medlemsstaters centrale myndigheder hører dens centrale myndigheder, inden der udstedes visa til statsborgere fra specifikke tredjelande eller specifikke kategorier af disse statsborgere.

De tredjelande, i forbindelse med hvis statsborgere eller specifikke kategorier af statsborgere der kræves en sådan høring, er anført i bilag II².

¹ Alternativ tekst, som **HU** har forelagt efter mødet den 14.-15.11.2006:
HU foreslår, at den "forenklede" høring i stk. 3 bliver almindelig praksis og foreslår en ny affattelse af de første tre stykker i artikel 9, idet deres rækkefølge ændres således:
*"1. En medlemsstat kan kræve, at dens centrale myndigheder informeres om de visa, som andre medlemsstaters diplomatiske eller konsulære repræsentationer udsteder til statsborgere i specifikke tredjelande eller til specifikke kategorier af disse statsborgere.
De tredjelande, i forbindelse med hvis statsborgere eller specifikke kategorier af statsborgere der kræves en sådan information, er anført i bilag II.
2 En medlemsstat kan herudover kræve, at andre medlemsstaters centrale myndigheder hører dens centrale myndigheder, inden der udstedes visa til statsborgere fra specifikke tredjelande eller specifikke kategorier af disse statsborgere.
De tredjelande, i forbindelse med hvis statsborgere eller specifikke kategorier af statsborgere der kræves en sådan høring, er markeret med (*) i bilag II.
3 De hørte centrale myndigheder reagerer inden tre arbejdsdage fra modtagelsen af anmodningen. Et manglende svar fra de hørte myndigheder inden fristens udløb betragtes som en tilladelse til de hørende centrale myndigheder til at lade deres diplomatiske eller konsulære repræsentation udstede et visum."*

² **Komm.** mindede om, at disse lister ikke på nuværende tidspunkt er offentligt tilgængelige, men at den har foreslået, at de offentliggøres af hensyn til gennemsigtigheden, og offentliggørelsen vil måske også få medlemsstaterne til at være mere tilbageholdende med at tilføje tredjelande, for hvilke der kræves høring.
FR, NL og IT gik ikke ind for at gøre disse oplysninger offentligt tilgængelige på grund af de negative politiske følger, det formodentlig vil få. **Komm.** bemærkede, at et endeligt kompromis kunne være, at det forbliver hemmeligt, hvem der har ønsket forudgående høring, men at listen over tredjelande, for hvilke der kræves høring, offentliggøres. Denne bestemmelse bør imidlertid også behandles på baggrund af indførelsen af obligatorisk begrundelse for afslag.

2. De hørte centrale myndigheder reagerer inden tre¹ arbejdsdage² fra modtagelsen af anmodningen. Et manglende svar fra de hørte myndigheder inden fristens udløb betragtes som en tilladelse til de hørende centrale myndigheder til at lade deres diplomatiske eller konsulære repræsentation udstede et visum.³
3. En medlemsstat kan kræve, at dens centrale myndigheder kun informeres om de visa, som andre medlemsstaters diplomatiske eller konsulære repræsentationer udsteder til statsborgere i specifikke tredjelande eller til specifikke kategorier af disse statsborgere.
De tredjelande, i forbindelse med hvis statsborgere der kræves en sådan information, er markeret med (*) i bilag II.⁴
4. Den forudgående høring og information udføres i overensstemmelse med artikel 14, stk. 2, i VIS-forordning nr. ...⁵

¹ **BE** og **IT** fandt denne frist for kort, andre delegationer foreslog forskellige frister: fem arbejdsdage (**NL**), syv arbejdsdage (**SK**, **PL**). **FR** spurgte, hvorfor de nuværende frister ikke kunne bibeholdes.

Komm. mindede om, at den nuværende ordning ikke fungerer særlig godt, og at det ved flere lejligheder er blevet anført, at der kun i yderst få tilfælde kommer svar fra den hørte medlemsstat. Derudover har det ved tidligere forsøg på at ændre ordningen vist sig, at medlemsstaterne i mange tilfælde blot ønsker at blive informeret, og derfor er der indført en sondring mellem "høring" og "information". **Formandskabet** mindede om, at de langvarige udstedelsesprocedurer undertiden giver anledning til politiske problemer.

² En række delegationerne var usikre på, hvad tre arbejdsdage vil sige.

Rådets Juridiske Tjeneste henviste til den eksisterende EF-lovgivning om frister, hvor de to grundlæggende elementer er, at den dag, der udløser fristen, ikke tæller med, og at fristen aldrig begynder at løbe på en fridag, men udsættes til den første arbejdsdag derefter. (se Rådets forordning (EØF, Euratom) nr. 1182/71 af 3. juni 1971 om fastsættelse af regler om tidsfrister, datoer og tidspunkter, EFT L 38 af 15.2.1980, s. 35.

³ **DK**: undersøgelsesforbehold.

⁴ **IT** og **ES** støttede denne bestemmelse.

⁵ **Komm.** informerede delegationerne om, at tanken bag denne bestemmelse er at foretage høringen via VIS, og hvis forordningsudkastet vedtages, inden VIS er kommet i gang, kan det blive nødvendigt at indføre en overgangsperiode.

5. Hvis en medlemsstat i henhold til artikel 7, stk. 1, repræsenterer en anden medlemsstat, foretager den repræsenterende medlemsstats centrale myndigheder den høring, der er omhandlet i stk. 1 og/eller den information, der er omhandlet i stk. 3.¹

¹ **PL** foreslog, at denne bestemmelse gøres mere smidig, men med følgende tilføjelse: "medmindre den repræsenterende og den repræsenterede medlemsstat har truffet anden aftale".
Komm. ville overveje dette.

Kapitel II

Ansøgninger

Artikel 10

Praktiske retningslinjer for indgivelse af en ansøgning

1. Ansøgninger indgives højst tre måneder inden starten på det planlagte ophold^{1 2}.
2. Det kan kræves af ansøgere³, at de træffer aftale om indgivelse af en ansøgning. Aftalen kan træffes direkte med den diplomatiske eller konsulære repræsentation eller i givet fald via en formidler. Mødet finder⁴ sted inden for en frist på to uger⁵.

¹ **FR** foreslog følgende tilføjelse: "eller inden udløbsdatoen for et visum til flere indrejser med lang gyldighed." .

² **AT** mente, at følgende affattelse af stk. 1 ville være mere hensigtsmæssig: "Visum udstedes højst tre måneder inden starten på det planlagte ophold.".

³ **NL** ønskede, at dette ord ændres til "udlændinge, der er omfattet af visumkrav", men **Komm.** mente, at definitionen i artikel 2, stk. 1, er tilstrækkelig.

⁴ **HU** ønskede, at dette ord ændres til "bør finde".

⁵ En række delegationer (**AT, IT, BE, ES, LT, BG og PL**) mente at denne frist er for kort, navnlig i højsæsonen. **AT** tilføjede, at denne type bestemmelse bør indgå i instrukserne for anvendelse af kodeksen. I forbindelse med de generelle bemærkninger, der er fremsat om indholdet af kodeksen og de praktiske instrukser (se indledningen) understregede **Komm.**, at fristens længde kan tages op til revision, men at en fast frist ikke blot kan ses som en praktisk detalje. **Komm.** mindede delegationerne om, at medlemsstaterne er forpligtede til at fastsætte rimelige procedurer og behandle ansøgerne retfærdigt.

BE mente, at hvis der indføres en fast frist, skal konsekvenserne af at overskride denne frist fastsættes. **BE** foreslog, at teksten affattes således: "inden for en rimelig frist", og at fristens længde så fastsættes i instrukserne.

FR og **IT** støttede dette forslag, da visa udstedes i yderst forskellige situationer/tredjelands-/omstændigheder, hvilket betyder, at en fast frist aldrig kan anvendes overalt i verden.

- 3.¹ I behørigt begrundede tilfælde eller i begrundede hastetilfælde har ansøgerne lov til at indgive deres ansøgning enten uden forudgående aftale eller efter aftale, der træffes straks².
4. Hvis de oplysninger, der gives i forbindelse med ansøgningen, er ufuldstændige, informeres ansøgeren om, hvilken supplerende dokumentation der er påkrævet³. Ansøgeren opfordres til straks⁴ at give den supplerende information/dokumentation og informeres om, at hvis den pågældende ikke giver de krævede oplysninger⁵, vil ansøgningen efter 1 kalendermåned⁶ fra datoen for denne opfordring blive erklæret uantagelig.

¹ **LU** mente, at denne bestemmelse bør flyttes til de fremtidige instrukser. **Komm.** forklarede forbindelsen mellem stk. 2 og 3 og bemærkede, at formålet er at give medlemsstaterne mulighed for at samarbejde med eksterne tjenesteudbydere om modtagelse af ansøgninger, samtidig med at ansøgerne stadig har mulighed for at indgive deres ansøgning direkte til konsulatet. **EE** mente, at affattelsen af stk. 2 og 3 er for upræcis. **Komm.** mindede om, at dette - som anført af flere delegationer - er gældende praksis, og at Kommissionen blot har omsat denne praksis til en generel regel.

² **FR** og **NL** ville vide, hvad der mentes med dette udtryk.

³ **Komm.** ville overveje **HU's** og **LV's** forslag om at udarbejde en ensartet formular til anmodning om supplerende dokumentation.

⁴ **DK** og **LV** ville vide, hvad der mentes med dette udtryk.

⁵ **SE, IT og LV** mente, at to uger er mere hensigtsmæssigt, så det undgås, at konsulaterne skal opbevare mange ufuldstændige ansøgninger, mens **BE og LU** mente, at en måned er passende. **Komm.** fastholdt, at der er behov for en universel frist.

⁶ **NL** mente, at der bør sondres mellem vigtige dokumenter (dvs. pas) og supplerende dokumenter, og tog undersøgelsesforbehold med hensyn til dette stykke. **Komm.** var rede til at overveje forslaget om en sådan sondring i forbindelse med artikel 12. **NO** tog forbehold, da alle afgørelser, der træffes i forbindelse med visumansøgninger, også afgørelser om "uantagelighed" (artikel 19, stk. 1), efter norsk lov skal begrundes og giver ret til at klage.

Registrering af biometriske data

1. Medlemsstaterne indsamler ansøgerens biometriske identifikatorer, som omfatter ansigtsbilledet og ti fingeraftryk, i overensstemmelse med de beskyttelsesforanstaltninger, der er fastlagt i den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder og i FN's konvention om barnets rettigheder.

Hver ansøger skal give personligt fremmøde ved indgivelsen af sin første ansøgning. Ved den lejlighed indsamles følgende biometriske identifikatorer:

- a) et fotografi, som scannes eller tages, når ansøgningen indgives, og
 - b) ti fingeraftryk, som optages fladt og registreres digitalt.
2. I forbindelse med alle senere ansøgninger kopieres de biometriske identifikatorer fra den første ansøgning, forudsat at den sidste registrering højst er 48 måneder gammel. Efter denne periode anses en senere ansøgning for at være en "første ansøgning".

* Denne artikel blev ikke gennemgået, da den er en del af udkastet til forordning om ændring af de fælles konsulære instrukser (13610/2/06).

¹ **FR** var ikke sikker på, at begivenhedernes rækkefølge i artikel 10 er logisk. Stk. 1-3 omhandler "adgang til skrankerne", mens stk. 4 omhandler "visse aspekter af behandlingen". **FR** anførte, at hvis begrebet "fuldstændig ansøgning" indføres, skal der opstilles en udtømmende liste over nødvendig dokumentation for at få en klar definition af "betingelserne for antagelighed". **HU** støttede dette synspunkt. **Komm.** foreslog, at den mulige flytning af artikel 10, stk. 4, til en anden artikel drøftes, når artikel 12 og 19 gennemgås. **Komm.** henledte delegationernes opmærksomhed på, at kriterierne for antagelighed opregnes i artikel 12 (nødvendig dokumentation) og derefter beskrives enkeltvis i artikel 13-15. **Komm.** vil dog overveje de franske forslag.

AT mente, at udtrykket "erklæret uantagelig" ikke er tilstrækkeligt præcist. For øjeblikket udstedes der enten visum, eller ansøgningen afslås på grundlag af materielle eller formelle grunde.

CZ var enig med **FR** og **AT**.

3. De tekniske krav til fotografiet og fingeraftrykkene skal stemme overens med de internationale standarder, som er fastsat i ICAO-dokument 9303, del 1 (pas), 6. udgave¹.
4. De biometriske identifikatorer registreres af kvalificerede og behørigt bemyndigede medarbejdere ved den diplomatiske eller konsulære repræsentation eller under deres tilsyn af den eksterne tjenesteyder, der er omhandlet i punkt 37, litra c).

Oplysningerne må kun registreres i visuminformationssystemet (VIS) af behørigt bemyndigede konsulære medarbejdere i overensstemmelse med artikel 4, stk. 1, artikel 5 og artikel 6, stk. 5 og 6, i VIS-forordningen.

5. Følgende ansøgere er fritaget for kravet om at afgive fingeraftryk:

- a) Børn under 6 år
- b) Personer, hvor det er fysisk umuligt at optage fingeraftryk. Hvis det er muligt at optage fingeraftryk af mindre end ti fingre, skal det respektive antal fingeraftryk dog optages.

En medlemsstat kan fastsætte undtagelser fra kravet om indsamling af biometriske identifikatorer for indehavere af diplomatpas, tjenestepas/officielle pas og særlige pas.

I hvert af disse tilfælde registreres der et "finder ikke anvendelse" i VIS.

6. For hvert sted udstyrer medlemsstaterne enten deres konsulat med det nødvendige udstyr til registrering/indsamling af biometriske identifikatorer eller, uden at dette berører de i artikel 7 omhandlede muligheder for repræsentation, beslutter at anvende en af de samarbejdsformer, der er beskrevet i artikel 37.

¹ De tekniske krav er de samme som for de pas, medlemsstaterne udsteder til deres statsborgere i overensstemmelse med direktiv (EF) nr. 2252/2004.

Artikel 12

Indgivelse af en visumansøgning¹

- 1². Ved ansøgning om visum foretager ansøgeren følgende:
- a) udfylder det i artikel 13 omhandlede ansøgningsskema
 - b) fremlægger et gyldigt rejsedokument, der³ først udløber mindst tre måneder efter den forventede afrejse fra medlemsstaternes område, og som indeholder en⁴ eller flere tomme sider til påføring af visummet⁵
 - c) fremlægger dokumentation, jf. artikel 14 og bilag IV⁶, som bevis for opholdets formål og varighed

¹ **DE** bemærkede, at det generelle princip om nødvendigheden af en personlig samtale med den enkelte ansøger (samt mulige undtagelser) udtrykkeligt bør fastsættes i forordningen.

DE mente også, at det er nødvendigt at omstrukturere artikel 12, 14, 15, 18 og 23 for således klart at skelne mellem a) materielle krav, b) procedurmæssige krav og c) juridisk ret til at klage. **EE**, **NL**, **FR** og **AT** støttede de punkter, som **DE** rejste, og **FR** tilføjede, at de grundlæggende betingelser for "antagelighed" bør være fremlæggelsen af et udfyldt ansøgningsskema, et gyldigt rejsedokument og betaling af det administrative gebyr. Den anden del af dokumentationen bør godtgøre, at betingelserne for indrejse som omhandlet i Schengen-grænsekodeksen er opfyldt; subsistensmidler, passende rejsesygeforsikring; midler til hjemsendelse; social og økonomisk situation i bopælsstaten.

Komm. henlede delegationernes opmærksomhed på artikel 11 (som skal tages med, når der er opnået enighed om de fælles konsulære instrukser), og som indeholder nøglen til spørgsmålet om personligt fremmøde (ved første ansøgning).

² **FR** fandt det besynderligt, at dette stykke omhandler krav og dokumentation, som der ikke gøres nærmere rede for. **Komm.** tager stykket op til fornyet overvejelse, men disse elementer udgør i princippet "betingelserne for antagelighed".

³ **DK** foreslog, at "principielt" tilføjes, da der måske gælder andre frister. **Komm.** mindede om, at tre måneder er den gyldighedsperiode, der anvendes i den gældende lovgivning, men hvis medlemsstaterne har brug for længere perioder i praksis, kan der tages hensyn til det.

⁴ **FR** mente, at der skal være mindst to tomme sider, så der er plads til at påføre visummærkatet og stempler (sidstnævnte ved grænsen).

⁵ **LT** foretrak den nuværende udgave af denne bestemmelse i de fælles konsulære instrukser, og mente, at denne affattelse er for restriktiv.

⁶ **Komm.** understregede, at denne struktur er identisk med strukturen i Schengen-grænsekodeksen.

- d) fremlægger bevis for at være i besiddelse af tilstrækkelige subsistensmidler i overensstemmelse med artikel 5, stk. 3, i Schengengrænsekodeksen¹
 - e) tillader registrering af sine biometriske data i overensstemmelse med artikel 11, stk. 2
 - f) betaler det gebyr for behandling af ansøgningen, der er omhandlet i artikel 16.
2. Ansøgeren fremlægger i givet fald bevis for at være i besiddelse af en passende rejsesygeforsikring som omhandlet i artikel 15². Medlemsstaternes diplomatiske og konsulære repræsentationer kan inden for rammerne af lokale konsulære samarbejdsordninger enes om, at dette bevis først skal fremlægges, når visummet er udstedt³.

¹ **NL** mente, at henvisningen til Schengengrænsekodeksen bør udgå, da situationen ved grænsen er forskellig fra den situation, hvor en person ansøger om visum ved en konsulær repræsentation. **DK** støttede dette forslag og tilføjede, at det ikke bør være obligatorisk for alle ansøgere at bevise, at de har tilstrækkelige subsistensmidler, f.eks. ikke for bona fide-forretningsrejsende.

Formandskabet mindede som reaktion på en bemærkning fra **BE** delegationerne om, at det tidligere bilag 7 til de fælles konsulære instrukser er ophævet ved Schengengrænsekodeksen, og at de subsistensmidler, der er nødvendige for at rejse ind i Schengenområdet, nu er omhandlet i artikel 5, stk. 1, i forordningen.

Komm. mindede delegationerne om, at bevis for tilstrækkelige subsistensmidler er en af betingelserne for indrejse og dermed for at få et visum.

² **FR**, der blev støttet af **AT**, ønskede, at der gives mulighed for fritagelser for disse krav, og foretrak affattelsen i de fælles konsulære instrukser (del V, punkt 1.4, 9. afsnit, s. 30) (12357/1/05).

Komm. understregede, at betingelserne for at opnå indrejsetilladelse, betingelserne for at få et visum og betingelserne for at rejse i Schengenområdet er identiske, mens midlerne til at bevise, at den pågældende råder over tilstrækkelige subsistensmidler varierer. **LU** var enig i dette og henledte delegationernes opmærksomhed på, at selv bona fide-ansøgere kan blive bedt om at fremlægge bevis for tilstrækkelige subsistensmidler ved grænsen, se også artikel 41 i udkastet til forordning.

Komm. noterede sig, at artikel 12, stk. 2, og artikel 15 er baseret på de reviderede retningslinjer, som blev udarbejdet i 2005 og ajourført i 2006 efter indførelsen af rejsesygeforsikringen (9654/06 VISA 137 COMIX 482), men den ville være åben over for at ændre denne tekst.

³ **EE** og **LV** mente, at rejsesygeforsikringen bør være en del af dokumentationen og fremlægges ved indgivelse af ansøgningen og aldrig når visummet udstedes. **BE** og **FR** støttede dette synspunkt, da de mente, at det gav problemer for de konsulære myndigheder, hvis rejsesygeforsikringen først fremlægges ved udstedelsen. **NO** mente, at man vanskeligt kunne kræve, at ansøgere betaler for en forsikring, før de ved, om der udstedes et visum, og foreslog, at der indsættes en formulering, der henviser til en "forudgående bekræftelse".

3. Ansøgerens pas påføres i givet fald et stempel som beskrevet i artikel 17¹.

Artikel 13

Ansøgningsskemaet

1. Visumansøgere udfylder og underskriver ansøgningsskemaet² i bilag III. Ledsagende personer, der er omfattet af ansøgerens rejsedokument, udfylder særskilte ansøgningsskemaer.
2. Den diplomatiske eller konsulære repræsentation stiller ansøgningsskemaet gratis til rådighed for ansøgere, og der skal være bred og let adgang til det i papirform og elektronisk form.
3. Ansøgningsskemaet forefindes på følgende sprog^{3 4}:
 - a) på det eller de officielle sprog i den medlemsstat, hvortil der anmodes om visum
 - b) værtslandets officielle sprog, eller
 - c) på det eller de officielle sprog i værtslandet og det eller de officielle sprog i den medlemsstat, hvortil der anmodes om visum.

¹ **IT** og **AT** bemærkede, at dette ikke er umagen værd, eftersom alle oplysninger lagres i VIS. **Komm.** gjorde delegationerne opmærksom på artikel 17, stk. 5, hvorefter denne bestemmelse ophæves, når data overføres til VIS.

² **AT** og **FR** mente, at denne affattelse er mere hensigtsmæssig: "ansøgeren indgiver et udfyldt og underskrevet ansøgningsskema", og der bør indsættes en bestemmelse om, at dette foretages af indehaveren af forældremyndigheden, hvis der er tale om mindreårige. **Komm.** mente, at der skal skelnes mellem ansøgerens udfyldning, underskrivning og kategori. **IT** mente, at ansøgningsskemaet bør underskrives i nærværelse af konsulære medarbejdere. **Komm.** bemærkede, at dette ville være den ideelle løsning, men var ikke sikker på, hvordan det ville fungere i praksis, når ansøgninger indgives via rejsebureauer osv.

³ **NL** og **CZ** foreslog, at litra b) og c) udgår.

⁴ **Komm.** understregede, at det var vigtigt ikke at blande ansøgningsskemaet og udfyldningen af ansøgningsskemaet sammen, og at det, der kan synes at være et simpelt procedurepørgsmål (nemlig at ansøgningsskemaet skal foreligge på forskellige relevante sprog), er problematisk, hvilket fremgår af de mange klager fra visumansøgere, som Kommissionen modtager.

Ud over de sprog, der er omhandlet i litra a), kan ansøgningsskemaet foreligge på et andet af de officielle EU-sprog.

Hvis ansøgningsskemaet kun findes på de officielle sprog i den medlemsstat, hvortil der anmodes om visum, stilles en oversættelse af ansøgningsskemaet på det eller de officielle sprog i værtslandet til rådighed for visumansøgerne separat.

Der udarbejdes en oversættelse af ansøgningsskemaet på det eller de officielle sprog i værtslandet inden for rammerne af lokale konsulære samarbejdsordninger¹.

4. Ansøgere informeres om, hvilke(t) sprog der kan anvendes til at udfylde ansøgningsskemaet.¹

¹ HU mente, at disse bestemmelser bør indgå i de praktiske instrukser.

Dokumentation

1. Visumansøgeren fremlægger¹ følgende dokumenter:

- a) dokumentation for rejsens formål^{2 3}
- b) dokumentation vedrørende logi⁴

¹ SE og IT ønskede at ændre dette ord til "kan fremlægge" eller "bør fremlægge". FR støttede dette og bemærkede, at bona fide-ansøgere (f.eks. forretningsmænd) bør fritages for at fremlægge hele dokumentationen. Det vil også frigøre konsulære medarbejdere, der kan fokusere på de mere problematiske ansøgere. FR foretrak den affattelse, der anvendes i de fælles konsulære instrukser. **Komm.** mindede om, at alle ansøgere er forpligtet til fremlægge denne dokumentation. Bona fide-personer kan derfor muligvis få tildelt visum til flere indrejser med lang gyldighed. Men når sådanne personer ansøger igen, skal deres bona fide-status godtgøres igen.

² FR bemærkede, at dette bør oversættes med "motif de voyage".

³ Som svar på et spørgsmål fra ES henlede **Komm.** delegationernes opmærksomhed på artikel 18, stk. 6, hvoraf det fremgår, at personer, der ansøger om et lufthavnstransitvisum, af indlysende grunde ikke behøver at fremlægge beviser for rejse/ophold. Komm. kan acceptere at indsætte "jf. dog artikel 18, stk. 6". ES foreslog en anden affattelse af hovedet i stk. 1: "Personer, der ansøger om et ensartet visum."

⁴ LV støtter indførelsen af en ny ensartet formular som garantierklæring vedrørende invitation, underhold og logi ud fra den betragtning, at en sådan foranstaltning vil bidrage til en mere ensartet gennemførelse af den fælles visumpolitik. Det nuværende udkast til forordning åbner imidlertid kun mulighed for at anvende denne formular i papirformat. LV anerkender nytten af denne mulighed (navnlig når papirformatet er det eneste mulige format, der kan anvendes, f.eks. i tilfælde af "repræsentation"), men er af den opfattelse, at en sådan begrænsning af formatet ikke hænger sammen med målet om en mere effektiv behandling af visumansøgninger. LV henviste til gældende national praksis i Letland og finder, at medlemsstaterne også skal kunne anvende denne formular i elektronisk format.

Elektronisk behandling og lagring af invitationer er en stor fordel sammenlignet med invitationer i papirformat, da den elektroniske procedure forenkler og fremskynder de administrative procedurer i forbindelse med indgivelse og godkendelse af invitationerne. Elektronisk behandling af invitationen mindsker både den inviterede persons inddragelse i visumudstedelsesprocessen og letter arbejdet på de diplomatiske og konsulære repræsentationer. Denne procedure sikrer, at den inviterede person i de fleste tilfælde kun skal stille hos den ansvarlige myndighed én gang (princippet om "one stop-agentur") og ikke skal forelægge en bekræftet invitation for den ansvarlige repræsentation. Samtidig kan det personale på den diplomatiske eller konsulære repræsentation, der har direkte adgang til databasen, meget hurtigere og nemmere kontrollere invitationens status. Derudover mindsker elektronisk behandling og lagring af invitationer risikoen for forfalskning og misbrug og gør det muligt i givet fald at kontrollere tidligere invitationer, som samme inviterede person har forelagt; brugen af den elektroniske formular forenkler dermed godkendelsesprocessen for invitationer og gør dem mere sikker, idet der sikres såvel hurtig og effektiv behandling af visumansøgninger som passende kontrol med ulovlig indvandring.

c) dokumentation vedrørende de til rådighed stående finansielle midler til dækning af udgifter til forplejning¹

d) dokumentation for ansøgerens hensigt om at vende tilbage til udrejselandet².

³

Garantierklæringen vedrørende invitation, underhold og logi er indeholdt i bilag V⁴.

2. Bilag IV indeholder en ikke-udtømmende liste over den dokumentation, som den diplomatiske eller konsulære repræsentation kan kræve af visumansøgeren for at kontrollere, at betingelserne i artikel 12, stk. 1, litra c) og d), er opfyldt.
3. Inden for rammerne af det konsulære samarbejde vurderes behovet inden for hver enkelt jurisdiktion for at supplere og harmonisere listerne over dokumentation i bilag IV, således at der tages hensyn til de lokale forhold.

¹ **NL** mente, at de finansielle midler også bør dække rejseudgifterne. Ifølge **Komm.** dækker subsistensmidlerne udgifterne til både rejse og ophold. Dette kan gøres tydeligere, men sammenhængen med Schengengrænsekodeksen bør opretholdes.

² **FR** foreslog følgende affattelse: "dokumentation, der giver mulighed for at vurdere ansøgerens hensigt om at vende tilbage til udrejselandet." **Komm.** kunne acceptere dette.

³ **FR** ønskede at tilføje "e) bevis for rejsesygeforsikring". **Komm.** gik ikke ind for dette forslag og understregede, at det at fremlægge bevis for rejsesygeforsikring ikke kan anses for at være det samme som at fremlægge dokumentation, men snarere er en af de betingelser, der skal være opfyldt, inden et visum kan udstedes.

FI mente, at fotografiet måske skulle nævnes et eller andet sted. **Komm.** bemærkede, at fotografiet skulle vedhæftes ansøgningsskemaet, og at der derfor ikke var behov for at omtale det særskilt.

⁴ **DK** og **NO** ønskede at blive ved med at bruge de nationale erklæringer. **Komm.** bemærkede, at formålet med at indføre en harmoniseret erklæring netop er at undgå, at alle anvender forskellige erklæringer.

Rejsesygeforsikring

1. Personer, der ansøger om visum til kortvarigt ophold og transitvisum¹ skal bevise, at de har en passende og gyldig rejseforsikring, der dækker eventuelle udgifter i forbindelse med hjemsendelse af lægelige årsager, uopsættelig lægebehandling og/eller akut hospitalsbehandling². Der fremlægges bevis for rejseforsikring, når ansøgningen indgives, jf. dog artikel 12, stk. 2, sidste punktum³.
2. Personer, der ansøger om visum til flere indrejser⁴ med lang gyldighed skal bevise, at de er i besiddelse af passende rejsesygeforsikring, der dækker tidsrummet for den første forventede rejse.

Herudover skal ansøgere underskrive en erklæring, der er anført på ansøgningsskemaet, om, at de er bekendt med nødvendigheden af at have en rejsesygeforsikring for flere på hinanden følgende ophold.

¹ **BE** anså det for at være overdrevet at insistere på dette for personer, der ansøger om transitvisum (med en gyldighed på 1-5 dage), og mente på denne baggrund, at det vil være endnu mere ulogisk, at personer, der ansøger om visum ved grænsen, er fritaget for kravet om at have en rejsesygeforsikring (litra 5). **Komm.** vil ikke insistere på at bibeholde kravet for personer, der ansøger om transitvisum.

Som svar på et spørgsmål fra **FR**, bekræftede **Komm.**, at lufthavnstransitvisum ikke er omfattet.

² **FR** ønskede at indføje en henvisning til "*aide sociale*". **Komm.** ønskede at vide, hvilken type udgifter der ville være tale om.

³ **BE** var af den opfattelse, at bevis for rejsesygeforsikring af praktiske årsager altid bør fremlægges, når ansøgningen indgives, og tilføjede, at hvis beviset først fremlægges, når ansøgeren afhenter visumet, vil hele formålet med rejsesygeforsikringen blive undermineret. **ES** og **LV** støttede dette synspunkt, og tilføjede at en harmoniseret praksis vil forebygge visumshopping.

NO, DK og PT foretrak at bibeholde de to muligheder.

⁴ Som svar på et spørgsmål fra **SI** bemærkede **Komm.**, at det er aspektet omkring flere indrejser, der er vigtigt, og ikke opholdenes varighed eller længden af visumgyldigheden.

3. Forsikringen skal gælde overalt på medlemsstaternes område og dække hele varigheden af den pågældendes ophold eller transit. Mindstedækningen skal være på 30 000 EUR.

Når der udstedes et visum med begrænset territorial gyldighed eller et transitvisum, kan forsikringens dækning begrænses til den eller de berørte medlemsstater¹.

4. Ansøgerne tegner i princippet en forsikring i deres bopælsland. Hvis dette ikke er muligt, bør de tilstræbe at tegne en forsikring i et andet land.

Personer, der underskriver det i bilag V omhandlede skema, kan tegne en forsikring for ansøgeren; i så tilfælde gælder betingelserne i stk. 3².

5. Indehavere af diplomatpas³, søfolk,⁴ der er omfattet af ILO-konvention nr. 108 og 185, og tredjelandsstatsborgere, der ansøger om visum ved grænsen,⁵ er fritaget for kravet om at have en passende og gyldig rejseforsikring⁶.
6. Det vurderes inden for rammerne af det lokale konsulære samarbejde, om der er brug for yderligere undtagelser⁷.

¹ **HU** foreslog at lade henvisningen til "transit" udgå. **Komm.** bemærkede, at denne type visum var medtaget på grund af maksimumlængden på sådanne visa, som indebærer, at indehaveren kun vil kunne rejse i et temmelig begrænset antal Schengenstater.

² **NL** foreslog, at det tydeliggøres, at forsikringen skal tegnes i den rejsendes navn. **Komm.** kunne acceptere en sådan ændring.

³ Som svar på et spørgsmål fra **IT** bemærkede **Komm.**, at denne generelle fritagelse vedrører en klart defineret kategori af personer, i modsætning til tilfældet for indehavere af tjenestepas.

⁴ **FR** ønskede at lade henvisningen til søfolk udgå, da forsikring i henhold til ILO-konventionen omfatter andre områder end rejsesygeforsikring. **Komm.** foreslog, at **FR** fremlægger en alternativ tekst.

⁵ Som svar på et spørgsmål fra **LU** mindede **Komm.** om, at der kun i ekstraordinære tilfælde (oftest på grund af hastetilfælde) kan ansøges om visum ved grænsen, og at denne fritagelse derfor var velbegrundet. Endvidere vil det i de fleste tilfælde ikke være muligt at få en forsikring ved grænsen.

⁶ **HU** foreslog, at der tilføjes en henvisning til EU-borgeres familiemedlemmer. **Komm.** mindede om, at alle bestemmelser vedrørende EU-borgeres familiemedlemmer reguleres af direktiv 2004/38.

⁷ **FR** gik ikke ind for denne bestemmelse.

7. Forsikringskravet kan anses for at være opfyldt, hvis det fastslås, at der i betragtning af ansøgerens erhverv formodes at findes en tilstrækkelig¹ forsikring. Denne fritagelse kan vedrøre særlige erhvervsgrupper, der allerede er dækket af en rejsesygeforsikring som følge af deres erhvervsaktiviteter.
8. Inden for rammerne af det lokale konsulære samarbejde i en given jurisdiktion vurderes det, om det er muligt at få en passende rejsesygeforsikring.
9. Ved vurderingen af, om en forsikring er passende,¹ kan de diplomatiske eller konsulære repræsentationer undersøge, om krav mod forsikringsselskabet kan inddrives² i en medlemsstat³.
10. Hvis kravet om at have rejsesygeforsikring frafaldes, påfører den relevante myndighed følgende kode, "N-INS" i den rubrik på visummærkatet, der er beregnet til bemærkninger.

¹ **BE** foreslog, at der i de praktiske instrukser, der senere skal udarbejdes, tilføjes retningslinjer med hensyn til vurderingen af, hvad der er en "tilstrækkelig forsikring". **Komm.** vil overveje en mere hensigtsmæssig og "juridisk" affattelse.

² Som svar på en bemærkning fra **FR** og med henvisning til FR's forbehold i forbindelse med stk. 6, bemærkede **Komm.**, at formålet med stk. 6 og stk. 8 er at give mulighed for at enes om alternative løsninger inden for rammerne af det lokale konsulære samarbejde.

³ **BE** mindede om, at der tidligere også havde været en henvisning til Schweiz og Liechtenstein.

Artikel 16

Gebyr for behandling af visumansøgninger¹

1. Ved indgivelsen af en visumansøgning betaler ansøgere et gebyr² på 60 EUR, der svarer til de administrative udgifter til behandlingen af visumansøgningen. Gebyret opkræves i euro eller den nationale valuta i det tredjeland³, hvor ansøgningen indgives; gebyret refunderes ikke.

¹ **NL** foreslog, at der i betragtning af spørgsmålene i forbindelse med gebyrerne for "outsourcete tjenester" bør udarbejdes en mere præcis definition af, hvad der faktisk er omfattet af "behandling".

Komm. bemærkede, at dette spørgsmål vil blive taget op til nøjere behandling, når det særskilte udkast til forslag om ændring af de fælles konsulære instrukser skal behandles igen. For så vidt angår Kommissionens tjenestegrene, omfatter "behandling" alle aspekter lige fra modtagelse af ansøgningen til den endelige afgørelse vedrørende ansøgningen, og desuden er dette i overensstemmelse med den feasibility-undersøgelse, som FR har udarbejdet i forbindelse med den nylige forhøjelse af gebyret. **FR** mindede om, at resultatet af feasibility-undersøgelsen havde vist, at de administrative udgifter beløb sig til 60 EUR.

Komm. medgav, at de nuværende Schengenregler ikke indeholder en præcis definition af, hvad "behandling" omfatter, men understregede, at de "administrative udgifter" i forbindelse med behandling af visumansøgninger bør dække alle de opgaver, der er forbundet med denne behandling, uanset om eksterne tjenesteydere udfører dele af disse opgaver.

² **NL** foreslog desuden at tilføje, at det er den konsulære repræsentation, der beslutter, hvilken valuta der skal anvendes. **Komm.** kunne acceptere en sådan tilføjelse, hvis delegationerne anser den for at være relevant.

³ **HU** foreslog med støtte fra **AT** og **DE**, at der tilføjes "den valuta, der normalt anvendes i det berørte tredjeland" samt "USD", da det ikke vil være muligt for ansøgerne at betale i EUR i hele verden. **Komm.** vil overveje tilføjelsen af USD, idet den nævnte, at henvisning hertil var udgået, da standardgebyret blev indført i 2003.

BG foreslog, at det fastlægges inden for rammerne af det lokale konsulære samarbejde, hvilken valuta der skal anvendes af alle konsulære repræsentationer i et givet område. **Komm.** vil overveje dette forslag.

Med henvisning til situationen i Luanda, som **IT** omtalte på et tidligere møde (jf. 6110/07 VISA 50 COMIX 150, s. 9), gik **IT** kraftigt ind for, at EUR anvendes som referencevaluta (ikke som valuta til brug for den faktiske betaling), og at ECB-kursen anvendes. **Komm.** kunne acceptere dette forslag.

2. Ansøgere modtager en kvittering for det betalte gebyr¹. På kvitteringen anføres det, at gebyret ikke refunderes².
3. Hvis gebyret opkræves i den lokale valuta i det tredjeland, hvor ansøgningen indgives, anvender medlemsstaternes diplomatiske og konsulære poster referencekursen for euro fastsat af Den Europæiske Centralbank³. De sikrer inden for rammerne af det lokale konsulære samarbejde, at alle medlemsstater tilpasser gebyrets størrelse til den lokale valuta samtidigt.
4. Der opkræves ikke gebyr for behandling af visumansøgninger fra personer i en af følgende kategorier:
 - a) børn under 6 år
 - b) skoleelever, studerende, universitetsuddannede under videreuddannelse og ledsagende lærere, der rejser i studie- eller uddannelsesøjemed, og
 - c) forskere fra tredjelande, der rejser inden for Fællesskabet med henblik på at udføre videnskabelig forskning som defineret i Europa-Parlamentets og Rådets henstilling 2005/761/EF af 28. september 2005.⁴

¹ **AT** fandt dette overflødigt, og **HU** mente, at der kun bør gives kvittering efter anmodning.

² **LV** foreslog med støtte fra **NL**, **FI** og **BG**, at denne oplysning tilføjes på ansøgningsskemaet, da ansøgere, som betaler gebyret via bankoverførsel, ikke vil modtage en kvittering som beskrevet i dette stykke. **ES** foretrak at bibeholde Kommissionens oprindelige forslag. **Komm.** bemærkede, at hovedformålet var at informere ansøgeren, og at det derfor måske ville være en bedre idé at medtage denne oplysning på ansøgningsskemaet.

³ **PT**, **BE**, **FR**, **IT**, **NL**, **SI** og **AT**: undersøgelsesforbehold. Ifølge disse delegationer vil denne bestemmelse skabe problemer for deres respektive nationale regnskabsmyndigheder. **NL** spurgte, hvor ofte denne kurs justeres. **Komm.** ville undersøge dette. **HU** mindede om, at EUR endnu ikke er indført i alle medlemsstaterne og foreslog følgende tilføjelse: "eller den kurs, der anvendes af de respektive centralbanker". **IT** støttede dette og foreslog, at stk. 1, 2 og 3 omformuleres for at gøre dem lettere at læse. **Komm.** kunne ikke gå ind for **HU**'s forslag, da den frygtede, at det ville kunne give anledning til yderligere problemer.

⁴ **EE** og **LV** foreslog at tilføje en generel fritagelse for indehavere af diplomatiske pas (et nyt litra d)). **HU** foreslog, at der i de praktiske instrukser, der senere skal udarbejdes, tilføjes en henvisning til eventuelle fritagelser fra betalingen af gebyr for indehavere af diplomatiske pas og tjenestepas. **Komm.** ville følge delegationernes ønsker i dette spørgsmål, men mindede om, at medlemsstaterne i henhold til stk. 5 kan fritage enhver individuel ansøger fra at betale gebyret.

5. I individuelle tilfælde kan det undlades at opkræve gebyret, eller det kan mindskes i overensstemmelse med national ret, når denne foranstaltning har til formål at fremme kulturelle interesser samt interesser på området udenrigspolitik, udviklingspolitik, andre områder af vital offentlig interesse eller af humanitære årsager.
6. Indtil 1. januar 2008 betaler statsborgere fra tredjelande, for hvilke Rådet har givet Kommissionen mandat til at forhandle om en visumaftale inden 1. januar 2007, et gebyr på 35 EUR¹.
7. Når en indehaver af et visum med begrænset territorial gyldighed, der er udstedt i overensstemmelse med artikel 21, stk. 1, tredje afsnit, inden for det pågældende visums gyldighedsperiode har brug for at rejse til en medlemsstat, der ikke er omfattet af visummets territoriale gyldighed, opkræves der ikke gebyr for at behandle endnu en visumansøgning.²

¹ **NL, EE og HU** ønskede, at der også tilføjes en henvisning til de visumaftaler, der allerede er indgået. Som svar på et spørgsmål fra **PL**, anførte **Komm.**, at de aftaler, der for øjeblikket forhandles om, vil være omfattet, hvis de på de angivne datoer er paraferet og undertegnet, men endnu ikke var trådt i kraft.

² **AT, DE, FR og EL:** undersøgelsesforbehold. **Komm.** bemærkede, at hvis en ansøger får udstedt et visum med begrænset territorial gyldighed som følge af en SIS-indberetning, må det betragtes som denne persons individuelle ansvar. På den anden side gælder det, at hvis en person får udstedt et visum med begrænset territorial gyldighed, fordi en given medlemsstat ikke anerkender vedkommendes rejsedokument, har den berørte person ingen indflydelse på denne situation. Ifølge Kommissionen er der derfor ikke nogen begrundelse for, at den berørte person - i sidstnævnte tilfælde - vil være nødsaget til at ansøge om visum igen (og betale gebyr endnu en gang), da grunden dertil ligger uden for hans eller hendes kontrol.

8. Gebyret fordobles, hvis ansøgeren uden begrundelse indgiver ansøgningen tre eller færre dage inden datoen for den planlagte afrejse¹.

Artikel 17

Stempel, der viser, at der er indgivet en ansøgning

1. For at undgå, at der samtidigt indgives flere ansøgninger, påfører medlemsstaternes diplomatiske eller konsulære repræsentationer, som modtager ansøgningen, et stempel på ansøgerens rejsedokumenter, der viser, at den pågældende har ansøgt om visum. Stemplet placeres på den første disponible side i rejsedokumentet, der ikke indeholder tekst eller stempler, når den diplomatiske eller konsulære repræsentation modtager ansøgningen²
2. Stemplet har ingen retlige virkninger for fremtidige ansøgninger.
3. Stemplet er udformet som modellen i bilag VI og påføres i overensstemmelse med dette bilag.

¹ **FR** mente, at dette vil forekomme at være en yderligere service som ydes ansøgeren, det ville gøre situationen mere kompleks med hensyn til, hvilke gebyrer der gælder, og det ville skade kvaliteten af undersøgelsen af ansøgningen og måske endda give indtryk af, at der kan opnås visum, hvis der betales dobbelt gebyr. **PT, LV, IT, BE:** undersøgelsesforbehold. **NL** ville foretrække at lade denne bestemmelse udgå. **SE** spurgte, hvad der forstås ved "uden begrundelse".

ES anerkendte, at opkrævningen af gebyrer var blevet temmelig kompliceret på grund af visumaftalerne, men delegationen foretrak at bibeholde denne bestemmelse for at forhindre pres på det konsulære personale som følge af "sidste øjeblikks" -ansøgninger. **HU** gik ind for at bibeholde bestemmelsen, men det bør tydeliggøres, at en hasteundersøgelse ikke betyder, at der automatisk udstedes visum.

Komm. ville ikke insistere på at beholde denne bestemmelse, som var ment som kompensation for det ekstra arbejde, det konsulære personale skal yde. **Komm.** stillede spørgsmål steg ved, om det faktisk medfører ekstra omkostninger at hastebehandle en ansøgning. **PL** var - også i lyset af den udstrakte brug af eksterne tjenesteydere, der opkræver ekstra gebyr for deres ydelser - af den opfattelse, at et sådant "hastesags" -gebyr vil være politisk følsomt. **ES** understregede, at ansøgere aldrig vil være forpligtede til at indgive deres ansøgninger via en tjenesteyder, men hvis vedkommende vælger at gøre dette, vil han eller hun skulle betale for ydelsen.

² **HU** bemærkede, at stempel kun vil have et formål, når der ikke er udstedt visum eller når ansøgeren har brug for passet under behandlingen af ansøgningen. **Komm.** gjorde opmærksom på de utallige eksempler på usikkerhed blandt ansøgerne og myndighederne i tredjelande med hensyn til den faktiske værdi af dette stempel. Derfor vil en systematisk anvendelse af stemplet forebygge den type misforståelser, der vil kunne opstå, hvis stemplet kun anbringes i passet i tilfælde af afslag. **IT** gav udtryk for tvivl med hensyn til anvendelsen af denne bestemmelse.

4. Diplomatspas stemples ikke. Der aftales inden for rammerne af det lokale konsulære samarbejde en harmoniseret strategi for, om kravet for andre specificerede kategorier af personer skal fraviges¹.
5. Denne artikels bestemmelser ophører med at finde anvendelse på medlemsstaternes diplomatiske og konsulære repræsentationer fra den dato, hvor de sender visumoplysninger til VIS².

¹ **FR** gik ikke ind for sådanne undtagelser.

² **FR** foreslog følgende affattelse: "fra den dato, hvor VIS er fuldt operationelt." **Komm.** minde om den regionale udbredelse af VIS og mente, at det ville virke forældet fortsat at anvende "ansøgningsstempler", når en medlemsstat har påbegyndt overførslen af data til VIS.

Kapitel III

Undersøgelse og behandling af visumansøgninger

Artikel 18

Undersøgelse af ansøgninger

1. Ved undersøgelsen af visumansøgninger og dokumentation tages der særlig hensyn til risikoen for ulovlig indvandring og medlemsstaternes sikkerhed samt ansøgerens hensigt om at rejse tilbage¹.

¹ Som svar på spørgsmål fra **BE** og **NL**, der fandt, at henvisningerne til "risikoen for ulovlig indvandring" og "hensigt om at rejse tilbage" overlapper hinanden, understregede **Kommisionens repræsentant (Komm.)**, at en vurdering af en ansøgers hensigt om at rejse tilbage vil kunne bidrage til at vurdere risikoen for ulovlig indvandring, og at begge udtryk derfor bør opretholdes, men at punktummet kan omformuleres således: "... og, **især** ansøgerens hensigt om at rejse tilbage." **HU** foreslog, at begge udtryk tilføjes i artikel 23, stk. 1.

2. Hvis der hersker tvivl om, hvad formålet med ansøgerens ophold, eller den pågældendes hensigt om at rejse tilbage, eller om den indgivne dokumentation, kan¹ ansøgeren indkaldes til en samtale på den diplomatiske eller konsulære repræsentation for den medlemsstat, der er ansvarlig for at undersøge ansøgningen, således at den pågældende kan give yderligere oplysninger.²

¹ **IT** fandt formuleringen for vag. Hvis en ansøger indkaldes til endnu en samtale, skal der være velbegrundede og alvorlige årsager til at tvivle. **FR**, der fik støtte fra **DE** og **SI**, foreslog at erstatte "kan" med "skal". **DE** var i tvivl om, hvorvidt den omtalte samtale her blot vedrører en ekstra "dybtgående" samtale, efter at ansøgningen er indgivet. Princippet om personligt fremmøde ved indgivelsen af en ansøgning til de diplomatiske eller konsulære repræsentationer bør være obligatorisk, hvis ansøgeren ikke er omfattet af en af undtagelserne (f.eks. en ansøger i god tro).

² **NL** og **BE**, der fik støtte fra **LT**, foreslog at tilføje en henvisning til "tvivl om identiteten", hvor ansøgeren bør indkaldes til endnu en samtale, og **BE** tilføjede, at det ville være mere logisk at slå stk. 2 og 7 sammen og lade henvisningen i stk. 7 til udstedelsen af et visum eller ikke udgå. **BE** foreslog følgende alternative affattelse af stk. 2:
"Visumansøgere kan enten fra begyndelsen blive bedt om at forelægge yderligere dokumentation eller kan på dette tidspunkt eller senere indkaldes til en samtale ...". **IT** var enig med **BE** og bemærkede, at den nuværende affattelse giver indtryk af, at indgivelsen er adskilt fra samtalen, hvilket ikke bør være tilfældet. Ansøgere kan indkaldes til en samtale nr. 2. Med henvisning til artikel 37, litra b) (del af udkast til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af de fælles konsulære instrukser til de diplomatiske og konsulære repræsentationer med hensyn til indførelse af biometriske identifikatorer, herunder bestemmelser om organisering af modtagelsen og behandlingen af visumansøgninger) rejste **HU** spørgsmålet om, hvorvidt personale ansat ved de fælles visumansøgningscentre skal have tilladelse til at føre disse samtaler, og foreslog at "de diplomatiske eller konsulære repræsentationer" erstattes med "de kompetente myndigheder". **FR** støttede dette forslag, og **Komm.** vil overveje det.

Komm. henledte delegationernes opmærksomhed på en række "uoverensstemmelser", som der skulle tages hensyn til i forbindelse med "personligt fremmøde", "samtale" og "indsamling af biometriske data":

- i virkeligheden er et stort antal personer i øjeblikket fritaget fra at møde op personligt
- i henhold til det tidligere nævnte udkast til forordning skulle alle ansøgere indgive den første ansøgning personligt, men ville være fritaget herfra med hensyn til efterfølgende ansøgninger inden for en periode på 48 måneder
- i fremtiden vil et stort antal personer sandsynligvis blive betragtet som ansøgere i god tro, der ikke behøver at indgive en visumansøgning personligt.

Komm. fandt derfor, at det vil være problematisk at anvende en alt for præcis formulering.

3. I forbindelse med hver enkelt visumansøgning konsulteres VIS i overensstemmelse med artikel 5 og 13 i VIS-forordningen.¹
4. Undersøgelsen af visumansøgningen skal sikre, at ansøgeren opfylder indrejsebetingelserne i artikel 5, stk. 1, i Schengengrænsekodeksen, og følgende kontrolleres:
 - a) gyldigheden og ægtheden af det rejsedokument, ansøgeren fremlægger²
 - b) at den pågældende ikke udgør en trussel mod medlemsstaternes offentlige orden, indre sikkerhed, folkesundhed eller internationale forbindelser ved at konsultere SIS og nationale databaser³

¹ **DE** foreslog følgende alternative affattelse:
I forbindelse med hver enkelt visumansøgning konsulteres VIS **som generelt princip** i overensstemmelse med artikel 5 og 13 i VIS-forordningen. **I velbegrundede ekstraordinære tilfælde (tekniske problemer) kan et visum udstedes uden forudgående konsultation af VIS, hvis konsultationen mislykkes flere gange, og hvis der kompenseres for den så hurtigt som muligt uden nogen uagtsom forsinkelse fra den ansvarlige myndigheds side. I dette tilfælde skal det udstedte visum have begrænset territorial gyldighed."**

Komm. ville overveje dette forslag i forbindelse med artikel 21, stk. 1.

² **HU** foreslog, at det beskrives i de supplerende instrukser, hvad der skal gøres, når det opdages, at et dokument er falsk. Hvordan man skal underrette de centrale/lokale myndigheder, andre medlemsstatsrepræsentationer osv.

³ **BE, NL og FR** ønskede at holde disse to kriterier adskilt, som det i dag er tilfældet i de fælles konsulære instrukser og Schengengrænsekodeksen. **FR** foreslog følgende tilføjelse: "... især ved at konsultere SIS og ...".

Selv om disse kriterier er adskilt i Schengengrænsekodeksen (artikel 5, stk. 1, litra c) og d), foretrak **Komm.** forslaget fra **FR**.

PT spurgte, om der ikke burde være en henvisning til ansøgerens eventuelle familieforhold til en EU-borger, men **Komm.** fandt, at dette ikke er det rigtige sted. **Formandskabet** mindede delegationerne om, at det angives i ansøgningsformularen, om ansøgeren er familiemedlem til en EU-borger.

- c) den pågældende tredjelandstatsborgers afrejse- og bestemmelsessted samt formålet med den planlagte rejse ved at kontrollere den dokumentation, der er omhandlet i artikel 14 og bilag IV
- d) i givet fald tidligere udstedte ensartede visa på den berørte tredjelandstatsborgers rejse-dokument for at kontrollere, at personen ikke har opholdt sig i længere tid på medlemsstaternes område end det maksimalt tilladte¹
- e) at ansøgeren har tilstrækkelige subsistensmidler under det forventede opholds varighed og til formålet hermed samt til at rejse tilbage til oprindelseslandet eller i transit til et tredjeland, [som den pågældende er sikker på at kunne rejse ind i]², eller at den pågældende er i stand til at få disse midler på lovlig vis; ved undersøgelsen heraf tages der hensyn til de referencebeløb³, der er omhandlet i artikel 5, stk. 3, i Schengengrænsekodeksen og bevis for indlogering eller dækning af omkostningerne som anført i skemaet i bilag V
- f) at ansøgeren i givet fald har passende rejsesygeforsikring^{4 5 6}

¹ **Komm.** kunne ikke gå ind for at tilføje en henvisning til kontrol af indrejse- eller udrejse-stempler som foreslået af **HU**, men mente, at sådanne praktiske oplysninger kan indsættes i instrukserne (jf. artikel 45).

² **NL** ønskede, at dette sætningsled ændres til: "hvortil den pågældendes adgang er sikret". **Formandskabet** mindede delegationerne om, at den nuværende affattelse svarer til artikel 5, stk. 3, i Schengengrænsekodeksen.

³ **EE** fandt, at der bør tilføjes en henvisning til indlogeringsordninger for alle ansøgere. **Komm.** bemærkede, at kontrol med hensyn til indlogering kun skal udføres på grundlag af bilag V, mens dette litra vedrører en mere generel kontrol af subsistensmidler (jf. også artikel 14, stk. 1, og bilag IV).

⁴ **FR** henviste til de bemærkninger, der er fremsat med hensyn til bilag V til udkastet til kodeks for visa (6060/2/07, s. 27). **Komm.** mindede om, at artikel 15, st. 1, dækker udgifter i forbindelse med hjemsendelse.

⁵ **PT** fastholdt, at bevis for rejsesygeforsikring først bør indgives, når visummet udstedes.

⁶ **NL** rejste spørgsmålet om, hvorvidt der ikke bør være en specifik henvisning i stk. 4 til kontrol med, at ansøgeren agter at rejse tilbage. **DE** støttede dette forslag. **Komm.** fandt en sådan tilføjelse overflødig i betragtning af den generelle henvisning i stk. 1. **Komm.** gik ikke ind for at flytte stk. 4 til artikel 20, da det ville skade sammenhængen i forordningsudkastet.

5. Hvis ansøgeren er statsborger i et tredjeland, der er opført på listen i bilag I eller II, høres medlemsstatens/medlemsstaternes centrale myndigheder i overensstemmelse med artikel 14, stk. 1 og 2, i VIS-forordningen.
6. Den kontrol, der er omhandlet i stk. 4, litra a), b) og d), udføres kun¹ i forbindelse med tredjelandsstatsborgere, der ansøger om et lufthavnstransitvisum. I sådanne tilfælde kontrolleres formålet med den videre rejse².
7. I tilfælde af tvivl med hensyn til ægtheden af den forelagte dokumentation, herunder tvivl om, hvorvidt indholdet er korrekt, samt troværdigheden af de udsagn, der er indsamlet ved samtalen, eller formålet med ansøgerens ophold eller den pågældendes hensigt om at rejse tilbage, udsteder den diplomatiske eller konsulære repræsentation³ ikke et visum^{4 6}.

¹ **Komm.** kunne acceptere at lade "kun" udgå, som foreslået af nogle delegationer.

² **BE** undrede sig over, hvorfor litra a) og d) skal kontrolleres, for så vidt angår ansøgere til et lufthavnstransitvisum, da det vigtigste er at kontrollere rejseruten og relevansen af transitten.

Komm. ville overveje denne bemærkning.

³ **PL** foreslog, at dette udtryk ændres til "de kompetente myndigheder" for at dække situationer, hvor der ansøges om visum ved grænsen. **Komm.** ville overveje dette forslag.

⁴ **LT, IS** og **HU** foreslog, at der tilføjes en henvisning til de grunde til at give afslag på visum, der er anført i artikel 23, stk. 1. **PL** og **AT** foreslog, at stk. 7 udgår og tilføjes i artikel 23, stk. 1, mens **PT** foretrak at lade det blive i artikel 18 med en lille ændring af teksten: "Hvis der **fortsat** hersker tvivl ...", og bemærkede, at artikel 23, stk. 1, omhandler situationer, hvor der er sikkerhed om begrundelsen for, at der kan gives afslag på ansøgningen.

IT og **SE** bemærkede, at "tvivl" ikke er nok til at begrunde et afslag. **Rådets Juridiske Tjenestes repræsentant** støttede forslaget fra **PL**. **Komm.** ville overveje at tilpasse teksten for at sikre juridisk klarhed.

⁶ Med henvisning til bilag 12, del 1, foreslog **DE**, at der henvises til diplomatiske og konsulære repræsentationers kontrol af ansøgninger fra søfolk enten i denne artikel, i en særskilt artikel eller i de afsluttende bestemmelser.

Uantagelige ansøgninger^{2 3 4 5}

1. Hvis ansøgeren ikke fremlægger den supplerende information, der er omhandlet i artikel 10, stk. 4, inden én kalendermåned⁶ fra datoen for opfordringen til at fremlægge supplerende information/dokumentation, vil ansøgningen blive erklæret uantagelig.

¹ **NL:** undersøgelsesforbehold.

² **Komm.** mindede om, at der er indført et komplet system for afslag, begrundelse for afslag og ret til appel i udkastet til kodeksen. Procedurene for at gennemføre disse krav bør fastlægges på nationalt plan (jf. artikel 23). Begrebet "uantagelig" er indført for at formalisere det, der i øjeblikke praktiseres i medlemsstaterne, der i deres statistikker ofte skelner mellem afslag på visum (efter at ansøgningen er behandlet) og afvisning af selve visumansøgningen.

³ Jf. også dok. 6060/02/07, s. 2 og 5.

⁴ **AT** støttede dette princip, men frygtede, at det vil kunne skabe juridiske problemer, bl.a. i forbindelse med behandlingsafgiften. **IT** tilføjede, at hvis ansøgeren har betalt behandlingsafgiften, bør ansøgningen behandles.

BE gik ikke ind for denne artikel og bemærkede, at en ansøgning kun kan afvises, hvis ansøgeren nægter at opgive biometriske data (i fremtiden) eller hvis rejsedokumentet ikke er gyldigt. Hvis begrebet uantagelig skal bibeholdes, må ordlyden ændres, og det bør angives, at hvis ansøgeren ikke forelægger visse dokumenter, har de konsulære repræsentationer ret til ikke at behandle ansøgningen.

⁵ **HU** foreslog, at overskriften ændres til "Den procedure, der skal følges, hvis dokumentationen er utilstrækkelig".

⁶ **IT** fandt, at perioden er for lang, **SI** var i tvivl om, hvordan en måned skal fortolkes. **PT** bemærkede, at en måned nogle gange ikke er lang tid nok til, at ansøgeren kan fremskaffe visse dokumenter. **Komm.** mindede om, at dokumentationen for så vidt angår korttidsvisa vil være lettere tilgængelig end ved ansøgninger om længere ophold.

En række delegationer gik ind for at indføre begrebet uantagelig, men mente, at der bør gives afslag på ansøgningen ved indgivelsen (**FR**, **PL**), hvorimod **HU** foreslog, at det overlades til de konsulære repræsentationer at fastsætte en frist. **ES** foreslog 10 dage og **LU** to uger. **SE** kunne tilslutte sig begge forslag.

Komm. kunne ikke gå ind for, at ansøgninger afvises ved skranken ledsaget af en forklaring til ansøgeren om, hvilke dokumenter der mangler (forslag fra **NL**), da dette kunne give anledning til visumshopping.

IS bemærkede, at alle administrative handlinger, som f.eks. at erklære en visumansøgning for uantagelig, i henhold til national lovgivning skulle begrundes. **BE** bemærkede, at det samme gør sig gældende i belgisk lovgivning. **Komm.** henledte delegationernes opmærksomhed på, at en erklæring om, at en ansøgning er uantagelig ikke vil få negative konsekvenser for den pågældende, hvilket f.eks. ville være tilfældet, hvis der var tale om afvisning af en grundløs asylansøgning. **Komm.** tilføjede, at denne bestemmelse også burde ses i sammenhæng med repræsentation, da der i øjeblikket er ansøgninger, som der ikke gives afslag på, fordi en medlemsstat ikke kan give afslag på en andens vegne.

2. I de i stk. 1 omhandlede tilfælde erstatter den diplomatiske eller konsulære repræsentation de statusoplysninger i VIS, der er omhandlet i artikel 8, stk. 2, i VIS-forordningen.
3. Hvis ansøgningen er erklæret uantagelig, har ansøgeren ingen ret til at appellere denne beslutning.¹

¹ **Rådets Juridiske Tjeneste** bemærkede, at denne bestemmelse ikke er acceptabel, og henviste til det generelle og anerkendte princip om retten til appel, der er fastsat i national forvaltningssted og i fællesskabsretten. Rådets Juridiske Tjeneste fandt det imidlertid hensigtsmæssigt at sondre mellem de tilfælde, hvor der formelt gives afslag på en ansøgning, og de tilfælde, hvor en ansøgning erklæres uantagelig.

Beslutning vedrørende visumansøgningen

1. Medlemsstaternes diplomatiske og konsulære¹ repræsentationer træffer beslutning om visumansøgningen inden 10² 3 arbejdsdage fra datoen for indgivelsen af ansøgningen eller efter datoen for fremlæggelsen af den krævede dokumentation. Dette tidsrum kan i individuelle tilfælde forlænges til højst 30⁴ dage, navnlig når det er nødvendigt at undersøge ansøgningen nærmere, herunder den i artikel 7, stk. 6, omhandlede situation.⁵

¹ **NL** mindede om, at centrale myndigheder også er involveret i beslutningstagningen, og tilføjede, at udtrykket "visummyndigheder", der anvendes i udkastet til VIS-forordning, måske er bedre. **DK, SE** og **NO** henviste til de bemærkninger, der var fremsat i forbindelse med artikel 3 (15560/1/06, s. 3).

² **FR** tog forbehold med hensyn til fristerne på 10 og 30 dage i dette stykke, idet delegationen fandt, at gennemførelsen af disse frister, der er kopieret fra aftalen om lettelse af visumudstedelse med Rusland, først bør evalueres. **AT** støttede dette synspunkt. For at kunne fastsætte realistiske frister foreslog **BE**, at de fastsættes i overensstemmelse med de procedurer, der anvendes (samtale/bilag 5B-konsultationer/repræsentation osv.), og tilføjede, at det måske er mere relevant, hvis fristen begynder at løbe (eventuelt fra den dato, hvor ansøgningen er komplet). **SI** og **ES** støttede Belgiens synspunkt. **Komm.** ville overveje forslaget.

NL foreslog at erstatte henvisningen til et bestemt antal dage med "en rimelig periode". **SK, HU, DK, SE** og **NO** fandt, at fristerne er for korte. **HU** foreslog at lade "i individuelle tilfælde" udgå.

³ **PL**, der henviste til artikel 9, stk. 2, fandt, at fristen er for lang.

⁴ Ifølge **PL** burde det være muligt at forlænge denne frist med 30 dage.

⁵ **Komm.** noterede sig delegationernes generelle modvilje mod harmoniserede frister, men understregede, at det er utænkeligt at udarbejde en kodeks for visa uden at henvise til dette væsentlige aspekt af visumbehandlingen, da det fører til visumshopping, hvis fristerne for udstedelsen af visum er alt for forskellige. **Komm.** mindede delegationerne om, at fristen for svar ved forudgående høring er blevet afkortet (jf. artikel 9), og at det er blevet foreslået at anvende en ordning med "information" snarere end høring. **Formandskabet** var i tvivl om, hvad konsekvenserne vil være, hvis fristerne ikke overholdes.

2. De diplomatiske og konsulære repræsentationer træffer beslutning for så vidt angår længden af visummets gyldighed og længden af det tilladte ophold på grundlag af alle de oplysninger, de har til rådighed vedrørende formålet med og varigheden af det forventede ophold eller den forventede transit, idet de er opmærksomme på ansøgerens specifikke situation. For visa til en enkelt indrejse/transit og lufthavnstransitvisa kan der gives en supplerende frist¹ på syv dage og for C-visa til en enkelt² indrejse femten dage.

¹ **CZ** og **NL** var ikke tilhængere af systematisk at give en frist på et bestemt antal dage, men foreslog i stedet "kan der gives en supplerende frist på op til syv/femten dage" eller tilføjelse af "i princippet". **FR** mente, at kun en enkelt frist på 15 dage bør opretholdes som henstilling. Som svar på en bemærkning fra **HU** og **EE**, bemærkede **Komm.**, at passets gyldighed var irrelevant i denne forbindelse. **Komm.** mindede også om, at affattelsen og længden af tidsrummene var kopieret fra de eksisterende eksempler i bilag 13 til de fælles konsulære instrukser, men **Komm.** ville overveje en udtrykkelig angivelse af, at fristen vedrører visummets gyldighed og ikke varigheden af opholdet, og at længden af et sådant tidsrum skulle vurderes fra sag til sag.

² Som svar på en bemærkning fra **FR**, bemærkede **Komm.**, at denne bestemmelse kun omhandler visa til en enkelt indrejse, fordi de forhold, der begrundet en frist på et specifikt antal dage for sådanne visa er irrelevante for så vidt angår visa til to eller flere indrejser inden for et år. **FR** foreslog da, at henvisningen til "en enkelt indrejse" udelades for at opretholde et generelt princip om indrømmelse af en frist.

3. Der kan udstedes visa til flere¹ indrejser, der giver indehaveren ret til indrejse flere gange, tre måneders ophold eller flere transitter hvert halve år, og som er gyldige i højst 5 år.²

Følgende kriterier er navnlig relevante, når der skal træffes beslutning om udstedelsen af sådanne visa:

- a) ansøgerens behov for at rejse ofte og/eller regelmæssigt som følge af den pågældendes erhvervs- eller familiemæssige situation, f.eks. forretningsmænd, tjenestemænd, der er i regelmæssig officiel kontakt med medlemsstaterne og EU-institutionerne, familiemedlemmer til EU-borgere, medlemmer af tredjelandsstatsborgeres familie, som har bopæl i medlemsstaterne, og søfolk^{3 4 1}

¹ **FR** henledte delegationernes opmærksomhed på de tekniske specifikationer for Vision-nettet, der kun tillader udstedelse af visa med en gyldighed på et, to, tre osv. år, men ikke f.eks. et halvt eller halvandet år. Dette skaber problemer for ansøgere med pas (udstedt af bestemte tredjelande), som har en meget kort gyldighed. **FR** mindede om, at begrundelsen for visa af type "C1"- "C2"- "C3" osv. kun havde været de forskellige gebyrer, men eftersom standardgebyret er blevet indført, er der ikke længere nogen grund til at opretholde denne skelnen.

PT bemærkede, at de tekniske specifikationer kunne tilpasses, men at det skulle overvejes grundigt, eftersom en sådan ændring ville have mange tekniske indvirkninger, muligvis også på den tekniske gennemførelse af VIS.

² **DE** foretrak at opretholde affattelsen i de fælles konsulære instrukser (del V, afsnit 2.1), og understregede i denne forbindelse, at visa til flere indrejser med en gyldighed på over et år kun burde udstedes i undtagelsestilfælde, og kun hvis et tidligere visum på et år var blevet anvendt korrekt. **IT** var ikke enig i denne fortolkning. **Komm.** kunne heller ikke acceptere forslaget fra **DE**.

Jf. også bemærkningerne fra **NO** vedrørende bilag X, punkt 4.

³ **FR** mente ikke, at en retsakt bør indeholde sådanne eksempler. **Komm.** bemærkede, at en simpel beskrivelse af reglerne ikke ville have været tilstrækkelig, når den nuværende praksis tages i betragtning. Den videre behandling af eksemplerne i stk. 3, litra a), vil blive yderligere uddybet i instrukserne.

⁴ Delegationernes opmærksomhed henledes på konklusionerne fra juni 2003 fra Visumgruppen: **Udstedelse af visa til søfolk, der afmønstrer** (15803/02 FRONT 148 VISA 187 COMIX 721, 6579/03 FRONT 16 VISA 33 COMIX 114):

"Formanden bemærkede, at del I, punkt 2.1.2 i de fælles konsulære instrukser omhandler transitvisa uden at nævne en maksimal gyldighedsperiode for sådanne visa, mens der findes forskellige eksempler på transitvisa i bilag 13 til de fælles konsulære instrukser. Formanden konkluderede fra drøftelserne, at delegationerne mener, at der kan udstedes transitvisa til to indrejser med en gyldighedsperiode på op til et år til søfolk i de tilfælde, hvor de kompetente myndigheder finder det godtgjort, at han/hun har fremlagt den fornødne dokumentation, hvoraf det fremgår, at der eksisterer en kontrakt med et rederi (sådanne kontrakter har typisk en varighed på 9-12 måneder). Dette ville bidrage til at undgå de praktiske problemer i forbindelse med ovennævnte dokumenter. Formanden tilføjede, at det ville være tilrådeligt at præcisere de relevante dele af de fælles konsulære instrukser ved lejlighed med henblik på at indføre udtrykkelige bestemmelser om den maksimale gyldighedsperiode for transitvisa såvel som yderligere eksempler på mulige transitvisa."

- b) ansøgerens integritet og pålidelighed, navnlig lovlig anvendelse af tidligere Schengenvisa², den pågældendes økonomiske situation i oprindelseslandet³ og oprigtige hensigt om at rejse tilbage til det land.

4

4. Medlemsstaternes diplomatiske og konsulære repræsentationer⁵ indlæser de oplysninger, der er fastsat i artikel 10, stk. 1, i VIS-forordningen, i VIS, når der er truffet beslutning om udstedelse af visum.

¹ **DE** og **PL** foreslog tilføjelse af et "og" mellem litra a) og litra b). **Komm.** ville overveje dette.

² **LT** foreslog, at der også henvises til nationale visa (herunder visa til kortvarigt ophold udstedt af medlemsstater, der endnu ikke fuldt ud anvender Schengenreglerne) **Komm.** mindede om, at VIS hverken vil indeholde oplysninger om visa til kortvarigt ophold udstedt af nye medlemsstater eller nationale visa.

PL foreslog at udelade henvisningen til Schengen, således at alle visa er omfattet. **Komm.** medgav, at besiddelse af for eksempel et canadisk visum sommetider i praksis tages med i betragtning ved behandlingen af en ansøgning, men kunne dog ikke gå ind for at medtage en henvisning til korrekt anvendelse af visa fra ikke-Schengenlande, dels fordi en sådan korrekt anvendelse ikke kan verificeres, og dels fordi retsgrundlaget for ikke-Schengenlandes udstedelse af visa ikke er kendt.

HU henledte delegationernes opmærksomhed på affattelsen af indledningen til andet afsnit i stk. 3, hvoraf det fremgår, at anvendelse af Schengenvisa kun er ét element, der skal tages i betragtning, uden at udelukke andre. **HU** foreslog dog følgende affattelse for at imødekomme alles ønsker: "... lovlig anvendelse af visa udstedt af Schengenlande ...".

³ **FR** spurgte, hvad der mentes med "oprindelseslandet" og "oprigtige" hensigt om at rejse tilbage. **Komm.** bemærkede, at oprindelseslandet også kunne være opholdslandet, hvis ansøgeren ikke bor i sit oprindelsesland. Dette aspekt kunne præciseres i instrukserne.

⁴ **FR** foreslog tilføjelse af et litra c), der henviser til passets gyldighed, selv om der allerede er en sådan henvisning i artikel 12, stk. 1, litra b).

⁵ **NO** og **SE** henviste til bemærkninger, der tidligere var blevet fremsat vedrørende artikel 3 (15560/1/06, side 3), og foreslog tilføjelse af (eller erstatning af "diplomatiske og konsulære repræsentationer" med) "kompetente myndigheder" eller "visummyndigheder". **Komm.** bemærkede, at affattelsen vil blive bragt på linje med affattelsen i VIS-forordningen.

Visum med begrænset territorial gyldighed

1. Et visum med begrænset territorial gyldighed (LTV) udstedes undtagelsesvis i følgende tilfælde¹:
 - a) hvis en diplomatisk eller konsulær repræsentation af humanitære hensyn, af hensyn til nationale interesser eller på grund af internationale forpligtelser finder det nødvendigt at fravige princippet om, at indrejsebetingelserne i artikel 5, stk. 1, i Schengengrænsekodeksen skal opfyldes
 - b) hvis en diplomatisk eller konsulær repræsentation af humanitære hensyn, af hensyn til nationale interesser eller på grund af internationale forpligtelser finder det nødvendigt at udstede et visum, selv om den hørte medlemsstat² under den forudgående høringsprocedure kom med indvendinger, eller der af hastende årsager (humanitære hensyn, nationale interesser eller internationale forpligtelser) ikke er blevet gennemført en forudgående høring³
 - c) hvis en diplomatisk eller konsulær repræsentation af hastende årsager, der er begrundet af ansøgeren, udsteder et nyt visum med henblik på et ophold, der skal foretages inden for samme seks måneders periode, til en ansøger, som inden for den pågældende seks måneders periode⁴ allerede har fået visum til et ophold på tre måneder.

5

¹ **BE**, der fik støtte fra **NL**, bemærkede, at en henvisning til LTV'er gyldigt til Benelux bør opretholdes som fastsat i de fælles konsulære instrukser. **Komm.** mente, at de almindelige Schengenregler taget i betragtning var det ikke længere nødvendigt at opretholde sådanne særlige bestemmelser, og tilføjede, at dette nok snarere var et politisk spørgsmål end et teknisk. **BE** erindrede om dette samarbejdes historiske kontekst og tilføjede, at Beneluxkonventionen fortsat er i kraft.

² **DE** foreslog, at den hørte medlemsstater (der har afslået at udstede et ensartet visum) i sådanne tilfælde orienteres inden for en rimelig frist, før visummet udstedes.

³ **BE** foreslog, at dette litra opdeles i to, idet der henvises til to forskellige kriterier for udstedelse af LTV'er. **Komm.** ville overveje dette. **AT** foreslog, at det præciseres, at sådanne LTV'er i enkelttilfælde kunne være gyldige i mere end den udstedende medlemsstat. **Komm.** frygtede, at en sådan bestemmelse fuldstændig ville ændre idéen med et LTV og skabe "traditionelle LTV'er" og "LTV'er efter anmodning". **FR** og **EL** kunne heller ikke støtte forslaget fra **AT**.

⁴ **NL** foreslog, at denne beregning angives i instrukserne.

⁵ **DE** foreslog at tilføje en henvisning til det tilfælde, hvor et LTV var blevet udstedt, fordi det havde været umuligt at konsultere VIS.

I de i første afsnit omhandlede tilfælde er et sådant visum kun gyldigt på den udstedende medlemsstats område.¹

Hvis ansøgeren har et rejsedokument, der er anerkendt af en eller flere, men ikke alle medlemsstater, udstedes der et visum, der er gyldigt på de medlemsstaters område, der anerkender rejsedokumentet. Hvis den visumudstedende medlemsstat ikke anerkender ansøgerens rejsedokument, er det udstedte visum kun gyldigt i den medlemsstat.²

2. De centrale myndigheder i den medlemsstat, hvis diplomatiske eller konsulære repræsentation har udstedt visa med begrænset territorial gyldighed (LTV) i de tilfælde, der er beskrevet i stk. 1, første afsnit, litra a) og b), rundersender³ straks de relevante oplysninger til de øvrige medlemsstaters centrale myndigheder.

¹ **BE** og **NL** mente, at dette stykke også burde dække litra c).

² **HU**, der fik støtte fra **FR**, foreslog at indføje en henvisning til det særskilte ark til påføring af visum (forordning nr. 333/2002).

³ **FR** spurgte, hvorledes dette skulle foregå. **Formanden** foreslog, at dette angives i instrukserne. **IT** mente, at fremsendelse af sådanne oplysninger var af ringe betydning. **Komm.** understregede, at udkastet til forslag var blevet tilpasset virkeligheden: Det nuværende krav om at orientere andre medlemsstater om alle tilfælde af udstedelse af LTV var blevet lempet, og kun tilfælde med tilknytning til "følsomme" ansøgere var blevet bibeholdt, og udveksling af oplysninger bør kun finde sted på centralt plan. Endelig henledte **Komm.** delegationernes opmærksomhed på artikel 16, stk. 3, i VIS-forordningen ("*Proceduren i stk. 2 kan også anvendes til fremsendelse af oplysninger om udstedelse af visa med begrænset territorial gyldighed og andre meddelelser i forbindelse med det konsulære samarbejde samt ...*"). **Komm.** gik ikke ind for at tilføje en henvisning til litra c) som foreslået af **DE**, da sådanne tilfælde ikke kunne anses for at være "følsomme".

SI spurgte, hvor stor andelen af udstedte LTV'er er. **Komm.** opfordrede delegationerne til at finde de præcise tal i de nyligt offentliggjorte statistikker, men bemærkede, at Frankrig, Grækenland, Italien og Tyskland i øjeblikket udsteder det højeste antal LTV'er.

Formanden henledte delegationernes opmærksomhed på indledningen til artikel 21, hvor det hedder, at LTV'er kun bør udstedes undtagelsesvis.

Lufthavnstransitvisum

1. Det kræves af statsborgere i tredjelande, der er medtaget på listen¹ i bilag VII², at de har et lufthavnstransitvisum, når de passerer gennem internationale transitområder i lufthavne, der befinder sig på medlemsstaternes område.
2. Følgende kategorier af personer er fritaget fra kravet om at have det i stk. 1 omhandlede lufthavnstransitvisum:
 - a) indehavere af et ensartet visum til kortvarigt ophold eller transitvisum³ udstedt af en medlemsstat⁴
 - b) tredjelandsstatsborgere, der har en opholdstilladelse udstedt af Andorra, Japan, Canada, Monaco, San Marino eller USA, som garanterer ubegrænset ret til tilbagerejse⁵, og er anført på listen i bilag VIII⁶

¹ **Komm.** erindrede om de oprindelige drøftelser af dette spørgsmål (13611/06, side 2). På vegne af Benelux foreslog **BE** opretholdelse af to adskilte lister, således at medlemsstaterne kan handle hurtigt i tilfælde af en massiv tilstrømning af ulovlige indvandrere. **CZ**, **FR** og **PL** støttede dette forslag.

Komm. erindrede om, at muligheden for hurtig indsats allerede eksisterer i henhold til artikel 64, stk. 2, i traktaten, hvor det er fastsat, at der i en nødsituation kan vedtages "midlertidige foranstaltninger", og at denne mekanisme kunne imødekomme delegationernes bekymringer.

HU tog undersøgelsesforbehold over for artikel 22 og bilag VII.

² Jf. side 15 i nærværende dokument.

³ **FR** foreslog, at det tilføjes, at visummet stadig skal være gyldigt. **Komm.** kunne acceptere dette.

⁴ **HU** foreslog tilføjelse af en henvisning til visa til langvarigt ophold og til opholdstilladelser udstedt af medlemsstaterne. **Komm.** mindede om, at personer med opholdstilladelse ikke behøver ATV, men ville overveje at tilføje en sådan henvisning af klarhedshensyn.

⁵ **IT** ønskede at tilføje en henvisning til Vatikanet.

⁶ Jf. side 114 i nærværende dokument.

- c) familiemedlemmer til EU-borgere¹
- d) indehavere af diplomatpas²
- e) flybesætningsmedlemmer, som er statsborgere i en kontraherende part i Chicagokonventionen angående international civil luftfart.³

¹ **FR** foreslog, at det tilføjes, at den berørte person skal være i besiddelse af dokumentation for denne familietilknytning. **Komm.** gik ikke ind for at tilføje dette, da der er en generel henvisning til denne personkategori i artikel 1, stk. 2, og hvis der indsættes en "forklarende" tilføjelse her, skal dette gøres, hver gang særlige privilegier i medfør af andre retsakter finder anvendelse på denne personkategori. Desuden kan grænsevagterne indhente oplysninger om sådanne tilfælde i håndbogen til Schengengrænsekodeksen.

² Under henvisning til medlemsstaternes betænkeligheder vedrørende den vilkårlige udstedelse af tjenestepas i visse tredjelande bemærkede **Komm.**, at Kommissionen havde foretrukket kun at indføre en generel undtagelse for indehavere af diplomatpas. **DE**, **FR** og **BE** ønskede ikke at udvide den generelle undtagelse til indehavere af andre typer pas.

³ **FR** foreslog tilføjelse af "når de er i tjeneste", men da denne affattelse ikke syntes at have forårsaget problemer med misbrug indtil nu, foretrak **Komm.** at bibeholde teksten uændret.

Artikel 23¹
Afslag på visum²

1. Med forbehold af artikel 21, stk. 1, gives der³ afslag på visum, hvis ansøgeren:
 - a) fremlægger et falsk eller forfalsket⁴ rejsedokument
 - b) ikke beviser, at han eller hun er i besiddelse af tilstrækkelige subsistensmidler under hele opholdets varighed og til at rejse tilbage til oprindelseslandet eller afrejselandet eller ikke er i stand til at få sådanne midler på lovlig vis⁵

¹ **Komm.** erindrede først om sondringen mellem afslag på visum - efter behandling af ansøgningen - og uantagelige ansøgninger (artikel 19), og at denne artikel kun omhandler afslag. **Komm.** erindrede også endnu en gang om, at VIS-forordningen (artikel 12) bygger på gældende ret, og at VIS-forordningen, når visumkodeksen er blevet vedtaget, vil blive ændret for at tage hensyn til ændringerne i gældende ret.

² **FI** og **EE** tog forbehold over for denne artikel.

³ **NL, FR, PL** og **IT** foreslog at tilføje "i princippet". **EE** foreslog at artiklen opdeles i to, hvor den ene omhandler grundene til, at der "gives" afslag på visum, og den anden omhandler grundene til, at der "kan gives" afslag på visum.

Komm. udtrykte forundring over disse bemærkninger, da dette ønske om at indføre en vis grad af fleksibilitet synes at tyde på, at medlemsstaterne er villige til at udstede ensartede visa til personer, der ikke opfylder betingelserne for indrejse i henhold til Schengengrænsekodeksen, og tilføjede, at litra a) - g) svarer til artikel 5, stk. 1, i Schengengrænsekodeksen, og af den grund kunne **Komm.** ikke acceptere indførelse af en sådan fleksibilitet.

LV, der blev støttet af **NL**, foreslog, at begrundelserne for afslag knyttes til bestemmelserne i artikel 18, stk. 1. **LV** mente også, at der skulle indsættes en henvisning til risikoen for ulovlig indvandring, kontakten til oprindelseslandet og hensigten om at rejse tilbage. Der burde også tilføjes en specifik henvisning til artikel 18, stk. 7. **Komm.** mindede om, at opretholdelsen i VIS-forordningen af en henvisning til "risikoen for ulovlig indvandring" havde været et af de mest følsomme spørgsmål i forhandlingerne med Europa-Parlamentet om den forordning.

⁴ **NL** foreslog tilføjelse af "ugyldigt". **AT**, der blev støttet af **IT**, foreslog tilføjelse af "eller andre falske eller forfalskede dokumenter".

FR mindede om det generelle problem med lister over betingelser: de er for restriktive og aldrig helt fuldstændige. Med hensyn til rejsedokumentet kunne ansøgeren for eksempel også afvises, hvis dokumentet er i dårlig stand, hvis der er foretaget ændringer, hvis angivelserne er ulæselige, osv. **FR** foreslog derfor tilføjelse af "bl.a.". **Komm.** mindede om, at denne liste omfatter de begrundelser for afslag, der findes i Schengengrænsekodeksen, og foreslog, at der udarbejdes et skema, der illustrerer denne parallelitet for delegationerne.

⁵ **LU** foreslog, at spørgsmålet om "sponsoring" fremhæves.

- c) ikke giver tilstrækkeligt bevis for opholdets formål og varighed
- d) ikke beviser, at han eller hun i givet fald har passende rejsesygeforsikring
- e) allerede har opholdt sig i tre måneder i løbet af en seks måneders periode på medlemsstaternes område
- f) er en person, om hvem der er indgivet indberetning til SIS eller et nationalt register med henblik på at nægte indrejse
- g) anses for at udgøre en trussel mod EU eller EU-medlemsstaternes offentlige orden, interne sikkerhed, folkesundhed eller internationale forbindelser.

2. Beslutningen med de præcise^{1 2} årsager til afslaget på visum videreformidles ved hjælp af standardformularen i bilag IX³. Denne formular anvendes også, når der gives afslag på visum ved grænsen.

-
- ¹ **PL**, der blev støttet af **LV**, foreslog, at dette ord udelades. **LV**, **PL**, **BE** og **FR** tog specifikt forbehold med hensyn til dette stykke. **FR** tilføjede, at det ville medføre for stor en byrde systematisk at skulle begrunde alle afslag, navnlig hvis en retstvist (som falder ind under national kompetence følger heraf). **IT** delte dette synspunkt og bemærkede, at de italienske myndigheder ikke begrunder afviste ansøgninger om visa til kortvarigt ophold i turist- eller forretningsøjemed. **ES** kunne ikke acceptere indførelsen af systematisk begrundelse af afslag på ansøgninger om visum til kortvarigt ophold. **HU** fandt, at årsagerne kun skal gives efter anmodning fra en ansøger, som har fået afslag. **DK** kunne acceptere princippet om systematisk afslag, men foretrak, at man fortsat anvender den nationale formular. **EE** bemærkede, at en negativ følgevirkning af at indføre systematisk begrundelse og ret til at appellere afslag kunne være tab af kontrollen med udstedelsen af visa, fordi konsulatspersonalet måske snarere foretrækker at udstede visa end at give afslag for at undgå de besværlige procedurer. Derfor foreslog **EE**, at formularen får informativ karakter.
- ² **Komm.** mindede om, at disse bestemmelser og formularen er i fuld overensstemmelse med Schengengrænsekodeksen og standardformularen for nægtelse af indrejse ved grænsen, jf. bilag V, del B, til Schengengrænsekodeksen. **Komm.** tilføjede, at indførelsen af obligatorisk begrundelse for afslag og klageret er grundlæggende spørgsmål for Kommissionen. **Komm.** bemærkede, at delegationernes frygt for antallet af retssager er overdrevet og tilføjede, at det ikke er sandsynligt, at en ansøger, som har fået afslag, fordi hans pas var ugyldigt, vil appellere afslaget. **Komm.** bemærkede under henvisning til den fælles visumpolitik, at medlemsstaterne ikke kan opretholde en skønsmæssig beføjelse, når det drejer sig om klageretten. **FR** fandt, at der bør sondres mellem, hvad der falder ind under EF-lovgivningen, og hvad der falder ind under den nationale kompetence, dvs. formelle klager, hvorfor **FR** foreslog, at stk. 2 bevares og stk. 3 udelades. **PL** og **IT** støttede dette forslag.
- ³ Da de norske myndigheder skal begrunde alle afslag ifølge en national formular, ville **NO** foretrække, at formularen i IX kun indeholder minimumsstandards for de årsager, der skal angives. **NL** støttede forslaget om tilføjelse af flere årsager. **Komm.** var ikke imod at tilføje flere bokse i standardformularen afhængigt af resultatet af drøftelserne om artikel 23, men erindrede delegationerne om, at henvisningen til national lovgivning ikke er gyldig, når denne forordning træder i kraft, eftersom en forordning gælder umiddelbart i medlemsstaterne.

3. Ansøgere, der får afslag på visum, har ret til at klage.¹ Klagesager behandles i overensstemmelse med national ret.² Ansøgere modtager skriftligt materiale med angivelse af de kontaktpunkter, der kan informere om repræsentanter, der har beføjelse til at handle på ansøgernes vegne i overensstemmelse med national ret.³
4. I de i artikel 7, stk. 6, omhandlede tilfælde informerer den repræsenterende medlemsstats diplomatiske eller konsulære repræsentation ansøgeren om den beslutning, den repræsenterede medlemsstat har truffet.
5. Et afslag har ingen virkning for fremtidige visumansøgninger, der vil blive vurderet særskilt.⁴

¹ **Komm.** bemærkede, at denne bestemmelse var en vigtig fornyelse og understregede, at retten til at klage kun vedrører afslag og ikke tilfælde af uantagelighed. **EE** tog forbehold, da den nugældende nationale estiske lovgivning ikke giver afviste visumansøgere ret til at klage. **HU, CZ, LV, AT** og **SK** tog substansforbehold over for dette stykke; **HU** frygtede, at denne bestemmelse ville lægge en for tung byrde på det konsulære personale, der snarere skulle koncentrere indsatsen om at gennemgå visumansøgninger. **DE** tog også undersøgelsesforbehold over for dette stykke, fordi det efter tysk ret kun er muligt at klage i særlige tilfælde. **DE** mente, at det, der er angivet i næstsidste boks på standardformularen (bilag IX), er tilstrækkeligt som oplysning til ansøgerne.

² **PT** foreslog, at tredje punktum i dette stykke udgår. **FR, PL, LU, IT, PT, NL, ES, SE, SI** og **EL** støttede dette forslag. **Komm.** bemærkede, at dette kunne omformuleres, da det ikke var formålet at have en detaljeret liste over advokater, men at give generel information, som fastsat i Schengengrænsekodeksen. **HU** foreslog følgende affattelse af første punktum: "Ansøgere, der får afslag på visum, har ret til at klage i overensstemmelse med national lovgivning.". **BE** gik ind for at opretholde teksten som foreslået af Kommissionen og fandt delegationernes bekymringer for, at afviste ansøgere i massivt antal ville klage over sådanne negative afgørelser overdrevet. De fleste afviste ansøgere ansøger bare igen. **EL** delte dette synspunkt og bemærkede, at græsk lovgivning allerede giver afviste ansøgere mulighed for at klage. Som svar på en bemærkning fra **NL** bemærkede **Komm.**, at intet er til hinder for, at medlemsstaterne kan opretholde et dobbelt klagesystem (dvs. en administrativ og en retlig procedure). Formålet med denne bestemmelse er blot at stadfæste retten til at klage.

³ **SE** tog særligt forbehold over for dette stykke og fandt, at det burde undersøges i lyset af Domstolens dom i sag C-503/03 af 31. januar 2006". **PL** støttede denne anmodning.

⁴ **NL, HU, AT** og **FR** gik ikke ind for denne affattelse, og **NL** foreslog, at en sådan tekst måske kunne tilføjes i instrukserne. **Komm.** var villig til at omformulere teksten, men understregede, at det er vigtigt at optage denne bestemmelse eksplicit i retsakten, også på baggrund af forhandlingerne med Europa-Parlamentet om VIS-forordningen, hvor Parlamentet havde lagt meget vægt på dette princip.

*Artikel 24***Rettigheder som følge af et udstedt visum**

Besiddelse af et visum til kortvarigt ophold eller et transitvisum giver ikke i sig selv ret til indrejse.

*Artikel 25***Udfyldning af visummærkaten**

1. Ved udfyldningen af visummærkaten indsætter medlemsstaternes diplomatiske og konsulære repræsentationer² de obligatoriske anførelser, der er omhandlet i bilag X, og udfylder det maskinlæsbare felt som fastsat i ICAO-dokument 9303, del 1, 6. udgave (juni 2006).
2. Medlemsstaterne kan tilføje nationale anførelser i den rubrik på visummærkaten, der er beregnet til bemærkninger, hvis de ikke er de samme som de obligatoriske anførelser i bilag X.
3. Alle anførelser på visummærkaten trykkes. Visummærkater kan kun udfyldes manuelt i tilfælde af teknisk force majeure.³

¹ **Komm.** bemærkede, at der burde tilføjes en henvisning til artikel 12 i VIS-forordningen: "Oplysninger om afslåede visa indføres i VIS i overensstemmelse med artikel 12 i VIS-forordningen."

² **NL** foreslog tilføjelse af "visummyndigheder". Til et forslag fra **formanden** bemærkede **Komm.**, at "diplomatiske og konsulære repræsentationer" ikke systematisk kunne erstattes af "visummyndigheder" i hele teksten.

³ **EE** spurgte, om denne bestemmelse stadig var relevant, i betragtning af at visummærkaten skal udstedes med et foto af visumindehaveren (jf. også bilag X, punkt 9). **AT** spurgte, om sådanne tilfælde skulle meddeles. **LU** mente ikke, at udveksling af sådanne oplysninger havde nogen merværdi.

Artikel 26

Annulering af en allerede udfyldt visummærkat

1. På en trykt¹ visummærkat må der ikke foretages² manuelle rettelser.³
2. Hvis der konstateres en fejl på en mærkat før påføringen i passet, destrueres den.
3. Hvis fejlen konstateres, efter at visummærkaten er indsat i passet, annulleres den ved at sætte et rødt kryds⁴ ind over mærkaten, og der påføres en ny visummærkat.
4. Hvis fejlen opdages, efter at de relevante oplysninger er blevet indlæst i VIS i overensstemmelse med artikel 8 i VIS-forordningen, rettes fejlen i overensstemmelse med artikel 21, stk. 1, i VIS-forordningen.

Artikel 27

Påføring af visummærkater

1. Den trykte visummærkat, der indeholder de oplysninger, der er omhandlet i artikel 25 og bilag X, påføres den første side i passet, der hverken er stemplet eller påskrevet, bortset fra stemplet, der viser, at der er indgivet en visumansøgning.

Mærkaten rettes ind efter og påføres langs kanten af siden i rejsedokumentet. Den maskinlæsbare del af mærkaten rettes ind efter kanten af siden.

¹ EL foreslog at erstatte "trykt" med "udfyldt".

² HU foreslog tilføjelse af "yderligere".

³ HU foreslog, at dette stykke flyttes til artikel 25. NL spurgte, hvordan denne bestemmelse stemte overens med artikel 31, stk. 1.

⁴ NL spurgte, hvorfor denne bestemmelse var blevet indført. HU foreslog, at der i sådanne tilfælde for at undgå problemer for indehaveren ved grænsen eller ved ansøgning om et nyt visum tilføjes følgende anmærkning: "Cancelled without prejudice".

2. ¹²Den diplomatiske eller konsulære repræsentations stempel³ placeres i den rubrik, der er beregnet til bemærkninger på en sådan måde, at det går ud over mærkaten og ud på siden i rejsedokumentet.
- Kun i de tilfælde⁴, hvor det er nødvendigt at undlade at udfylde den rubrik, der skal scannes elektronisk, kan stemplet anbringes i dette felt, som derved bliver ubrugeligt. Stemplets dimensioner og tekst samt den stempelfarve, der skal anvendes, fastlægges i henhold til den enkelte medlemsstats nationale bestemmelser.
3. ⁵For at undgå genanvendelse af en visummærkat, der er anbragt på det ensartet udformede ark, anbringes den udstedende diplomatiske eller konsulære repræsentations stempel til højre på arket ind over både mærkaten og arket på en sådan måde, at det ikke vanskeliggør læsningen af oplysningerne og bemærkningerne i rubrikkerne og heller ikke går ind over det maskinlæsbare felt, hvis dette er udfyldt.
4. Hvis den visumudstedende medlemsstat ikke anerkender ansøgerens rejsedokument, anvendes det særskilte ark til påføring af visum.⁶
5. Individuelle visa, der udstedes til ledsagende personer i henhold til artikel 13, stk. 1, der er omfattet af ansøgerens rejsedokument, påføres rejsedokumentet. Hvis det rejsedokument, hvori de ledsagende personer er opført, ikke anerkendes af den visumudstedende medlemsstat, påføres de individuelle visa det særskilte ark.

¹ **HU** går ikke ind for, at alle disse tekniske specifikationer skal indgå i en retsakt. **Komm.** var enig med **HU**, men ønsker at bevare dem her af hensyn til retssikkerheden, dvs. for at sikre, at konsulaterne bruger samme fremgangsmåde.

² **AT** tog forbehold med hensyn til stk. 2 og 3, for så vidt angår spørgsmålet om merværdien af et stempel.

³ **PL** og **FR** foreslog at erstatte "den diplomatiske eller konsulære repræsentations" med "de administrative myndigheders", hvilket **Komm.** var enig i; han erindrede om, at det var et horisontalt spørgsmål, der går igen i hele teksten.

⁴ **NL** fandt affattelsen alt for omstændelig og spurgte om, hvad der præcis menes med "...i de tilfælde...".

⁵ **PT** foreslog at bytte om på stk. 3 og stk. 4 og at skrive "særskilte ark" i stedet for "ensartet udformede ark". **Komm.** vil overveje disse to bemærkninger.

⁶ **Komm.** vil undersøge, om en henvisning til artikel 10, stk. 1, litra j), er nødvendig her, som foreslået af **SI**.

Kapitel IV

Ændring af det udstedte visums gyldighedsperiode

Artikel 28¹

Forlængelse

1. Gyldighedsperioden og/eller varigheden af et udstedt visum til kortvarigt ophold eller et transitvisum forlænges², hvis indehaveren kan fremlægge dokumentation for force majeure, humanitære årsager, alvorlige erhvervsmæssige og/eller personlige årsager.³
2. En forlængelse af et visum som omhandlet i stk. 1 medfører under ingen omstændigheder, at den pågældende type visum ændres, eller at opholdets varighed overstiger tre måneder (kortvarigt ophold) eller 10 dage (transit).
3. Medmindre den administrative myndighed, der forlænger visummet, træffer beslutning om andet, forbliver det forlængede visum det samme som det originale visum.
4. Den administrative myndighed, der har kompetence til at forlænge visummet, er myndigheden i den medlemsstat, på hvis område tredjelandstatsborgeren befinder sig på tidspunktet for ansøgningen om en forlængelse.

Medlemsstaterne giver Kommissionen meddelelse om, hvilke myndigheder der har kompetence til at forlænge visa.

¹ **EL, AT og PT** tog generelt forbehold med hensyn til hele artiklen. **EL** ville gerne vide, hvad der menes med "force majeure og humanitære årsager". **FR** ville gerne vide, hvorfor en person, der søger om forlængelse af et visum, ikke skal forelægge bevis for sine personlige midler, som det er tilfældet for en person, der ansøger om visum. **BE** tog undersøgelsesforbehold. **SI** spurgte, om produceren skulle finde anvendelse, når der ansøges om visum ved grænsen. **Komm.** vil overveje dette.

² **NL, SK, AT, PT, NO, IT og FR** foreslog "kan forlænges" i stedet for "forlænges".

³ **HU** foreslog, at man kun bevarer den sidste "årsag" og udelader de tidligere, og spurgte om, hvilken form ansøgningen skal indgives i (mundtlig, skriftlig). **HU** foreslog desuden, at der tilføjes en tekst, som dækker det tilfælde, hvor en forlængelse finder anvendelse "ex officio". **Formandskabet** foreslog at dele stk. 1 op i to stykker for at dække to forskellige situationer:

- 1) forlængelse for force majeure og humanitære årsager
- 2) forlængelse af tungtvejende erhvervsmæssige årsager og/eller tungtvejende personlige årsager, hvor der vil skulle fremlægges bevis herfor.

Komm. vil overveje disse forslag.

5. Der opkræves et gebyr på 30 EUR¹ for at forlænge et visum.
6. Forlængelsen af ensartede visa sker ved hjælp af et stempel², der svarer til det i bilag XI angivne. Den kompetente myndighed påfører desuden sit eget stempel.
7. Oplysninger om forlængede visa indlæses i VIS i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 12 i VIS-forordningen.

Artikel 29

Annullering

1. Et visum kan³ annulleres:
 - a) af den udstedende diplomatiske eller konsulære repræsentation for at forhindre indehaveren i at rejse ind på medlemsstaternes område, hvis det efter udstedelsen af visummet bliver åbenlyst, at indehaveren ikke opfylder betingelserne for at få udstedt et visum
 - b) af grænsekontrolmyndighederne i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 13, stk. 1, og bilag V, del A, punkt 2, i Schengengrænsekodeksen.
2. Oplysninger om annullerede visa indlæses i VIS i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 11 i VIS-forordningen.
3. Hvis en anden medlemsstats grænsemyndigheder end den udstedende medlemsstats annullerer et visum i medfør af stk. 1, litra b), informeres den udstedende medlemsstat om annulleringen af dens visa.

¹ NL foreslog, at beløbet fastsættes i et bilag, så det nemt kan ændres. **Komm.** ønskede at beholde det i selve teksten, således at beløbet kun kan ændres ved en lovgivningsprocedure.

² Flere medlemsstater anfægtede stempelløsningen og foretrak af sikkerhedsmæssige grunde en visummærkat. **Komm.** anførte, at en mærkatløsning ville betyde, at alle de myndigheder, der har kompetence til at indrømme en forlængelse, skal ligge inde med blankomærkater.

³ PL og HU foreslog at erstatte "kan" med "skal".

Ophævelse af visum

1. Et visum kan ophæves i følgende tilfælde:
 - a) af den udstedende diplomatiske eller konsulære repræsentation på anmodning af indehaveren; i så tilfælde skal visummærkatens påføres et stempel, der viser, at visummet er ophævet på anmodning af indehaveren
 - b) af de kompetente myndigheder, efter at indehaveren er rejst ind på medlemsstaternes område, hvis indehaveren ikke længere opfylder de betingelser for indrejse, der er fastsat i artikel 5, stk. 1, i Schengengrænsekodeksen¹.
2. Oplysninger om ophævede visa indlæses i VIS i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 11² i VIS-forordningen.
3. Hvis en anden medlemsstats grænsemyndigheder end den udstedende medlemsstats ophæver et visum i medfør af stk. 1, litra b), informeres den udstedende medlemsstat om ophævelsen af dens visa³.

¹ **Komm.** var enig med **NL** i, at det er nødvendigt at omtale et stempel ligesom i litra a).

² **Komm.** gjorde opmærksom på, at den korrekte henvisning var artikel 13.

³ **Komm.** understregede, at det, eftersom der ikke udsendes nogen automatisk indberetning fra VIS, når der er indlæst oplysninger i det, vil være tilrådeligt at informere den udstedende medlemsstat, men **Komm.** vil om nødvendigt kunne gå med til at lade denne forpligtelse udgå.

Artikel 31

Afkortelse af varigheden af et ophold, hvortil der er udstedt visum

1. Grænsekontrolmyndighederne¹ kan beslutte at afkorte varigheden af det ophold, der er udstedt visum til², hvis det fastslås, at indehaveren ikke har tilstrækkelige subsistensmidler³ i den oprindeligt planlagte varighed af opholdet⁴.
2. Oplysninger om afkortelse af varigheden af ophold, hvortil der er udstedt visum, indlæses i VIS i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 11 i VIS-forordningen.

Kapitel V

Visa udstedt ved de ydre grænser

Artikel 32

Visa udstedt ved de ydre grænser

1. Der kan kun udstedes visa til kortvarigt ophold og transitvisa ved de ydre grænser, hvis følgende betingelser er opfyldt⁵:
 - a) ansøgeren opfylder betingelserne i artikel 5, stk. 1, i Schengengrænsekodeksen
 - b) ansøgeren har ikke været i stand til at ansøge om visum på forhånd

¹ EE foreslog at erstatte "Grænsekontrolmyndighederne" med "De myndigheder, der fører tilsyn med indvandring,".

² NL, PL og DE spurgte, hvordan det i praksis skal gribes an, når en afgørelse om at afkorte varigheden af et visum skal registreres.

³ LU og SI fremhævede, at det vil være vanskeligt for grænsevagterne at kontrollere subsistensmidlerne. **Komm.** mindede delegationerne om, at denne kontrol allerede var indeholdt i Schengensystemet (SCH/Com-ex (93) 24), og at den også finder anvendelse i henhold til Schengengrænsekodeksen. NO oplyste, at de norske myndigheder kan trække et visum tilbage, hvis denne betingelse ikke længere er opfyldt.

⁴ **Komm.** vil efter anmodning fra flere delegationer fastsætte nøjagtigt, hvordan afgørelsen om afkortelse af et visums varighed i praksis skal gennemføres (ophævelse af visummet, udstedelse af en ny visummærkat...).

⁵ FR foreslog at tilføje "i undtagelsestilfælde".

- c) ansøgeren indgiver dokumentation, der viser, at der er tale om uforudsigelige og tvingende indrejsegrunde¹, og
 - d) ansøgerens tilbagerejse til hjemlandet eller transitlandet gennem andre stater end medlemsstater, der fuldt ud har gennemført Schengenreglerne, vurderes at være sikker.
2. Hvis der ansøges om visum ved de ydre grænser, ses der bort fra kravet, om at ansøgeren skal have en rejsesygeforsikring².
3. Et visum, der er udstedt ved den ydre grænse, kan i givet fald være enten
- a) et visum til et enkelt kortvarigt ophold, der giver indehaveren ret til at opholde sig i højst 15 dage i alle medlemsstater, eller
 - b) et visum til en enkelt transit, der giver indehaveren ret til transit i højst 5 dage og er gyldigt i alle medlemsstater.
4. Hvis betingelserne i artikel 5, stk. 1, i Schengengrænsekodeksen ikke er opfyldt, kan de myndigheder, der har ansvaret for at udstede visa ved grænsen, i overensstemmelse med artikel 21, stk. 1, litra a), udstede et visum med begrænset territorial gyldighed, der kun er gyldigt på den udstedende medlemsstats område.

¹ **BE, NL og MT** foreslog, at litra b) og c) slås sammen.

² **EE, LU, FI og LV** mente, at ansøgeren fortsat bør have pligt til at forelægge dokumentation for at han/hun har en rejsesygeforsikring. **EE** vil forelægge et forslag til ny affattelse.

5. En tredjelandstatsborger, der falder ind under en kategori af personer, for hvem der i overensstemmelse med artikel 9 kræves en forudgående høring, kan principielt ikke få udstedt et visum ved grænsen.

Der kan imidlertid i undtagelsestilfælde udstedes et visum med begrænset territorial gyldighed for kun den visumudstedende medlemsstats område til sådanne personer ved grænsen, jf. artikel 21, stk. 1, litra b).

6. Bestemmelserne vedrørende begrundelse og meddelelse af afslag samt klagemulighederne¹, der er fastsat i artikel 23 og bilag IX, finder anvendelse².

Artikel 33³

Visa udstedt til søfolk⁴ i transit ved den ydre grænse

1. Der kan udstedes transitvisum ved grænsen til søfolk, som skal være i besiddelse af et visum⁵ ved passage af medlemsstaternes ydre grænser, såfremt de:
- a) opfylder betingelserne i artikel 32, stk. 1, og
 - b) passerer den pågældende grænse med henblik på at påmønstre, påmønstre igen eller afmønstre et skib⁶.

¹ **DE** tog undersøgelsesforbehold.

² **SE, FI, DE, AT, SK, PL, EE** og **LT** tog undersøgelsesforbehold. **FR** foreslog at lade dette stykke udgå. **BE** og **NL** fremhævede risikoen for, at grænsekodeksen og visumkodeksen muligvis kan komme til at gælde for på det samme anvendelsesområde.

³ **EL** og **CY** tog forbehold.

⁴ **SK** spurgte, om der skal sondres mellem sømænd og søfolk.

⁵ **FI** og **DE** mener, at der bør være mulighed for at udstede kollektivvisa. **Komm.** går ikke ind for at have denne type visa.

⁶ **PT** mente, at medlemsstaterne stadig skal kunne tillade søfolk at afmønstre uden visum, og foreslog, at der tilføjes følgende i slutningen af dette punkt "... eller med henblik på en tilladelse til at gå i land." **Komm.** noterede sig forslaget. **BE** advarede om, at det portugisiske forslag vil kunne være et eksempel på uforenelighed mellem konventionen om lettelse af international samfærdsel ad søvejen og EF-lovgivning vedrørende søfolk, hvilket stod på dagsordenen for mødet mellem SCIFA og Det Blandede Udvalg den 21. november 2007.

2. Inden udstedelsen af et visum ved grænsen til en sømand i transit sikrer de nationale kompetente myndigheder, at reglerne i bilag XII, del 1, er overholdt, og at der er sket en udveksling af de nødvendige oplysninger vedrørende den pågældende sømand ved hjælp af en behørigt udfyldt formular for søfolk i transit, jf. bilag XII, del 2¹.
3. Denne artikel finder anvendelse med forbehold af artikel 32, stk. 3, 4 og 5².

¹ NO spurgte, om søfolk skal have både et pasnummer og en søfartsbog. **Komm.** svarede, at bilag XII, del 2, er taget fra forordning (EF) nr. 415/2003, og at medlemsstaterne har anvendt denne forordning siden da uden problemer. **Komm.** er rede til at ændre affattelsen, hvis det er nødvendigt.

² På anmodning af BE og NL foreslog **Komm.** at tilføje en henvisning til artikel 32, stk. 2 og 6.

AFSNIT III: Administration og organisation

Artikel 34¹

Visumafdelingens interne organisation

- 1². Medlemsstaterne har ansvaret³ for den interne organisation af visumafdelingen på deres diplomatiske eller konsulære repræsentationer⁴.

For at forebygge faldende agtpågivenhed og beskytte personalet fra at blive udsat for pres på lokalt plan oprettes der rotationsordninger for personale, der har direkte kontakt med ansøgere. Uden at dette må gå ud over kvaliteten af denne service eller kendskabet til opgaverne, roterer personalet mindst hver sjette måned⁵. Der lægges særlig vægt på klare arbejdsstrukturer og tydelig tildeling/opdeling af ansvarsområder i forbindelse med den endelige beslutning om visumansøgninger. Adgangen til at konsultere VIS og SIS og andre fortrolige oplysninger begrænses til et lille antal behørigt autoriserede, fastansatte, udsendte medarbejdere⁶. Der træffes passende foranstaltninger for at forhindre uautoriseret adgang til sådanne databaser.

¹ SE tog forbehold med hensyn til hele artiklen.

² NL tog forbehold.

³ **Komm.** foreslog at ændre udformningen, således at "medlemsstaterne har ansvaret" omfatter bestemmelserne i hele artiklen.

⁴ NL og SI foreslog, at "diplomatiske eller konsulære repræsentationer" erstattes med "visummyndigheder" i hele teksten.

⁵ NL, BE, SE, SK, EE, PT, DK, NO, EL, FR, CY og FI mente, at en periode på seks måneder er for kort, og fremhævede, at rotation somme tider er umulig, når der kun er én person. LV og IT gik ind for rotationsprincippet, men understregede behovet for smidighed i anvendelsen af dette princip. LU foreslog at udelade de to første punkummer i dette afsnit. FR foreslog at udelade hele afsnittet.

⁶ NL, BE, SE, SK, DK og FI foreslog, at "behørigt autoriserede, fastansatte, udsendte medarbejdere" erstattes med "behørigt autoriseret personale" som i VIS-forordningen. LU mente, at valget bør overlades til den enkelte medlemsstat. LT foreslog at udelade udtrykket "udsendte".

2. Opbevaringen og håndteringen af visummærkater er omfattet af strenge sikkerhedsforanstaltninger for at undgå svig og tab¹. Både udstedte visummærkater og annullerede visummærkater registreres².
3. Medlemsstaternes diplomatiske og konsulære repræsentationer fører arkiv med papirkopier af visumansøgninger. Hver enkelt sagsmappe indeholder ansøgningsskemaet, kopier af relevant dokumentation, optegnelser over den kontrol, der er foretaget, og en kopi af det udstedte visum³, så personalet om nødvendigt kan rekonstruere baggrunden for den beslutning, der er truffet vedrørende ansøgningen.
De individuelle sagsmapper gemmes i fem år, både når der er udstedt visum, og når der er givet afslag på visum⁴.

¹ **SK** og **FR** foreslog at udelade første punktum, da det efter deres opfattelse er for teknisk til at blive indsat her.

² **DE** fandt stykket for teknisk til en lovtekst. Det bør indgå i håndbogen. Desuden tilføjede **DE**, at listen over visummærkater og selve visummærkaterne bør opbevares hver for sig for at undgå tab af informationer om visumnumre i tilfælde af tyveri.

³ **NL, DE, DK, BE** og **LV** mente, at en kopi af det udstedte visum er unødvendig, da den allerede er lagret i VIS.

⁴ **EE, HU** og **SE** kunne ikke acceptere kravene i dette stykke. **SE, DK, NO, BE, LV** og **PT** ønskede blot "kopier" i stedet for "papirkopier". **SK** gik ind for Kommissionens forslag og foreslog en vis smidighed med hensyn til spørgsmålet om elektroniske kopier eller papirkopier. Desuden finder **SK** slutningen af første afsnit unødvendig. **Komm.** fremhævede, at delegationerne som led i drøftelserne af VIS-forordningen havde modsat sig, at der laves en elektronisk kopi. **Formandskabet** fremhævede nødvendigheden af, at man bibeholder papirskemaet, fordi det indeholder ansøgerens underskrift, hvorved han/hun anerkender, at oplysningerne i skemaet er korrekte. **SE, NL, DK, BE, LV** og **CZ** fandt, at fem år er for længe. **LT** understregede, at der bør sondres mellem negative afgørelser om visumansøgninger (fem år er i orden) og positive afgørelser (hvor der bør fastsættes en kortere periode). **FR** tog undersøgelsesforbehold med hensyn til hele stykket. **NL, DE** og **BE** ville vide, fra hvilken dato perioden regnes: datoen for godkendelsen, datoen for ansøgningen ...? **Komm.** svarede, at det bør være fra den dato, hvor afgørelsen træffes. **HU** udtalte, at affattelsen vedrørende ugyldige, ophævede, annullerede og afslåede visa bør bringes i overensstemmelse. **Komm.** gik med til at rette det. **BE** tog undersøgelsesforbehold med hensyn til princippet om at bibeholde dokumenter, når visummet er udstedt.

Ressourcer til behandling af visumansøgninger og kontrol med diplomatiske og konsulære repræsentationer

1. Medlemsstaterne anvender hensigtsmæssigt personale i tilstrækkeligt antal til at udføre opgaverne i forbindelse med behandling af visumansøgninger på en sådan måde, at der sikres en effektiv og harmoniseret behandling af ansøgninger og ansøgere på deres diplomatiske og konsulære repræsentationer². Lokalerne bør opfylde en række hensigtsmæssige krav for så vidt angår funktion og gøre det muligt at træffe passende sikkerhedsforanstaltninger.
2. Medlemsstaternes centrale myndigheder sikrer en passende uddannelse af både udsendt personale og lokalt ansatte og er ansvarlig for at give dem fuldstændige, præcise og ajourførte oplysninger om relevant fællesskabsret og national ret.
3. Medlemsstaternes centrale myndigheder sikrer en hyppig og passende kontrol med behandlingen af visumansøgninger og træffer foranstaltninger til at rette op på forholdene, hvis der konstateres afvigelser fra bestemmelserne.

¹ **FR** og **NL** foreslog, at hele artiklen udelades.

² **CZ** understregede, at det bør anbefales, at antallet af medarbejdere står i forhold til omfanget af de problemer, som personalet kan komme ud for i betragtning af, hvor omfattende den ulovlige migration på det pågældende sted er. **PL** mente, at der skal tages stilling til spørgsmålet om en rimelig arbejdsbyrde og aflønning i forbindelse med de konsulater, der er udsat for omfattende ulovlig indvandring. **IT** fandt det for vanskeligt at indsætte denne type oplysninger i en retsakt. **BE** henviste til tiende betragtning i forordningsforslaget og udtalte, at den er tilstrækkelig til at tilgodese spørgsmålet. **Komm.** gik stærkt ind for at bibeholde disse bestemmelser, især udtrykket "i tilstrækkeligt antal" som EP finder vigtige i forbindelse med behovet for outsourcing.

Artikel 36¹

Personalets adfærd i forbindelse med behandling af visumansøgninger

1. Medlemsstaternes diplomatiske og konsulære repræsentationer sikrer, at ansøgerne modtages høfligt.
2. Konsulære medarbejdere udviser under udførelsen af deres opgaver fuld respekt for den menneskelige værdighed. Alle foranstaltninger, der træffes, skal stå i forhold til de mål, der følges med foranstaltningerne.
3. Konsulære medarbejdere må under udførelsen af deres opgaver ikke diskriminere personer på grund af køn, race eller etnisk oprindelse, religion eller tro, handicap, alder eller seksuel orientering.

Artikel 37

Samarbejdsformer i forbindelse med modtagelse af visumansøgninger

1. Medlemsstaterne kan indgå i følgende former for samarbejde:
 - a) "Samhusning": personale fra en eller flere medlemsstaters diplomatiske og konsulære repræsentationer behandler de ansøgninger (inklusive biometriske identifikatorer), der indgives til dem, i en anden medlemsstats diplomatiske eller konsulære repræsentation og deler udstyr med denne medlemsstat. De pågældende medlemsstater aftaler varigheden og betingelserne for opsigelse af samhusningen og den andel af det administrative gebyr, der tilkommer den medlemsstat, hvis diplomatiske eller konsulære repræsentation anvendes.

¹ **NL, FR, IT, EE og SK** tog forbehold, fordi dette ikke skal udmøntes i lovbestemmelser, men snarere udformes som betragtninger.

- b) "Fælles ansøgningscentre": personale fra to eller flere medlemsstaters diplomatiske og konsulære repræsentationer er samlet i én bygning for at tage imod de visumansøgninger (inklusive biometriske identifikatorer), der sendes til dem. Ansøgerne henvises til den medlemsstat, der er kompetent til at behandle visumansøgningen. Medlemsstaterne aftaler varigheden og betingelserne for opsigelse af dette samarbejde samt fordelingen af omkostningerne mellem de deltagende medlemsstater. Én medlemsstat skal have ansvaret for kontrakter vedrørende logistik og diplomatiske forbindelser med værtslandet.
- c) "Samarbejde med eksterne tjenesteydere": hvis det af grunde, som har forbindelse med de lokale forhold på den konsulære repræsentation, ikke er hensigtsmæssigt at udstyre den til at registrere/indsamle biometriske identifikatorer eller organisere samhusning eller oprette et fælles ansøgningscenter, kan en eller flere medlemsstater i fællesskab samarbejde med en ekstern tjenesteyder om modtagelsen af visumansøgninger (inklusive biometriske identifikatorer). I så fald er den eller de pågældende medlemsstater fortsat ansvarlige for, at databeskyttelsesreglerne overholdes ved behandlingen af visumansøgninger.

Artikel 38

Samarbejde med eksterne tjenesteydere

1. Samarbejdet med eksterne tjenesteydere har følgende form:
 - a) den eksterne tjenesteyder fungerer som et callcenter, der giver generelle oplysninger om kravene i forbindelse med ansøgning om visum og har ansvaret for tidsbestillingssystemet, og/eller

- b) den eksterne tjenesteyder giver generelle oplysninger om kravene i forbindelse med ansøgning om visum, modtager ansøgninger og dokumentation og indsamler biometriske oplysninger fra visumansøgerne og opkræver gebyr for behandling af ansøgningen (jf. artikel 16) og sender de færdige sagsmapper og oplysninger til den diplomatiske eller konsulære repræsentation for den medlemsstat, der er kompetent til at behandle ansøgningen.
2. Den eller de berørte medlemsstater udvælger en ekstern tjenesteyder, der kan iværksætte alle de tekniske og organisatoriske sikkerhedsforanstaltninger og de fornødne tekniske og organisatoriske foranstaltninger, som den eller de berørte medlemsstater anmoder om, til at beskytte personoplysninger mod hændelig eller ulovlig tilintetgørelse, hændeligt tab, forringelse, ubeføjet udbredelse eller ikke-autoriseret adgang, navnlig hvis behandlingen omfatter fremsendelse af oplysninger i et net og modtagelse og fremsendelse af sagsmapper og oplysninger til den konsulære repræsentation, samt mod enhver anden form for ulovlig behandling.

Når medlemsstaternes diplomatiske eller konsulære repræsentationer udvælger eksterne tjenesteydere, skal de kontrollere selskabets solvens og pålidelighed (herunder de nødvendige licenser, registrering i handelsregistret, selskabsvedtægterne og aftaler med banker) og sikre, at der ikke er interessekonflikter.

3. Eksterne tjenesteydere har ikke adgang til VIS til noget formål. Adgangen til VIS er udelukkende forbeholdt behørigt bemyndigede medarbejdere ved de diplomatiske eller konsulære repræsentationer.

4. Den eller de berørte medlemsstater skal indgå en kontrakt med den eksterne tjenesteyder i overensstemmelse med artikel 17 i direktiv 95/46/EF. Inden den berørte medlemsstats diplomatiske eller konsulære repræsentation indgår en sådan kontrakt, skal den inden for rammerne af det lokale konsulære samarbejde meddele de andre medlemsstaters diplomatiske og konsulære repræsentationer og Kommissionens delegation, hvorfor kontrakten er nødvendig.
5. Ud over de forpligtelser, der er fastsat i artikel 17 i direktiv 95/46/EF, skal kontrakten også indeholde bestemmelser, der:
 - a) fastlægger tjenesteyderens nøjagtige ansvar
 - b) pålægger tjenesteyderen at handle efter anvisning fra de ansvarlige medlemsstater og kun at behandle oplysningerne med henblik på behandling af personoplysninger i visumansøgninger på vegne af de kompetente medlemsstater i overensstemmelse med direktiv 95/46/EF
 - c) pålægger tjenesteyderen at give ansøgerne de oplysninger, som kræves i henhold til VIS-forordningen
 - d) sikrer, at de konsulære medarbejdere når som helst kan få adgang til tjenesteyderens lokaler
 - e) pålægger tjenesteyderen at overholde fortrolighedsreglerne (herunder beskyttelse af de oplysninger, der indsamles i forbindelse med visumansøgninger)
 - f) indeholder en klausul om suspension og ophør.

6. Den eller de berørte medlemsstater skal overvåge gennemførelsen af kontrakten, herunder:
- a) de generelle oplysninger, som tjenesteyderen giver visumansøgerne
 - b) de tekniske og organisatoriske sikkerhedsforanstaltninger og de fornødne tekniske og organisatoriske foranstaltninger til at beskytte personoplysninger mod hændelig eller ulovlig tilintetgørelse, hændeligt tab, forringelse, ubeføjet udbredelse eller ikke-autoriseret adgang, navnlig hvis behandlingen omfatter fremsendelse af oplysninger i et net og modtagelse og fremsendelse af sagsmapper og oplysninger til den konsulære repræsentation, samt mod enhver anden form for ulovlig behandling
 - c) registrering af biometriske identifikatorer
 - d) de foranstaltninger, der skal træffes for at overholde databeskyttelsesreglerne.
7. De samlede gebyrer, som den eksterne tjenesteyder opkræver for behandlingen af visumansøgningen, må ikke overstige det gebyr, der er anført i artikel 16.
8. Den eller de berørte medlemsstaters konsulære medarbejdere skal give tjenesteyderne den nødvendige uddannelse, så de har den viden, der kræves for at give visumansøgerne en passende betjening og tilstrækkelige oplysninger.

Organisatoriske aspekter

1. Medlemsstaternes diplomatiske og konsulære repræsentationer skal til brug for offentligheden opslå præcise oplysninger om, hvordan man bestiller tid og indgiver en visumansøgning.
2. Uanset hvilken form for samarbejde der vælges, kan medlemsstaterne beslutte at bibeholde muligheden for at give ansøgerne adgang til at indgive en visumansøgning direkte i dens diplomatiske eller konsulære repræsentationers lokaler. Medlemsstaterne sikrer kontinuitet i modtagelsen og behandlingen af visumansøgninger, hvis samarbejdet med andre medlemsstater eller med en ekstern tjenesteyder pludselig bringes til ophør.
3. Medlemsstaterne underretter Kommissionen om, hvordan de har til hensigt at organisere modtagelsen og behandlingen af visumansøgninger i hver konsulær repræsentation. Kommissionen sørger for en passende offentliggørelse.

Medlemsstaterne forelægger Kommissionen de kontrakter, de indgår.

Artikel 40¹

Indgivelse af visumansøgninger via kommercielle foretagender, der fungerer som formidlere

1. I forbindelse med gentagne² ansøgninger, jf. artikel 11, stk. 2, kan medlemsstaterne tillade deres diplomatiske eller konsulære repræsentationer³ at samarbejde med kommercielle foretagender, der fungerer som formidlere (f.eks. private bureauer, transportselskaber⁴ eller rejsebureauer (rejsearrangører og forhandlere), i det følgende benævnt "kommercielle foretagender, der fungerer som formidlere") om indsamling af ansøgninger, dokumentation og opkrævning af gebyr samt videresendelse af færdige sagsmapper⁵ til den medlemsstats diplomatiske eller konsulære repræsentation, der er kompetent til at behandle ansøgningen.
2. Inden kommercielle foretagender, der fungerer som formidlere, akkrediteres til at udføre de i stk. 1 beskrevne opgaver, kontrollerer medlemsstaternes diplomatiske og konsulære repræsentationer navnlig følgende:
 - a) formidlerens nuværende status: gyldig licens, handelsregistret, aftaler med banker
 - b) eksisterende kontrakter med kommercielle partnere i medlemsstaterne, der tilbyder indlogering og andre pakkerejseydelser
 - c) kontrakter med flyselskaber, der skal omfatte en garanteret ud- og hjemrejse, der ikke kan ændres.

¹ **FR** tog forbehold med hensyn til hele artiklen.

² **NL** forslog "efterfølgende" ansøgninger.

³ **BE** og **HU** ville vide, hvorfor der ikke også henvises til eksterne tjenesteydere. **ES** tog forbehold med hensyn til enhver sondring mellem rejsebureauer og eksterne tjenesteydere. **Komm.** svarede, at der i henhold til bestemmelserne i kapitel VIII, pkt. 5, i de fælles konsulære instrukser skal sondres klart mellem kommercielle foretagender, der fungerer som formidlere, og eksterne tjenesteydere, fordi førstnævnte virker som led i en kontrakt med visumansøgerne, hvorimod de sidstnævnte kun er bundet af retlige forpligtelser over for visummyndighederne.

⁴ **EE** og **LT** spurgte, hvad der forstås ved "transportselskaber". **Komm.** oplyste, at der er tale om forskellige former for transport: luftfart, vejtransport...

⁵ **DE** foreslog, at tilbagesendelse af pas tilføjes.

3. Akkrediterede kommercielle foretagender, der fungerer som formidlere, kontrolleres hele tiden¹ ved hjælp af tilfældige stikprøver, hvor der arrangeres personlige samtaler eller telefonsamtaler med ansøgerne, gennemgang af rejser og indlogering, kontrol med, at den fremlagte rejsesygeforsikring er passende og dækker individuelle rejsende, og så vidt muligt² gennemgang af dokumentation for gruppens hjemrejse.
4. Inden for rammerne af det lokale konsulære samarbejde udveksles der oplysninger om de konstaterede uregelmæssigheder, afslag på ansøgninger, der er indgivet af kommercielle foretagender, der fungerer som formidlere, og påviste former for rejsedokumentsvig og manglende gennemførelse af planlagte rejser.
5. De diplomatiske og konsulære repræsentationer udveksler inden for rammerne af det lokale konsulære samarbejde lister over kommercielle foretagender, der fungerer som formidlere, som de hver især har akkrediteret eller frtaget akkrediteringen, i sidstnævnte tilfælde med oplysning om grunden hertil³.

Den enkelte diplomatiske eller konsulære repræsentation sikrer, at offentligheden informeres om listen over de akkrediterede foretagender, der fungerer som formidlere, som den samarbejder med.

Artikel 41

Oplysninger til den brede offentlighed

1. Medlemsstaterne og deres diplomatiske og konsulære repræsentationer giver den brede offentlighed alle relevante oplysninger⁴ i forbindelse med ansøgningen om visum⁵:
 - a) kriterier, betingelser og procedurer for ansøgning om visum
 - b) hvorledes man får en aftale, hvis det er relevant
 - c) hvor ansøgningen bør indgives (den kompetente diplomatiske eller konsulære repræsentation, fælles ansøgningscenter eller en ekstern tjenesteyder)⁶.

¹ **NL** og **BE** fandt, at denne affattelse står i modstrid med "tilfældige stikprøver". **DE** tog undersøgelsesforbehold.

² **HU** foreslog, at der tilføjes "... og hvor det skønnes nødvendigt, ...".

³ **IT** og **LT** foretrækker en positivliste i stedet for en negativliste.

⁴ **SK** mente, at "faktiske oplysninger" ville være bedre.

⁵ **SE** ville vide, om oplysninger på et websted var nok.

⁶ **SK** foreslog, at visumgebyrerne medtages. **NL** foreslog, at artikel 39, stk. 1, indarbejdes i artikel 41, stk. 1, fordi det vedrører oplysninger om aftaler, der kun er indgået med diplomatiske eller konsulære repræsentationer, men ikke med eksterne tjenesteydere. **Komm.** var ikke enig, fordi artikel 39, stk. 1, skal læses sammen med de forskellige samarbejdsformer, der omtales i artikel 39.

2. Den repræsenterende medlemsstat og den repræsenterede medlemsstat informerer den brede offentlighed om repræsentationsordninger, jf. artikel 7, tre måneder før ordningerne træder i kraft¹. Oplysningerne skal indeholde nærmere detaljer om mulige kategorier af ansøgere, der skal ansøge direkte på den repræsenterede medlemsstats diplomatiske eller konsulære repræsentation.
3. Den brede offentlighed og værtslandets myndigheder informeres om, at det i artikel 17 omhandlede stempel ingen retlige følger har².
4. Den brede offentlighed informeres om den frist for behandling af visumansøgninger, der er fastsat i artikel 20, stk. 1. Den informeres også om de tredjelande, for hvis statsborgere eller specifikke kategorier af statsborgere der kræves en forudgående høring, jf. bilag I og II³.
5. Den brede offentlighed informeres om, at ansøgeren skal have meddelelse om negative beslutninger vedrørende visumansøgninger, at det af sådanne beslutninger skal fremgå, hvilket grundlag de er truffet på, og at ansøgere, der har fået afslag, har ret til at klage. Der informeres om mulighederne for at klage, hvilken retsinstans der er kompetent, samt fristen for at klage⁴.

¹ **PL, DK, NO, IT, EE, DE, NL, PT, HU** og **SE** fandt fristen for lang og ønskede større smidighed. **BE** understregede, at den generelle regel kan være tre måneder, men at man under særlige omstændigheder kan tillade en kortere periode. **Komm.** var imod at ændre sit forslag, fordi medlemsstaterne har kendskab til denne slags repræsentation længe i forvejen.

² **Komm.** underrettede delegationerne om, at denne bestemmelse kun bør opretholdes, indtil VIS-forordningen træder i kraft.

³ **DE** henviste til sin holdning til artikel 8 og 9. **DE** og **SK** gik stærkt ind for, at tavshedspligt bør opretholdes med hensyn til de lande, for hvilke der anvendes forudgående høring. **NL** var imod andet punktum. **PT** foreslog, at hele stykket udelades. **Komm.** understregede, at denne bestemmelse skal opretholdes. **IT** var enig med Komm.

⁴ **SE** tog undersøgelsesforbehold og henviste til sine bemærkninger til artikel 23.

6. Den brede offentlig informeres om, at det forhold, at en person er i besiddelse af et visum, ikke automatisk¹ giver den pågældende ret til indrejse, og at indehaveren af visummet kan blive anmodet om at fremlægge dokumentation ved grænsen.
7. Den brede offentlighed informeres om de valutakurser, medlemsstaternes diplomatiske og konsulære repræsentationer anvender, når de opkræver gebyr i den lokale valuta².

¹ **NL** foreslog, at "automatisk" erstattes med "uigenkaldeligt", også i artikel 24.

² **SK** og **PL** foreslog, at dette stykke flyttes til stk. 1.

AFSNIT IV: Lokalt konsulært samarbejde

Artikel 42¹

Det lokale konsulære samarbejde mellem medlemsstaternes diplomatiske og konsulære repræsentationer

1. For at sikre en harmoniseret anvendelse af den fælles visumpolitik, hvor der, når det er relevant, tages hensyn til de lokale forhold, samarbejder medlemsstaternes diplomatiske og konsulære repræsentationer inden for hver jurisdiktion og vurderer navnlig behovet for følgende²:
 - a) en harmoniseret liste over den dokumentation, som ansøgere skal indgive, idet der tages hensyn til artikel 14 og bilag IV
 - b) fælles kriterier for undersøgelse af visumansøgninger, navnlig i relation til kravet om, at ansøgeren skal have en rejsesygeforsikring (herunder undtagelser og manglende mulighed for lokalt at få en passende rejsesygeforsikring), gebyret for behandling af ansøgninger, anvendelsen af stemplet, der viser, at der er ansøgt om visum, og forhold, der vedrører ansøgningsskemaet
 - c) fælles kriterier for behandling af forskellige typer rejsedokumenter og en udtømmende liste over rejsedokumenter udstedt af værtslandet, som regelmæssigt ajourføres

¹ **FR** foreslog, at denne artikel udelades, da den ikke er normgivende, og udtalte, at den bør flyttes til håndbogen. **BE** og **PL** var imod, fordi der er behov for juridisk bindende foranstaltninger for at fremme det lokale konsulære samarbejde mellem medlemsstaterne.

² **DE** foreslog, at der tilføjes et litra e) i retning af følgende: "en harmoniseret fremgangsmåde med hensyn til kontrol ved hjemkomsten, herunder længde, omfang og metoder i forbindelse med de foranstaltninger, der skal anvendes (f.eks. stikprøvekontrol med boardingpas og interview ved hjemkomsten)".

- d) en harmoniseret fremgangsmåde i forbindelse med samarbejdet med eksterne tjenesteydere og kommercielle foretagender, der fungerer som formidlere.

Hvis det i betragtning af et eller flere punkter under litra a)-d) inden for rammerne af det lokale konsulære samarbejde bekræftes, at der er behov for en lokal harmoniseret strategi, vedtages der foranstaltninger vedrørende en sådan harmoniseret strategi i overensstemmelse med proceduren i artikel 46, stk. 2¹.

- 2. Inden for rammerne af det lokale konsulære samarbejde udformes der et fælles informationsark vedrørende visum til kortvarigt ophold, transitvisum og lufthavnstransitvisum (de rettigheder, det giver, og betingelserne for at ansøge herom).
- 3. Følgende oplysninger udveksles inden for rammerne af det lokale konsulære samarbejde:
 - a) månedlige² statistikker over udstedte visa til kortvarigt ophold, visa med begrænset territorial gyldighed, transitvisa og lufthavnstransitvisa samt antallet af afslag på visumansøgninger
 - b) oplysninger om
 - i) værtslandets socioøkonomiske struktur
 - ii) informationskilder på lokalt plan (social sikkerhed, sygesikring, skatteregister, registrering af ind- og udrejser m.m.)
 - iii) anvendelsen af falske eller forfalskede rejsedokumenter
 - iv) ulovlige indvandringsruter
 - v) afslag
 - vi) samarbejde med flyselskaber
 - vii) forsikringsselskaber, der yder en passende rejsesygeforsikring (herunder kontrol med dækningstype, eventuelt for store beløb).

¹ NL fandt det uklart, på hvilket grundlag afgørelserne skal træffes. **Komm.** underrettede delegationerne om, at artikel 46, stk. 2, er baseret på udvalgsproceduren.

² NL gik ind for "regelmæssige" snarere end "månedlige". **Komm.** ønskede teksten bibeholdt.

4. Der afholdes en gang om måneden¹ lokale konsulære samarbejds møder mellem medlemsstaterne og Kommissionen for specifikt at behandle operationelle spørgsmål i forbindelse med anvendelsen af den fælles visumpolitik. Kommissionen² indkalder til møderne, medmindre andet på Kommissionens anmodning aftales inden for jurisdiktionen.

Der kan afholdes møder om ét enkelt emne og nedsættes undergrupper, der skal se nærmere på specifikke spørgsmål inden for rammerne af det lokale konsulære samarbejde³.

5. Der udarbejdes systematisk sammenfattende rapporter om møderne inden for rammerne af det lokale konsulære samarbejde, som rundsendes lokalt. Kommissionen kan uddelegere udarbejdelsen af rapporterne til en medlemsstat⁴. Hver medlemsstats diplomatiske eller konsulære repræsentation sender rapporterne til sine centrale myndigheder⁵.

På grundlag af disse månedsrapporter udarbejder Kommissionen en årsrapport inden for hver jurisdiktion, som forelægges Rådet.

6. Repræsentanter for medlemsstaternes diplomatiske eller konsulære repræsentationer, der ikke anvender de eksisterende fællesskabsbestemmelser vedrørende visa⁶, eller for tredjelandes diplomatiske eller konsulære repræsentationer kan på ad hoc-basis inviteres til at deltage i møderne med henblik på udveksling af oplysninger om specifikke spørgsmål i forbindelse med udstedelse af visa.

7. Kommissionen kan forelægge Rådet⁷ spørgsmål af særlig generel interesse eller spørgsmål, som ikke kan løses lokalt, med henblik på nærmere behandling⁸.

¹ **NL, BE, HU, PL, EL, IT og SK** mente, at kravet om møder én gang om måneden er for vanskeligt at opfylde, og ønskede større smidighed.

² **Formandskabet** gik ind for, at formandskabet indkalder til møderne.

³ **NL** fandt disse organisatoriske detaljer for eksplicitte og foreslog, at de flyttes til håndbogen.

⁴ **IT og DE** udtalte, at rapporterne bør udarbejdes af Kommissionen.

⁵ **NL** fandt disse organisatoriske detaljer for eksplicitte og foreslog, at de flyttes til håndbogen.

⁶ **HU** foreslog, at der henvises til de ikke-medlemsstater, der allerede delvis anvender Schengenreglerne. **Komm.** gik med til at omformulere punktummet for således at omfatte disse ikke-medlemsstater. **NO** understregede betydningen af at sikre, at Norge ikke udelukkes fra det lokale konsulære samarbejde og fra Schengensamarbejdet.

⁷ **Komm.** underrettede delegationerne om, at der her menes Visumgruppen.

⁸ **Formandskabet** underrettede delegationerne om, at de kan sende deres spørgsmål om dette punkt direkte til Kommissionen.

AFSNIT V: Afsluttende bestemmelser

Artikel 43

Særlige ordninger

Medlemsstater, der er vært for De Olympiske Lege og De Paralympiske Lege, anvender de specifikke procedurer og betingelser for lettere udstedelse af visum, der er fastsat i bilag XIII¹.

Artikel 44²

Ændringer af bilagene

- (1) Bilag III, IV, V, VI, VIII, IX, X og XI³ ændres i overensstemmelse med proceduren i artikel 46, stk. 2.
- (2) Der træffes beslutning om ændringer af bilag I og II i overensstemmelse med proceduren i artikel 46, stk. 2, jf. dog artikel 47, stk. 2⁴.

Artikel 45

Instrukser vedrørende den praktiske anvendelse af visumkodeksen

Med henblik på fastsættelse af harmoniserede praksisser og procedurer, som medlemsstaternes diplomatiske og konsulære repræsentationer skal følge, når de behandler visumansøgninger, udarbejdes der arbejdsinstrukser i overensstemmelse med proceduren i artikel 46, stk. 2.

¹ **FR** udtalte, at de specifikke procedurer og betingelser vedrørende visa, jf. bilag XIII, var problematiske med hensyn til sikkerhed. **Komm.** fremhævede, at disse procedurer med held blev anvendt ved de olympiske lege i Athen.

² **FR** og **NL** tog undersøgelsesforbehold med hensyn til artikel 44, 45 og 46.

³ Ifølge **Komm.** skal der tilføjes en henvisning til bilag XII.

⁴ **DE** og **IT** mente ikke, at det er nødvendigt at henvise til artikel 47, stk. 2.

Artikel 46

Udvalg

1. Kommissionen bistås af et udvalg, i det følgende benævnt "visumudvalget"
2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5 og 7 i afgørelse 1999/468/EF, jf. dennes artikel 8 under forudsætning af at de gennemførelsesbestemmelser, der vedtages efter denne fremgangsmåde, ikke ændrer de væsentlige bestemmelser i denne forordning.

Perioden i artikel 5, stk. 6, i afgørelse 1999/468/EF, fastsættes til tre måneder.

3. Visumudvalget fastsætter selv sin forretningsorden.

Artikel 47

Meddelelse

1. Medlemsstaterne giver Kommissionen meddelelse om:
 - a) aftaler om repræsentation, jf. artikel 7
 - b) listen over tredjelande, for hvilke der kræves den informationsprocedure, der er omhandlet i artikel 9, stk. 3¹
 - c) de supplerende nationale påtegninger i den rubrik på visummærkatene, der er beregnet til bemærkninger, jf. artikel 25, stk. 2

¹ LT ville vide, om disse oplysninger bør offentliggøres.

- d) de myndigheder, der har kompetence til at forlænge visa, jf. artikel 28, stk. 4
- e) aftaler om samarbejde, jf. artikel 37¹
- f) halvårlige statistiske oplysninger om alle typer visa, der er udstedt (1. marts og 1. september i hvert kalenderår), ved brug af den ensartede tabel² for udveksling af statistiske oplysninger³.

Kommissionen stiller de oplysninger, den får meddelelse om i overensstemmelse med stk. 1, til rådighed for medlemsstaterne og offentligheden via en løbende ajourført elektronisk publikation.

- 2. Medlemsstaterne informerer desuden Kommissionen om de påtænkte ændringer af listerne over tredjelande, for hvilke der kræves en forudgående høring eller en informationsprocedure, jf. artikel 8 og 9.

Artikel 48

Ophævelse

- 1. Artikel 9-17 i konventionen af 14. juni 1985 om gennemførelse af Schengen-aftalen erstattes.

¹ **PL** foreslog, at litra a) og e) slås sammen.

² **NL** og **IT** foreslog årlige statistikker, og **NL** spurgte, hvad der menes med "ensartet tabel".

³ **FR** foreslog, at disse bestemmelser flyttes til et nyt stk. 3. Desuden mente **FR**, at statistikkerne bør være årlige, og at de ikke bør offentliggøres.

2. Følgende retsforskrifter ophæves:
- a) de fælles konsulære instrukser, inklusive bilag.
 - b) Schengeneksekutivkomitéens afgørelser af 14. december 1993 (SCH/Com-ex (93) 21), (SCH/Com-ex (93) 24), (SCH/Com-ex (94) 25), (SCH/Com-ex (98) 12), (SCH/Com-ex (98) 57).
 - c) fælles aktion 96/197/RIA af 4. marts 1996 vedtaget af Rådet på grundlag af artikel K.3 i EU-traktaten om en ordning for lufthavnstransit¹
 - d) forordning (EF) nr. 789/2001.
 - e) forordning (EF) nr. 1091/2001.
 - f) forordning (EF) nr. 415/2003.
3. Henvisninger til ophævede instrumenter gælder som henvisninger til denne forordning og læses efter sammenligningstabellen i bilag XIV.

¹ **FR** tog undersøgelsesforbehold.

Artikel 49

Ikrafttrædelse

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den finder anvendelse seks måneder efter ikrafttrædelsen. Artikel 46 og 47 finder anvendelse fra datoen for ikrafttrædelsen.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i medlemsstaterne i overensstemmelse med traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab.

Udfærdiget i Bruxelles, den

På Europa-Parlamentets vegne

Formand

På Rådets vegne

Formand

**BILAG I: LISTE OVER TREDJELANDE, I FORBINDELSE MED HVILKE DER SKAL
FORETAGES EN FORUDGÅENDE HØRING
AF MEDLEMSSTATERNES EGNE CENTRALE MYNDIGHEDER,
JF. ARTIKEL 8 I FÆLLESSKABSKODEKSEN FOR VISA**

Inden for rammerne af aftaler om repræsentation skal de centrale myndigheder i den repræsenterende medlemsstat høre myndighederne i den repræsenterede medlemsstat, jf. artikel 9, stk. 2, i fællesskabskodeksen for visa.

**BILAG II: LISTE OVER TREDJELANDE, I FORBINDELSE MED HVILKE DER SKAL
FORETAGES EN FORUDGÅENDE HØRING OG INFORMATION AF ANDRE
MEDLEMSSTATERS CENTRALE MYNDIGHEDER , JF. ARTIKEL 9 I
FÆLLESSKABSKODEKSEN FOR VISA**

Angivelsen (*) betyder, at det kun er nødvendigt med information om udstedte visa, jf. artikel 9, stk. 3, i fællesskabskodeksen for visa.

BILAG III: STANDARDANSØGNINGSSKEMA

Foto

Ambassadens eller
konsulatets stempel

Ansøgning om Schengenvisum

Dette ansøgningsskema er gratis

1. Efternavn(e)			FORBEHOLDT AMBASSADEN/ KONSULATET
2. Fødenavn(e) (tidligere efternavn(e))			
3. Fornavn(e)			
4. Fødselsdato (år, måned, dag)	5. Fødested og fødeland	6. Nationalitet	Ansøgningsdato:
7. Køn ☐ Mand ☐ Kvinde			Ansøgning indgivet hos ☐ Ambassade/konsulat ☐ Fælles ansøgningscenter ☐ Rejsebureau
8. Civilstand: ☐ Ugift ☐ Gift ☐ Separeret ☐ Skilt ☐ Enke/enkemand ☐ Andet			Navn: ☐ Sagsbehandler
9. Type rejsedokument: ☐ Nationalt pas ☐ Diplomtpas ☐ Tjenestepas ☐ Officielt pas ☐ Særligt pas ☐ Andet rejsedokument (angiv arten)			Navn: ☐ Andet
10. Rejsedokumentets nummer	11. Udstedt af Gyldigt indtil		Navn:
12. Hvis De bor i et andet land end deres hjemland, har De da tilbagerejsetilladelse til dette land? ☐ Nej ☐ Ja (nummer og gyldighed)			Ansøgning behandlet som: ☐ Invitation ☐ Transportmiddel ☐ Forbindelse med anden ansøgning ☐ Andet
* 13. Nuværende beskæftigelse			Visum: ☐ Afslået ☐ Meddelt ☐ LTV ☐ A ☐ B ☐ C ☐ D
* 14. Arbejdsgiver og arbejdsgivers adresse og telefonnummer. For studerende anføres uddannelsesinstitutionens navn og adresse.			
15. Vigtigste bestemmelsesland			
16. Ønsket antal indrejser: ☐ En indrejse ☐ To indrejser ☐ Flere indrejser		17. Varighed af ophold eller transit Der ansøges om visum til: ☐ Ophold, angiv antal dage _____ ☐ Lufthavnstransit	Antal indrejser: ☐ 1 ☐ 2 ☐ Flere Gyldigt fra Til
18. Tidligere visa (udstedt inden for de sidste tre år)			
19. Indrejsetilladelse til det endelige bestemmelsesland (hvis der søges om transit- eller lufthavnstransitvisum) Udstedt af: _____ Gyldigt indtil: _____			

* Punkter markeret med * skal ikke udfyldes af familiemedlemmer til EU- eller EØS-borgere (ægtefælle, barn eller slægtning i opstigende linje, over for hvem der består forsørgerpligt). Familiemedlemmer til EU- eller EØS-borgere skal fremlægge dokumenter som bevis for slægtskabet og udfylde punkt XX.

20. Rejsens formål Turisme ☐ Forretning ☐ Besøg hos familie eller venner ☐ Kulturelt formål ☐ Sport ☐ Officielt besøg ☐ Lægelige grunde ☐ ☐ Andet (angiv formålet):		FORBEHOLDT AMBASSADEN/ KONSULATET
* 21. Forventet ankomstdato	* 22. Forventet afrejsedato	
* 23. Navn på vært i medlemsstaterne. Hvis dette ikke er muligt, oplyses navn på hotel eller midlertidig adresse i medlemsstaterne.		
Værtens adresse (og e-mail)	Telefon (og telefax)	
24. Navn og adresse (inviterende firma/organisation) Firms/organisations telefon (og telefax)		
Navn, adresse, telefon (og telefax) (og e-mail) for kontaktpersonen i firmaet/organisationen:		
* 25. Rejse- og leveomkostninger under ansøgerens ophold dækkes af ansøgeren selv ☐ Andre sponsorer ☐ Subsistensmidler under opholdet Kontanter ☐ Rejsechecks ☐ Kreditkort ☐ Indlogering ☐ Andet:		
* 26. Hvis rejse- og leveomkostninger under ansøgerens ophold dækkes af en vært/et firma/en organisation, angives subsistensmidler under opholdet Kontanter ☐ Rejsechecks ☐ Kreditkort ☐ Indlogering ☐ Andet: Bevis for invitation, sponsorering og indlogering fremlagt ☐		
27. Rejse- og/eller sygeforsikring. Forsikringsselskabets navn		☐ Ikke relevant Policenummer:
Gyldigt indtil: 28. Personoplysninger om det familiemedlem, der er EU- eller EØS-borger		
Efternavn		Fornavn:
Fødselsdato	Nationalitet	Pasnummer
Slægtskab med en EU- eller EØS-borger ☐ ægtefælle ☐ barn ☐ slægtning i opstigende linje, over for hvem der består forsørgerpligt		
29. Ansøgerens hjemadresse/og e-mail		Telefon
30. Sted og dato	31. Underskrift (for mindreårige underskriver indehaveren af forældremyndigheden/værgen)	

Denne erklæring skal underskrives, hvis der søges om visum til flere indrejser (jf. punkt 16).

Jeg er bekendt med, at jeg skal være i besiddelse af passende rejsesygeforsikring til mit første ophold og i forbindelse med efterfølgende ophold på medlemsstaternes område.

Underskrift

BEMÆRKNINGER MED HENSYN TIL BILAG III:

Komm. mindede om, at det ensartede ansøgningsskema først var blevet indført i 2002, og at der ikke er foretaget nogen gennemgribende ændringer, da den oprindelige udgave i det store hele synes at være tilfredsstillende. Der er imidlertid foretaget et par ændringer for

- at tage hensyn til visse valg, der er foretaget i udkastet til forordning, dvs. at D+C-visa og gruppevisa er udgået, og at der er indsat en erklæring om rejsesygeforsikring (som skal underskrives, hvis der er udstedt visum til flere indrejser)
- at foregribe ændringen af forordning nr. 539/2001: den ændrede affattelse i punkt 9 svarer nu til affattelsen af forordning nr. 1932/2006
- at foregribe VIS: en række punkter i det nuværende ansøgningsskema er udgået, da de vedrørte oplysninger, som blev anset for at være mindre relevante, når ansøgerens identitet er sikret ved hjælp af indsamling af biometriske identifikatorer, og den endelige erklæring om databeskyttelse er blevet tilpasset for at tage hensyn til lagringen af data i VIS.

Med støtte fra **FR** foreslog **NL**, at ansøgningsskemaets layout ændres af praktiske hensyn, så fotografiet placeres til højre og ambassadens stempel til venstre. **Komm.** kunne acceptere denne ændring. **Komm.** ville tænke nærmere over layoutet (herunder den elektroniske præsentation) og de ændringer, der eventuelt skal foretages, så skemaet kan udfylde online.

IT foreslog følgende nye affattelse af overskriften: "Ansøgning om visum til en Schengenstat", da skemaet skal bruges til ansøgninger om både Schengenvisa og nationale visa. **Komm.** kunne acceptere, at "Schengen" udgår.

Som svar på et spørgsmål fra **EE** understregede **Komm.**, at dette er et harmoniseret skema, der bl.a. tjener til udveksling af oplysninger mellem medlemsstaterne (og som senere bliver grundlaget for indlæsning af data i VIS), og at "nationale" afvigelser derfor ikke kan accepteres.

Ad punkt 1-3: **FR** gjorde delegationerne opmærksomme på problemerne med at udfylde punkterne i lande, hvor det latinske alfabet ikke anvendes, så det, der står i ansøgningsskemaet, ikke nødvendigvis svarer til det, der står i passet, og **FR** bemærkede, at det skal sikres, at det, der står i ansøgningsskemaet, svarer til det, der står i ansøgerens rejsedokument.

Ad punkt 4: DK ønskede, at fødselsdatoen angives således: "dag-måned-år". Selv om den nuværende rækkefølge er taget fra de fælles konsulære instrukser og tilsyneladende ikke har givet anledning til problemer, kunne **Komm.** acceptere dette.

Ad punkt 6: BE ønskede at beholde en henvisning til "tidligere nationalitet" (punkt 8 i bilag 16 til de fælles konsulære instrukser). **Komm.** mente, at oplysningen om den tidligere nationalitet kun er interessant i et begrænset antal tilfælde og derfor ikke bør indgå i et standardskema. **Komm.** gentog, at det forhold, at der henvises til dette punkt i udkastet til VIS-forordningen, ikke er et argument for at beholde det i udkastet til fællesskabskodeksen for visa. De ændringer af gældende fællesskabsret, der foretages i fællesskabskodeksen for visa, vil senere blive afspejlet i en ændring af VIS-forordningen.

SE ønskede, at der indsættes et punkt om "nuværende bopæl" samt supplerende oplysninger om ansøgerens ægtefælle og børn. **Komm.** kunne ikke se formålet med en sådan tilføjelse, da alle ansøgere skal indgive individuelle ansøgninger. Desuden vil ansøgningerne blive forbundet i VIS.

EL ønskede, at der genindsættes en henvisning til navnet på ansøgerens far, da denne oplysning er afgørende for kontrollen af ansøgerens identitet. **NL** og **HU** støttede dette forslag.

Ad punkt 10-11: FR gik ikke ind for at udelade rejsedokumentets "udstedelsesdato", da det forekommer, at flere rejsedokumenter udstedes samtidig. **Komm.** erkendte problemet, men mente, at løsningen ikke vil være at ændre ansøgningsskemaet, men snarere at tilføje en bestemmelse om, at det rejsedokument, der fremlægges sammen med ansøgningen, skal være udstedt inden for de seneste fem år.

Ad punkt 12: Selv om teksten er overtaget fra det nuværende ansøgningsskema, mener **IT**, at det bør præciseres, at ansøgeren på en eller anden måde skal angive, at han/hun har ret til at vende tilbage til sit bopælsland.

Ad punkt 14: IT mente, at angivelsen "for studerende anføres navn og adresse på uddannelsesinstitutionen" ikke er særlig nyttig. **Komm.** bemærkede, at dette er en væsentlig oplysning om ansøgerens "status".

Ad punkt 15: IT og **HU** ønskede, at der tilføjes oplysninger om den medlemsstat, hvor den første indrejse sker. **FR** bemærkede, at udtryk som "første indrejsested" og "vigtigste bestemmelsesland" ofte var forvirrende for ansøgerne. **FR** ønskede nogle tydeligere formuleringer. **Komm.** foreslog: "Medlemsstat(er), som ansøgeren har opholdt sig i".

Ad punkt 16 og 17: **FR** kunne acceptere dem, men ønskede at indsætte en henvisning til den "gyl-dighedsperiode", som ansøgeren bad om. **ES** var uenig og bemærkede, at en henvisning til flere ind-rejser var tilstrækkelig. **NL** ønskede at beholde "langvarigt ophold". **SE** foreslog, at punkt 21-22 flyttes, så de kommer umiddelbart efter punkt 17.

Ad punkt 18: **HU** og **FR** ville vide, hvorfor det var taget med, og om det kun vedrørte tidligere Schengenvisa. **Komm.** oplyste, at den omfattede alle tidligere visa, og tilføjede, at affattelsen måske bør præciseres, selv om sådanne visa ofte stadig befinder sig i ansøgerens rejsedokument. Når først VIS bliver operationel, registreres oplysningerne om Schengenvisa heri. **DK** ønskede, at "tidligere ophold i en Schengenstat" genindsættes (punkt 28 i det nuværende ansøgningsskema). **Komm.** mente, at det var overflødigt, da oplysninger om tidligere udstedte visa i fremtiden vil blive registre-ret i VIS.

Ad punkt 20: **HU** ønskede at tilføje "uddannelse". **IT** og **FR** mente, at dette punkt bør flyttes til begyndelsen af skemaet. **BE** foreslog, at overskriften sættes i flertal ("Purpose(s) of travel" - uænd-ret på dansk). **Komm.** kunne acceptere forslagene fra **HU** og **BE**, selv om alle formuleringer er overtaget fra de fælles konsulære instrukser.

Ad punkt 21 og 22: **NL**, **HU**, **IT** og **FR** mente, at EU-borgeres familiemedlemmer også bør ud-fylde disse punkter. **HU** ville vide, hvad der skulle stå i punkt 22, hvis der ansøges om visum til flere indrejser. **Komm.** mindede om, hvorfor der skal være en henvisning (i form af "punkter, der ikke skal udfyldes") til de rettigheder, som EU-borgeres familiemedlemmer har i henhold til direk-tiv 38/2004/EF, men **Komm.** forstod delegationernes betænkeligheder med hensyn til familiemed-lemmers planer for ophold, og ville overveje at fjerne *.

Ad punkt 23: **NL** ønskede, at værtens fødselsdato tilføjes. **DE** var enig og ønskede, at køn og adresse også tilføjes. **Komm.** kunne acceptere, at fødselsdato og adresse tilføjes, men tvivlede på værdien af at tilføje angivelsen af personens køn, idet den mindede om, at ansøgerne sammen med ansøgningsskemaet skal fremlægge en hel del dokumentation, og at der allerede er etableret en række instrumenter og procedurer (f.eks. "forudgående høring" og Vision. SIS) for at tage hensyn til medlemsstaternes ønsker med hensyn til den offentlige orden og andre sikkerhedsspørgsmål. **IT** ønskede følgende affattelse af punkt 23: "**Efternavn og fornavn** på værten i medlemsstaten. Hvis dette ikke er relevant, oplyses navn på hotel **og**/eller midlertidig adresse i medlemsstaterne."

FR mente, at dette punkt også bør udfyldes af EU-borgeres familiemedlemmer. **Komm.** understregede, at denne anmodning gik ud over rent praktiske hensyn, og at en forudgående kontrol af retten til fri bevægelighed for denne personkategori ikke kunne accepteres og var i modstrid med ovennævnte direktiv, og den tilføjede, at EU-borgeres familiemedlemmer ikke kan anses for at udgøre en risiko for ulovlig indvandring, og at * i punkt 23, 25 og 26 derfor bør bibeholdes. Hvad punkt 23-25 angår, bemærkede **Komm.**, at affattelsen kan præciseres for at skelne mellem "private" og "offentlige" anliggender.

Ad punkt 27: BE var ikke sikker på, at det kan kræves, at ansøgeren udfylder dette. **FR** foreslog at udelade "ikke relevant", men at udløbsdatoen skal bevares, da det ville stemme overens med et krav om altid at fremlægge rejsesygeforsikringen, når ansøgningen indgives, og ikke at give mulighed for noget råderum i det lokale konsulære samarbejde (jf. artikel 15, stk. 8). **Komm.** forstod disse betænkeligheder og foreslog, at i de tilfælde, hvor bevis for rejsesygeforsikring første blev fremlagt ved udstedelsen af visummet, skal de konsulære medarbejdere indsætte udløbsdatoen for rejsesygeforsikring i den lodrette kolonne.

Ad punkt 28: DK foreslog, at nummeret på id-kortet tilføjes. **Komm.** kunne acceptere dette. Som svar på et spørgsmål fra **IT** bemærkede **Komm.**, at kun de personkategorier, der er omfattet af direktiv 38/2004/EF, er omhandlet.

Ad punkt 28: "Slægtskab med en EU- eller EØS-borger": nogle delegationer ville vide, hvad "slægtning i opgående linje over for hvem der består forsørgerpligt" betyder. **Komm.** bemærkede, at terminologien bør svare til den, der anvendes i direktiv 38/2004/EF. **Komm.** påtog sig at belyse situationen.

Ad punkt 29: NL foreslog, at dette punkt indsættes umiddelbart efter punkt 11.

Ad punkt 31: FR foreslog, at "parental authority" tilføjes i den engelske tekst, eftersom "custodian/guardian" ikke omfatter alle tilfælde.

DK ønsker, at punkt 36 og 42 fra det nuværende ansøgningsskema indsættes.

Erklæring vedrørende rejsesygeforsikring: **NL** fandt det uhensigtsmæssigt, at personer, der ansøger om visum til flere indrejser, skal skrive under to gange (dvs. erklæringen under punkt 31), og foreslog, at de to underskrifter slås sammen.

DEN LODRETTE KOLONNE: "Forbeholdt ambassaden/konsulatet".

IT mente generelt, at layout og affattelser var tydeligere før.

BE, som fik støtte fra **NL** og **HU** var imod, at man i skemaet anfører, hvor ansøgningen er indgivet, og mente ikke, at rejsebureauer burde kædes sammen med fælles ansøgningscentre og tjenesteudbydere. **ES** ønskede derimod, at rejsebureauer fortsat nævnes. **Komm.** mente, at oplysningerne om de omstændigheder (via hvilket mellemed), hvorunder ansøgningen er indgivet, er vigtige, men ville overveje at udelade valgmuligheden "ambassade/konsulat".

Komm. kommenterede et spørgsmål rejst af **IT** og bemærkede, at man kunne overveje at skelne mellem den person, der "håndterer" ansøgningen, og den, der "behandler" ansøgningen. **Komm.** vil overveje at indsætte de samme henvisninger til dokumentation som i den gældende udgave af de fælles konsulære instrukser.

HU foreslog, at der nævnes forskellige situationer i forbindelse med "repræsentation", hvis ansøgningen senere overgives til bestemmelsesmedlemsstaten,

IT mente, at D-visa fortsat bør nævnes. **NL** beklagede, at både D-visa og D+C-visa udgår.

Komm. vil overveje at genindsætte: "gyldig for: ...".

ERKLÆRING, SOM ANSØGEREN SKAL UNDERSKRIVE¹:

Jeg er bekendt med og accepterer² følgende: fotografering og eventuelt optagelse af fingeraftryk er obligatorisk for behandling af en visumansøgning. Personlige oplysninger om mig, der anføres på visumansøgningsskemaet, samt mine fingeraftryk og mit fotografi meddeles de relevante myndigheder i medlemsstaterne og behandles af disse med henblik på afgørelsen vedrørende min visumansøgning.

Sådanne oplysninger samt afgørelsen vedrørende min ansøgning eller en afgørelse om at annullere, ophæve eller forlænge et visum vil blive indlæst og lagret i VIS i en femårig periode og være tilgængelige for de myndigheder, der udfører visumkontrol ved de ydre grænser, og for medlemsstaternes indvandrings- og asylmyndigheder med henblik på at kontrollere, om betingelserne for lovlig indrejse, ophold og bopæl på medlemsstaternes område er opfyldt, identificere personer, der ikke eller ikke længere opfylder disse betingelser, behandle en asylansøgning og beslutte, hvem der har ansvaret for en sådan behandling. På visse betingelser vil oplysningerne også være tilgængelige for de myndigheder, der har ansvaret for medlemsstaternes indre sikkerhed. Den myndighed, der har ansvaret for behandling af oplysningerne er: *[indenrigs-/udenrigsministeriet i den pågældende medlemsstat og kontaktoplysninger]*.

Jeg er bekendt med, at jeg i alle medlemsstater har ret til at få udleveret de oplysninger, der er registreret om mig i VIS, og i den medlemsstat, der har oversendt oplysningerne, og at jeg kan kræve, at oplysninger om mig, der er ukorrekte, bliver ændret, og at oplysninger, der er ulovligt registreret, slettes. Den konsulære repræsentation, der behandler min ansøgning, oplyser mig efter min udtrykkelige anmodning³ om, hvordan jeg kan udøve min ret til at få indsigt i mine personoplysninger og få dem berigtiget eller slettet, herunder om de relevante retsmidler ifølge det pågældende lands nationale lovgivning. Denne medlemsstats nationale tilsynsmyndighed *[kontaktoplysninger]* vil bistå og rådgive mig om udøvelsen af disse rettigheder.

¹ **NL** og **FR**: undersøgelsesforbehold. **IT** mente, at erklæringen bør forenkles og gøres mere klar. **Komm.** understregede, at erklæringens affattelse hovedsagelig er overtaget fra det nuværende ansøgningsskema, men at visse dele er tilføjet med henblik på lagring af data i VIS og for at give grænsekontrolmyndighederne adgang til disse data, fordi visumansøgeren/-indehaveren skal henvende sig dem, der har indlæst dataene.

² **DE** ønskede, at ordet "accepterer" udgår, da det giver indtryk af, at accept er tilstrækkelig. Ifølge databeskyttelseseksperter skal der indsættes en henvisning til en retsforskrift (dvs. artikel 2, litra h), i direktivet om databeskyttelse). **PT** mente ikke, at "accepterer" er det rette ord, da optagelse af fingeraftryk og et digitalt fotografi er obligatorisk for at kunne indgive en ansøgning.

³ **BE** mente, at erklæringen giver indtryk af, at visumansøgeren/-indehaveren kun kan klage eller bede om at få rettet data på konsulatet. Ifølge denne delegation skal det gøres klart, hvilke myndigheder der er ansvarlige. **Komm.** anførte, at det ikke ville være muligt at opregne alle ansvarlige myndigheder i alle medlemsstater. Visumansøgeren/-indehaveren bør søge oplysninger på konsulatet, som så måske henviser ham til et andet sted.

Jeg erklærer, at samtlige oplysninger, som jeg har anført, efter min bedste overbevisning er sande og fuldstændige. Jeg er klar over, at eventuelle urigtige oplysninger medfører, at min ansøgning afslås, eller at et allerede meddelt visum annulleres, og at jeg kan retsforfølges ifølge lovgivningen i den medlemsstat, der behandler ansøgningen.

Jeg forpligter mig til at forlade medlemsstaternes område efter visummets udløb, hvis jeg får meddelt visum. Jeg er gjort bekendt med, at besiddelse af et visum kun er en af betingelserne for indrejse på medlemsstaternes europæiske område. Den kendsgerning, at jeg har fået meddelt visum, betyder ikke, at jeg har krav på erstatning, hvis jeg ikke opfylder de relevante betingelser i artikel 5, stk. 1, i Schengengrænsekodeksen og derfor nægtes indrejse. Betingelserne for indrejse kontrolleres igen ved indreisen på medlemsstaternes europæiske område.

BILAG IV: IKKE-UDTØMMENDE LISTE OVER DOKUMENTATION¹

Den dokumentation, der er nævnt i artikel 14, som visumansøgerne skal fremlægge, kan omfatte følgende:

A. DOKUMENTATION FOR REJSENS FORMÅL

(1) forretningsrejser

- (i) en invitation fra en virksomhed eller en myndighed til at deltage i møder, konferencer eller begivenheder i relation til handel, industri eller andre erhvervsaktiviteter
- (ii) andre dokumenter, der etablerer handelsrelationer eller andre erhvervsrelationer
- iii) eventuelle adgangsbilletter til messer og kongresser;
- iv) dokumenter, der beviser virksomhedens forretningsaktivitet
- (v) dokumenter, der beviser ansøgernes beskæftigelse [status][stilling] i virksomheden

(2) for rejser med henblik på studier eller anden form for uddannelse:

- (i) bevis for tilmelding ved et uddannelsesinstitut med henblik på faglig eller teoretisk uddannelse som led i en grunduddannelse eller en videregående uddannelse
- (ii) studenterkort eller bevis for gennemførte uddannelseskurser

¹ **Komm.** bemærkede i præsentationen, at denne ikke-udtømmende liste er blevet udarbejdet for at forbedre struktureringen af den dokumentation, der er nødvendig med henblik på forskellige formål. Desuden har man inddraget den tilsvarende liste i bilag I til Schengengrænsekodeksen, da visumansøgere og personer, der ønsker at passere de ydre grænser skal opfylde de samme betingelser for at opnå indrejsetilladelse. Komm. understregede, at den ikke-udtømmende liste svarer til den tilgang, der følges i Schengengrænsekodeksen, og at den i henhold til artikel 14, stk. 3, skal tilpasses til lokale forhold.

- (3) for turistrejser eller rejser af private grunde:
- (i) dokumenter vedrørende indlogering:
 - en invitation fra en eventuel vært
 - et dokument fra det foretagende, der tilbyder indlogering, eller andre relevante dokumenter med oplysning om den påtænkte indlogering
 - (ii) dokumenter vedrørende rejserute:
 - bekræftelse for booking af en grupperejse eller andre relevante dokumenter med oplysninger om de påtænkte rejseplaner
- (4) for rejser med henblik på politiske, videnskabelige, kulturelle, sportslige eller religiøse begivenheder eller andre grunde¹:
- invitationer, indgangsbilletter, tilmeldinger eller programmer, der om muligt angiver navnet på værtsorganisationen og opholdets varighed eller andre relevante dokumenter, der oplyser om formålet med besøget.

¹ EE ønskede at indsætte en henvisning til "humanitære årsager", "begravelser", "pilgrimsfærd" enten i dette punkt eller i et særskilt punkt 5. PL og PT gik ikke ind for denne tilføjelse, idet PT gjorde opmærksom på punkt 3: ".. af private grunde", der kan omfatte sådanne årsager til at rejse.

B. DOKUMENTATION, DER GIVER MULIGHED FOR AT VURDERE ANSØGERENS HENSIGT OM AT REJSE TILBAGE¹

- 1) retur- eller rundrejsebillet
- 2) bevis for økonomiske midler²
- 3) bevis for beskæftigelse; kontoudtog
- 4) bevis for ejerskab af fast ejendom
- 5) bevis for integration i bopælslandet; familiemæssig tilknytning; erhvervmæssig status.

C. DOKUMENTATION FOR ANSØGERENS FAMILIESITUATION

- 1) forældresamtykke (når mindreårige rejser uden forældre)
- 2) bevis for familiemæssig tilknytning til den inviterende person.

3

¹ **IT** foreslog at indsætte "reservation af hotel". **Komm.** fandt det unødvendigt, eftersom fremlæggelse af en returbillet er et bevis for, at ansøgeren agter at vende tilbage.

² **LU** ville vide, hvorfor der var krav om det, når ansøgeren også blev bedt om bevis for afholdelse af udgifter, og tilføjede, at bevis for tilbagerejse er tilstrækkeligt. **Komm.** understregede, at formålet med dette krav er at vurdere ansøgerens finansielle situation på bopælsstedet. **Komm.** mindede dog om, at den samme dokumentation kan anvendes til flere formål og derfor går igen.

³ **FR** foreslog at tilføje "en EU-borgers familiemedlem". **Komm.** ville overveje det og bemærkede, at overlapning med ansøgningsskemaet bør undgås.

BILAG V: STANDARDFORMULAR VEDRØRENDE BEVIS FOR INDLOGERING
OG/ELLER AFHOLDELSE AF UDGIFTER^{1 2}

[Medlemsstat]

Bevis for ☐ indlogering* ☐ afholdelse af udgifter*
i overensstemmelse med artikel 13, stk. 1, i visumkodeksen med
henblik på invitation af en visumpligtig tredjelandsstatsborger

(Denne formular udstedes og behandles gratis af den kompetente myndighed)

Undertegnede		
Efternavn	Fornavn	
Fødselsdato	Fødested	
Nationalitet		
Identitetskortnummer	Pasnummer	
Opholdstilladelsesnummer		
Udstedelsesdato	Udstedelsessted	
Adresse		
☐ Ejer ☐ Lejer		
Beskæftigelse:		
 ☐ erklærer at kunne indlogere*:		
 1. Efternavn Fornavn Nationalitet		
Fødselsdato Fødested		
Adresse		
Forbindelse til den inviterede		
Pasnummer		
 2. Efternavn Fornavn Nationalitet		
Fødselsdato Fødested		
Adresse		
Forbindelse til den inviterede		
Pasnummer		
 3. Fra Til		
☐ på ovennævnte adresse.		
☐ på følgende fritidsadresse:		
 ☐ erklærer at kunne afholde leveomkostninger og repatriering*		
- for de(n) person(er), der er nævnt under* 1. ☐ 2. ☐		
- i den opholdsperiode, der er nævnt under 3.		

* Sæt kryds i de relevante kasser

Yderligere oplysninger:

- De(n) person(er), der er nævnt* under 1. ○ under 2. ○ tegner selv rejse- og sygeforsikring under opholdet, som krævet i artikel 12, stk. 1, litra b), i visumkodeksen.
- Jeg tegner sygeforsikring på deres vegne under opholdet.

Jeg er bekendt med, at de personlige oplysninger i denne formular lagres og behandles af de myndigheder, der modtager formularen, at den lagres i visuminformationssystemet (VIS) og gøres tilgængelig for myndighederne i de andre medlemsstater, og at jeg har ret til at få oplysningerne ændret eller slettet, navnlig hvis de er ukorrekte.

Jeg er bekendt med, at [*liste over nationale bestemmelser, som den berørte medlemsstat skal indsætte*]:

- angivelse af straf for falske oplysninger
- angivelse af straf for at muliggøre ulovligt ophold
- ...

- den originale erklæring, behørigt stemplet af den kompetente myndighed, skal indgives i original inden for en frist på seks måneder til den konsulære repræsentation, der har ansvaret for at behandle de(n) inviterede person(er)s visumansøgning

Jeg erklærer på tro og love, at de ovenfor anførte oplysninger er korrekte

Læst og godkendt

Til vitterlighed om underskriftens ægthed

Dato og den inviteredes underskrift

Dato Den kompetente myndigheds stempel

Dokumenter, der skal vedlægges:

- kopi af den inviteredes id-kort eller af passiden med biometriske oplysninger
- bopælsbevis (f.eks. skøde, lejekontrakt, el-/vand-/gasregninger)
- bevis for indkomst (lønseddel, pensionsoverførsel, officielt dokument om indkomst)
- eventuelt de(n) inviterede person(er)s sygeforsikringspolice

Denne del er forbeholdt de kompetente myndigheder

- Bevis for indlogering

Indlogeringsforhold

- Er ikke kontrolleret

○ Er skønnet i overensstemmelse med invitationen

- Bevis for afholdelse af udgifter

Den inviteredes økonomiske midler

- Er ikke kontrolleret

○ Er skønnet tilstrækkelige i forhold til gældende referencebeløb og varigheden af de(n) inviterede person(er)s ophold

Dato:

Sted:

Den kompetente myndigheds stempel:

¹ Jf. side 32, fodnote 4.

² **FR** fremsatte følgende bemærkninger:

- Der er ikke nogen rubrik [i den franske udgave af formularen] til værtens nationalitet. Der spørges ikke om værtens og den inviteredes køn; dette er et vigtigt element, da fornavnet ikke altid er tilstrækkeligt i identifikationsøjemed.
- Den inviteredes pasnummer og en kopi af passet eller identitetskortet skal fremlægges. Det er ikke anført, at den fremtidige vært personligt skal henvende sig på rådhuset for at udfylde beviset for indlogering.
- Formularen har kun plads til oplysninger om to inviterede, hvilket er et problem, hvis der skal redegøres for mindreårige børn.
- Der er ingen rubrik til tidligere beviser for indlogering, der er udstedt til værten. Sådanne oplysninger er vigtige for myndighederne med henblik på at afsløre misbrug.
- Selv om formularen indeholder linjen "erklærer at kunne afholde leveomkostninger og repatriering[somkostninger]", er repatrieringsomkostninger dækket af en forsikring, og den krævede dækning på 30 000 EUR er ikke nævnt. Der er ikke som i de franske forordninger en bestemmelse om værtens udtrykkelige tilsagn om at dække udlændingens leveomkostninger, hvis han udviser forsømmelighed, medmindre værtens erklæring på formularens s. 1 om at kunne afholde leve- og repatrieringsomkostninger kan betragtes som et tilsvarende tilsagn. Udkastet til formular nævner heller ikke de dokumenter, som værten skal fremlægge som bevis for sine midler.
- Med henvisning til de beviser om værtens midler, der skal fremlægges, nævner Kommissionens udkast ikke som den franske formular et bestemt beløb (f.eks. den garanterede mindsteløn (SMIC) i Frankrig).
- Kommissionens standardformular indeholder ingen bestemmelse om, at de konsulære tjenester skal orientere borgmestrene, om der er udstedt visum eller ej. Den svarkuponordning, som Frankrig anvender, kunne bruges til dette formål. Der er ingen kasse til de konsulære myndigheders eller grænsekontrollens (indrejse) stempler, der viser, at de har udført deres kontrol. Angivelsen "Dato og den inviteredes underskrift" bør erstattes af "Dato og ansøgerens underskrift".
- I udkastet til den europæiske formular er der ingen henvisning til gebyrer, som den fremtidige vært skal betale (stempelgebyret i Frankrig er p.t. på 15 EUR), eller til et hjemmebesøg for at kontrollere, at indlogeringsforholdene er i orden. De ændrede bestemmelser i beviset for indlogering i medfør af lov af 26. november 2003 tog sigte på værtsfaciliteterne, navnlig indlogeringsforholdene, for at undgå misbrug fra værternes side. Standardformularen henviser ikke specifikt til indlogeringen (areal, antal værelser, antal logerende, sanitære installationer osv.).
- Den standardformular, som Kommissionen foreslår, tager kun sigte på visumansøgere. Fransk lovgivning kræver også bevis for indlogering for statsborgere fra tredjelande, der ikke er omfattet af visumpligt. Hvilken form for bevis for indlogering skal der udstedes til sådanne personer?

- **GENERELLE BEMÆRKNINGER TIL BILAG V**

Komm. mindede om, at det nuværende bilag 15 til de fælles konsulære instrukser om "*Modeller til ensartet garantierklæring vedrørende invitation, underhold og logi*" kun indeholder modeller til garantierklæringer, der udarbejdes af fire medlemsstater, selv om sådanne garantierklæringer (skønt det ikke er meddelt) ifølge oplysninger på en række medlemsstaters udenrigsministeriers hjemmesider er i brug. Det er ikke tilfredsstillende og er desuden problematisk for grænsevagterne, og Kommissionen har derfor fundet det nødvendigt at udarbejde en standardformular.

NL ville vide, om det var nyttigt at have én formular til to formål. **Komm.** erkendte, at de to spørgsmål er juridisk adskilte, og at konsekvenserne er forskellige, men mente, at det i betragtning af de tydeligt adskilte formål ikke bør være noget problem.

LV foreslog med støtte fra **EE** og **LT**, at der fastsættes bestemmelser om brugen af elektroniske udgaver af denne formular, så oplysningerne kan lagres i den nationale database. **Komm.** ville ikke modsætte sig denne mulighed.

EE, SI og **LT** ville vide, om formularen både kan anvendes, når den inviterende er en fysisk person og en juridisk person.

LT mente med støtte fra **DE, FR** og **HU**, at formularen bør indeholde sikkerhedsmæssige kendetegn.

NO gik ind for at indføre en standardformular, men understregede, at anvendelsen ikke bør være obligatorisk, dvs. ikke systematisk anvendelse for alle ansøgere. **DK, ES, HU** og **SE** gik også ind for valgfri anvendelse af formularen.

EE ville vide, om ansøgeren får dokumentet udleveret, så han/hun kan fremvise det ved grænsen.

LV, CZ, SK, HU, DE og **FR** mente, at der skal opkræves gebyr for denne formular. **Komm.** tog klart afstand fra dette forslag, da der er en stigende tendens til, at ansøgere pålægges alle mulige former for ekstra gebyrer.

LU og **BE** bemærkede, at der ikke er noget retsgrundlag for at opkræve pengene fra den inviterende, hvis ansøgeren rejser til en anden Schengenstat end den, hvor den inviterende bor. **BE** mente, at dette spørgsmål bør dækkes i generelle vendinger og måske kun i en enkelt artikel. **Komm.** erkendte, at der var et problem med at finde frem til dækningen af leveomkostninger, hvis den inviterende bor i et andet land. Hvad angik anvendelse af formularen i forbindelse med "repræsentation", mindede **Komm.** om, at ordningen med repræsentation er baseret på gensidig tillid, som bør udvides til at omfatte de lokale myndigheder.

- **BEMÆRKNINGER TIL DE ENKELTE PUNKTER**

HU foreslog at tilføje "oprindeligt efternavn" i formularen.

FR ønskede at indsætte følgende oplysninger i formularen:

- værtens og den inviteredes køn
- den inviteredes pasnummer og en kopi af passet eller identitetskortet
- mulighed for at indsætte oplysninger om mere end to inviterede
- henvisning til tidligere formularer vedrørende bevis for logi
- angivelse af, at den fremtidige vært selv skal udfylde formularen
- henvisning til et specielt beløb (f.eks. i Frankrig: den garanterede mindsteløn (SMIC))
- henvisning til de beviser, der skal fremlægges for værtens midler
- kasse til de konsulære myndigheders eller grænsekontrollens (indrejse) stempler, der viser at de har udført deres kontrol
- en "svarkuponordning", så de konsulære tjenester kan orientere borgmestrene, om der er udstedt visum eller ej
- angivelsen "Dato og den inviteredes underskrift" bør erstattes af "Dato og ansøgerens underskrift"
- henvisning til et hjemmebesøg for at kontrollere, at indlogeringsforholdene er i orden, så man undgår misbrug fra værternes side
- specifik reference til indlogering (areal, antal værelser, antal beboere, sanitære forhold osv.).

Desuden bemærkede **FR**, at selv om formularen indeholder linjen "erklærer at kunne afholde leveomkostninger og repatriering[somkostninger]", er repatrieringsomkostninger dækket af en forsikring, og den krævede dækning på 30 000 EUR er ikke nævnt, og **FR** foreslår derfor, at der træffes forholdsregler med hensyn til værtens udtrykkelige tilsagn om at dække udlændingens leveomkostninger, hvis han udviser forsømmelighed, medmindre værtens erklæring på formularens s. 1 om at kunne afholde leve- og repatrieringsomkostninger kan betragtes som et tilsvarende tilsagn. Der bør henvises til den dokumentation, som værten skal fremlægge som bevis for sine midler. Endelig ville **FR** vide, hvilken formular for bevis vedrørende indlogering der bør anvendes for statsborgere fra tredjelande, der ikke er omfattet af visumpligt.

PL foreslog følgende formulering under "Yderligere oplysninger" (øverst på formularens anden side): "... tegner selv rejsesygeforsikring under opholdet **og for repatriering af helbredsgrunde**, som krævet ...".

DE mente med støtte fra **PL**, at erklæringerne i formularens punkt 1 og 3 er tvetydige, og at forpligtelsesaspektet bør styrkes.

PL foreslog, at der som sidste led i "Dokumenter, der skal vedlægges" indsættes "**rejsesygeforsikringspolice** ... "

**BILAG VI: ENSARTET UDFORMNING AF STEMPEL SOM BEVIS FOR, AT DER
ER INDGIVET ANSØGNING ***

...¹ visa ...² R/ ...³
xx/xx/xxxx⁴ ⁵

Eksempel:

C visa FR R/ IT

22/04/2006 Consulat de France

Djibouti

* **AT:** undersøgelsesforbehold.

1 Kode for den visumtype, der ansøges om.

2 Kode for den medlemsstat, der behandler ansøgningen.

3 Eventuelt kode for den medlemsstat, der repræsenteres af den medlemsstat, der behandler ansøgningen.

4 Dato for ansøgningen (otte tal: xx dag, xx måned, xxxx år).

5 Myndighed, der behandler visumansøgningen.

**BILAG VII: FÆLLES LISTE OVER TREDJELANDE IFØLGE FORORDNING (EF)
NR. 539/2001, BILAG I, HVIS STATSBOGGERE SKAL VÆRE I BESIDDELSE AF ET
LUFTHAVNSTRANSITVISUM, NÅR DE PASSERER DET INTERNATIONALE
TRANSITOMRÅDE I LUFTHAVNE BELIGGENDE PÅ MEDLEMSSTATERNES
OMRÅDE**

AFGHANISTAN

BANGLADESH

CONGO (Den Demokratiske Republik)

ERITREA

ETIOPIEN

GHANA

IRAN

IRAK

NIGERIA

PAKISTAN

SOMALIA

SRI LANKA

**BILAG VIII: LISTE OVER OPHOLDSTILLADELSER, DER GIVER INDEHAVERNE
RET TIL TRANSIT I MEDLEMSSTATERNES LUFTHAVNE UDEN KRAV OM
LUFTHAVNSTRANSITVISUM**

ANDORRA:

- *Tarjeta provisional de estancia y de trabajo* (midlertidig opholds- og arbejdstilladelse) (hvid). Tilladelsen udstedes med henblik på sæsonarbejde; gyldigheden afhænger af arbejdsforholdets længde, men kan aldrig overstige seks måneder. Tilladelsen kan ikke forlænges.
- *Tarjeta de estancia y de trabajo* (opholds- og arbejdstilladelse) (hvid). Tilladelsen udstedes for seks måneder og kan forlænges med ét år.
- *Tarjeta de estancia* (opholdstilladelse) (hvid). Tilladelsen udstedes for seks måneder og kan forlænges med ét år.
- *Tarjeta temporal de residencia* (midlertidig opholdstilladelse) (lyserød). Tilladelsen udstedes for ét år og kan forlænges to gange for ét år ad gangen.
- *Tarjeta ordinaria de residencia* (almindelig opholdstilladelse) (gul). Tilladelsen udstedes for tre år og kan forlænges med tre år.
- *Tarjeta privilegiada de residencia* (særlig opholdstilladelse) (grøn). Tilladelsen udstedes for fem år og kan forlænges med fem år ad gangen.
- *Autorización de residencia* (bopælstilladelse) (grøn). Tilladelsen udstedes for ét år og kan forlænges med tre år ad gangen.
- *Autorización temporal de residencia y de trabajo* (midlertidig opholds- og arbejdstilladelse) (lyserød). Tilladelsen udstedes for to år og kan forlænges med to år.
- *Autorización ordinaria de residencia y de trabajo* (almindelig opholds- og arbejdstilladelse) (gul). Tilladelsen udstedes for fem år.
- *Autorización privilegiada de residencia y de trabajo* (særlig opholds- og arbejdstilladelse) (grøn). Tilladelsen udstedes for ti år og kan hver gang forlænges med ti år.

CANADA:

- *Permanent Resident Card* (opholdstilladelse) (kreditkortformat)

JAPAN:

- *Re-entry permit to Japan* (tilladelse til tilbagerejse til Japan)

MONACO:

- *Carte de séjour de résident temporaire de Monaco* (midlertidig opholdstilladelse)
- *Carte de séjour de résident ordinaire de Monaco* (almindelig opholdstilladelse)
- *Carte de séjour de résident privilégié de Monaco* (særlig opholdstilladelse)
- *Carte de séjour de conjoint de ressortissant monégasque* (opholdstilladelse for ægtefællen til en person, som er statsborger i Monaco)

SAN MARINO:

- *Permesso di soggiorno ordinario (validità illimitata)* [almindelig opholdstilladelse (ubegrænset gyldighed)]
- *Permesso di soggiorno continuativo speciale (validità illimitata)* [særlig, permanent opholdstilladelse (ubegrænset gyldighed)]
- *Carta d'Identità di San Marino (validità illimitata)* [identitetskort fra San Marino (ubegrænset gyldighed)]

USA

- Form I-551 permanent resident card (gyldigt i 2-10 år)
- Form I-551 Alien registration receipt card (gyldigt i 2-10 år)
- Form I-551 Alien registration receipt card (ubegrænset gyldighed)
- Form I-327 Re-entry document (gyldigt i 2 år - udstedes til indehavere af I-551)
- Resident alien card (identitetskort for udlændinge med bopæl i USA; gyldighed i 2 eller 10 år eller ubegrænset. Dette dokument giver kun ret til tilbagerejse, hvis opholdet uden for USA ikke har oversteget ét år)
- Permit to reenter (tilbagerejsetilladelse, gyldighed 2 år. Dette dokument giver kun ret til tilbagerejse, hvis opholdet uden for USA ikke har oversteget to år)
- Valid temporary residence stamp i et gyldigt pas (gyldigt i et år efter udstedelsesdatoen).

**BILAG IX: STANDARDFORMULAR TIL UNDERRETNING OM OG BEGRUNDELSE
AF AFSLAG PÅ VISUM**

**EN MEDLEMSSTATS DIPLOMATISKE ELLER
KONSULÆRE REPRÆSENTATION 1)**

1

AFSLAG PÅ VISUM

i overensstemmelse med artikel 23 i fællesskabskodeksen for visa

Hr./Fr. _____,
Den/Det _____ ambassade/generalkonsulat/konsulat i _____ har
[på vegne af (navnet på den repræsenterede medlemsstat)] behandlet Deres visumansøgning af
xx måned 200x. Ansøgningen er blevet afslået.

Afslaget på visumansøgningen er baseret på en af følgende grunde 2) (afkrydset), der udelukker udstedelse af visum.

- ☐ **der er indgivet falsk/forfalsket rejsedokument 3)**
- ☐ **formålet og betingelserne for Deres ophold kunne ikke konstateres med sikkerhed**
- ☐ **Deres hensigt om at rejse tilbage til hjemlandet kunne ikke konstateres med sikkerhed**
- ☐ **der er ikke fremlagt tilstrækkelige beviser for subsistensmidler i forhold til opholdets varighed og form, eller for midler til at rejse tilbage til hjem- eller transitland**
- ☐ **De har allerede haft ophold i tre måneder 4) inden for de sidste seks måneder på medlemsstaternes område**
- ☐ **De er indberettet som uønsket**

☐ **i SIS af(angivelse af medlemsstat)**

☐ **i det nationale register**

☐ **en eller flere medlemsstater betragter Dem som en trussel for den offentlige orden, indre sikkerhed, offentlige sundhed eller de internationale relationer i en eller flere af Den Europæiske Unions medlemsstater (hver medlemsstat skal angive henvisninger til national lovgivning for sådanne tilfælde af nægtelse af indrejse)5)**

☐ **De har ikke fremlagt tilstrækkelige beviser for sagens hastende karakter, der kan berettige til ansøgning om visum ved grænsen**

6)

Dato og den diplomatiske eller konsulære repræsentations stempel

Den pågældende persons underskrift

¹ Der kræves ikke logo for Norge, Island og Schweiz .

BEMÆRKNINGER TIL BILAG IX (Jf. også bemærkningerne til artikel 23)

- 1) **PL** foreslog tilføjelse af en henvisning til grænsemyndighederne. **FR** tog forbehold over for hele bilaget. **IT** foretrak en mere strømlinet formular og fandt anden og tredje boks problematisk af juridiske grunde.

Som svar på en bemærkning fra **NL** mindede **Komm.** delegationerne om, at layoutet, herunder flaget, svarer til standardformularen i Schengengrænsekodeksen.

- 2) **SI** foreslog tilføjelse af specifikke grunde til at afslå visum ved grænsen.
- 3) **AT** foreslog tilføjelse af "eller andet falsk/forfalsket dokument".
- 4) **NL** ønskede at erstatte 3 måneder med 90 dage.
- 5) **PL** foreslog at udelade ordene i parentes. **Komm.** kunne ikke acceptere dette.
- 6) **NL** foreslog tilføjelse af en standardbestemmelse om, hvordan og hvor man kan klage.

BILAG X: UDFYLDNING AF VISUMMÆRKATEN

I. Felt til fælles angivelser

1.1. Rubrikken "GYLDIGT TIL":

I denne rubrik anføres visummets territoriale gyldighed.

Denne rubrik kan kun udfyldes på en af følgende måder:

- a) Schengenstaterne
- b) Angivelse af den eller de Schengenstater, hvortil visummet er gyldigt (i dette tilfælde anvendes følgende landekoder)¹:

A = Østrig

BNL = Belgien, Nederlandene og Luxembourg²

CY = Cypern

CZE = Den Tjekkiske Republik

D = Tyskland

DK = Danmark

E = Spanien

EST = Estland

F = Frankrig

FIN = Finland

GR = Den Helleniske Republik

H = Ungarn

I = Italien

LT = Litauen

LVA = Letland

M = Malta

P = Portugal

PL = Polen

S = Sverige

SK = Slovakiet

SVN = Slovenien

IS = Island

N = Norge

- c) Den medlemsstat (angivelse af landekode som i b)), der har udstedt det nationale visum til længerevarende ophold

1.2. Hvis visummærkatens udstedes som visum til kortvarigt ophold eller som transitvisum, udfyldes rubrikken "gyldigt til" med ordene "Schengenstater" på sproget i den medlemsstat, der udsteder visummet.

¹ **HU** ville gerne vide, hvorfor man ikke kan anvende medlemsstatens fulde navn, som det er tilfældet for visa udstedt til én medlemsstats område (punkt 1.3).

² Som svar på en bemærkning fra **BE** sagde **Komm.**, at koderne for de enkelte stater skal erstatte denne kode for at være i overensstemmelse med de bemærkninger, der blev fremsat i forbindelse med artikel 21.

1.3. Hvis visummærkatene udstedes som visum, hvor ind- og udrejsen samt opholdet er begrænset til en medlemsstats område, anføres i dette felt på landets eget sprog navnet på den medlemsstat, til hvis område visumindehaverens indrejse, ophold og udrejse er begrænset.

1.4. Hvis visummærkatene udstedes som visum med begrænset territorial gyldighed, jf. artikel 21, stk. 1, sidste afsnit, i denne forordning, er der følgende valgmuligheder for de koder, der skal angives:

- a) de berørte medlemsstaters koder anføres i feltet
- b) angivelsen "Schengenstater" anføres i feltet fulgt i parentes af tegnet minus og koderne for de medlemsstater, for hvis område visummet ikke er gyldigt.

2. Rubrikken "FRA ... TIL":

Her anføres den periode, hvor visummet er gyldigt.

Efter ordet "FRA" angives den første dag, fra hvilken indrejse til det område, som følger af visummets territoriale gyldighed, er tilladt:

- to cifre for datoen; for den 1.-9. i en måned sættes et nul foran
- bindestreg
- to cifre for måneden; ved måneder, som angives med encifrede tal, sættes et nul foran
- bindestreg
- for året angives de to sidste tal
- eksempel: 05-12-07 = 5. december 2007.

Efter ordet "TIL" angives visummets sidste gyldighedsdag. Visumindehaveren skal forlade det område, hvor visummet er gyldigt, inden kl. 24.00.

Denne dato angives på samme måde som første gyldighedsdag.

3. Rubrikken "ANTAL INDREJSER":

I denne rubrik angives, hvor mange gange visumindehaveren kan rejse ind på det område, hvor visummet er gyldigt, dvs. det antal mulige ophold, der kan fordeles over hele gyldighedsperioden, jf. punkt 4.

Der kan gives tilladelse til én, to eller flere indrejser¹. Antallet anføres i feltet til højre for teksten med "01", "02" eller "MULT", hvis der er givet tilladelse til mere end to indrejser.

I et transitvisum kan der kun gives tilladelse til én eller to indrejser (som angives med "01" eller "02"). Flere indrejser angives med "MULT".

Visummet udløber, når antallet af udrejser er lig med antallet af tilladte indrejser, uanset om det samlede antal dage, opholdet må vare, ikke er opbrugt.²

4. Rubrikken "OPHOLDETS VARIGHED ... DAGE":

Her angives det antal dage, som visumindehaveren må opholde sig i det område, hvor visummet er gyldigt. Det kan dreje sig enten om et uafbrudt ophold eller om flere dage under forskellige ophold inden for det tidsrum, der er anført i punkt 2, og i overensstemmelse med det antal indrejser, som der er givet tilladelse til i punkt 3.³

Mellem ordene "OPHOLDETS VARIGHED" og "DAGE" anføres antallet af dage, som opholdet må vare, ved hjælp af to cifre, idet det første tal er et nul, hvis antallet af dage er under ti.

Opholdet må højst vare 90 dage pr. halvår.⁴

Når der udstedes et visum med en gyldighed på over seks måneder, vil angivelsen 90 dage betyde 90 dage pr. halvår.

¹ **FR** bemærkede, at det var vigtigt at anføre "1", "2" eller "MULT" for at gøre det enklere for det personale, der tager sig af den tekniske del af visumordningen. **LU** spurgte, om "MULT" af pladshensyn kunne erstattes af "M". **Komm.** vil undersøge, om dette er i overensstemmelse med de tekniske specifikationer.

² **HU** foreslog, at dette afsnit flyttes til instrukserne.

³ **NO** spurgte, om et visum til flere indrejser med en gyldighed på et, to eller flere år kunne udstedes med en maksimal varighed for opholdet på mindre end 90 dage inden for et halvt år. I så fald burde dette angives tydeligere i artikel 20, stk. 3, for eksempel "Der kan udstedes visa, der giver indehaveren ret til indrejse flere gange, op til tre måneders ophold, eller ...". Baggrunden for forslaget er, at Norge har oplevet et behov for at udstede sådanne visa i praksis, og nogle Schengenstater udsteder tilsyneladende visa til flere indrejser med angivelse af for eksempel 45 dage. **Komm.** fandt dette forslag noget omstændeligt og ville undersøge sagen.

⁴ **HU** foreslog, at tredje og fjerde afsnit flyttes til instrukserne.

5. Rubrikken "UDSTEDT I ... DEN ...":

Angivelse af den by, hvor den diplomatiske eller konsulære repræsentation, der har udstedt visummet, er beliggende. Udstedelsesdatoen indsættes efter ordet "DEN".

Denne dato angives på samme måde som angivet i punkt 2.

6. Rubrikken "PASNUMMER":

I denne rubrik anføres nummeret på det rejsedokument, visummet anbringes i.

Hvis den person, som visummet er udstedt til, er opført i ægtefællens, moderens eller faderens pas, skal nummeret på denne persons rejsedokument anføres.

Når en ansøgers rejsedokument ikke anerkendes af den visumudstedende medlemsstat, skal det ensartet udformede ark til påføring af visum anvendes til påføring af visum.

Det nummer, der anføres i denne rubrik, i de tilfælde, hvor visummet anbringes på det ensartet udformede ark, er ikke pasnummeret, men det samme trykte nummer som det, der er anført på arket, bestående af seks cifre.

7. Rubrikken "VISUMTYPE":

For at kontrolpersonalet hurtigt kan se, hvilken visumtype der er tale om, anføres visumtype med A, B, C eller D således:

- A: Lufthavnstransitvisum
- B: Transitvisum
- LTV B: Transitvisum med begrænset territorial gyldighed²
- C: Visum til kortvarigt ophold
- LTV C: Visum til kortvarigt ophold med begrænset territorial gyldighed
- D: Nationalt visum til længerevarende ophold.³

8. Rubrikken "EFTERNAVN OG FORNAVN":

Her anføres i nævnte rækkefølge det første ord, der er anført i rubrikken "efternavn", og derefter det første ord i rubrikken "fornavn" i visumindehaverens rejsedokument. Den diplomatiske eller konsulære repræsentation skal kontrollere, om der er overensstemmelse mellem de efternavne og fornavne, der er anført i rejsedokumentet, og de navne, der er anført i visumansøgningen, der skal anføres i såvel denne rubrik som i det maskinlæsbare felt.

¹ **Komm.** vil overveje yderligere oplysninger om udfyldelsen af en visummærkat til et lufthavnstransitvisum til flere indrejser i overensstemmelse med de fælles konsulære instrukser, bilag 13, eksempel 3, som foreslået af **LT**.

² **PL** ønskede at udelade henvisningen til LTV B og LTV C, da disse allerede er omhandlet i punkt 1. **FR**, **BE** og **LU** støttede dette forslag.

³ **DE** spurgte, hvorfor henvisningen til "D"-visa var blevet bibeholdt. **FR**, der blev støttet af **BE**, foreslog at genindføre en henvisning til D+C visa.

9.¹

I. Obligatoriske angivelser i feltet "BEMÆRKNINGER"²

a) Kode, som angiver "Der kræves ingen forsikring"

Hvis visumindehaveren er fritaget for kravet om en syge- og rejseforsikring, som nævnt i artikel 15, skal koden "N-INS" anføres i dette felt.

b) Kode, der angiver, at den inviterede person har fremlagt bevis vedrørende indlogering og/eller afholdelse af udgifter.

Hvis ansøgeren har fremlagt

– bevis for indlogering sammen med visumansøgningen, anføres koden "Annex V-H"³

– bevis for afholdelse af udgifter sammen med visumansøgningen, anføres koden "Annex V-G".

Når der er fremlagt bevis for begge, anføres koden "Annex V-H+G".

II. Nationale angivelser i feltet "BEMÆRKNINGER"

Dette felt skal også indeholde bemærkninger på sproget i den visumudstedende medlemsstat om de nationale bestemmelser. Sådanne bemærkninger må imidlertid ikke overlapse de obligatoriske bemærkninger, der er nævnt i dette bilags del I.

¹ **FI** spurgte, om angivelser under dette punkt ville være relevante, når først VIS bliver operationelt. **Komm.** mindede om, at VIS vil blive indført gradvis, og derfor ville disse angivelser stadig være relevante i et godt stykke tid.

² **PL** gik ikke ind for at tilføje sådanne koder.

³ Som svar på en forespørgsel fra **HU** bemærkede **Komm.**, at "V" henviste til bilag V i udkastet til visumkodeksen (dvs. standardformularen for bevis for indlogering og/eller dækning af omkostningerne) og "H" henviste til bevis for indlogering og "G" til dækning af omkostningerne, idet formålet er at indføre standardkoder.

III. Felt til indsættelse af foto

Foto af visumindehaveren skal være et farvefoto og fylde hele det dertil beregnede felt.

Følgende regler iagttages med hensyn til det foto, der skal indsættes på visummærkatet:

Hovedet (fra hage til isse) skal udfylde mellem 70 og 80% af fotografiets lodrette dimension.

Mindstekrav til opløsningen:

- scanner: 300 ppi uden at komprimere billedet
- farveprinter: 720 dpi for et trykt fotografi.

IV. Maskinlæsbart felt

Dette felt består af to linjer med hver 36 tegn (OCR B-10 cpi).

BILAG XI: ENSARTET UDFORMNING AF STEMPEL TIL FORLÆNGELSE AF
VARIGHEDEN AF OPHOLDET IFØLGE VISUMMET

VISA n°	
7.3.06 ¹	15.3.06 ²
30 ³	35 ⁴
Ausländeramt ⁵	20.2.06 ⁶

-
- ¹ Gyldighedsperiodens udløb.
² Varigheden af det oprindeligt tilladte ophold.
³ Ny dato for gyldighedsperiodens udløb.
⁴ Ny varighed for tilladt ophold.
⁵ Myndighed, der træffer afgørelse om forlængelsen.
⁶ Dato for afgørelsen om forlængelse.

BILAG XII¹, Del 1: ARBEJDSINSTRUKS FOR UDSTEDELSE AF VISUM VED
GRÆNSEN TIL VISUMPLIGTIGE SØFOLK I TRANSIT

Denne arbejdsinstruks indeholder reglerne for udveksling af oplysninger mellem de kompetente myndigheder i de medlemsstater, der anvender fællesskabsreglerne, for så vidt angår visumpligtige søfolk i transit. Udstedes der visum ved grænsen på grundlag af de udvekslede oplysninger, er det den medlemsstat, der udsteder visummet, der har ansvaret herfor.

I denne arbejdsinstruks forstås ved:

"Havn i medlemsstat": en havn, der udgør en ydre grænse og er beliggende i en medlemsstat

"Lufthavn i medlemsstat": en lufthavn, der udgør en ydre grænse og er beliggende i en medlemsstat og

- I. Forhyring på et skib, der er anløbet eller forventes at anløbe en havn i en medlemsstat
 - a) Indrejse på medlemsstatens område via en lufthavn, der er beliggende i en anden medlemsstat²
 - Rederiet eller skibsagenten underretter de kompetentes myndigheder i den havn, hvor skibet er anløbet eller forventes at anløbe, om, at visumpligtige søfolk forventes at indrejse via en medlemsstats lufthavn. Rederiet eller skibsagenten underskriver en garanti-erklæring for de pågældende søfolk.

¹ PT agter at forelægge en note om de tekniske specifikationer i dette bilag.

² NL foreslog, at sidste del af denne passus fra "via en lufthavn..." udelades.

- De kompetente myndigheder kontrollerer snarest, om de oplysninger, rederiet eller skibsagenten har givet, er korrekt, og undersøger, om de øvrige betingelser for indrejse på medlemsstatens område er opfyldt. Rejseruten inden for medlemsstaternes område skal også kontrolleres, f.eks. på grundlag af flybilletterne.
 - De kompetente myndigheder i medlemsstatens havn underretter ved hjælp af et behørigt udfyldt formular for visumpligtige søfolk i transit (jf. bilag XIII, del 2), som sendes med telefax, som e-mail eller på anden måde, de kompetente myndigheder i den medlemsstats lufthavn, hvor indrejsen finder sted, om resultaterne af kontrollen og angiver, om der i princippet kan udstedes visum ved grænsen.
 - Hvis resultatet af kontrollen af de foreliggende oplysninger er positivt og stemmer overens med sømandens angivelser eller dokumenter, kan de kompetente myndigheder i den medlemsstats lufthavn, hvor indrejsen eller udrejsen finder sted, udstede et transitvisum ved grænsen med en gyldighed på højst fem dage. Endvidere forsynes sømandens rejsedokument i sådanne tilfælde med et indrejse- eller udrejsestempel fra en medlemsstat og udleveres til den pågældende.
- b) Indrejse på medlemsstaternes område via en land- eller søgrænse, der er beliggende i en anden medlemsstat
- Der anvendes samme procedure som ved indrejse via en medlemsstats lufthavn, bortset fra at de kompetente myndigheder ved det grænseovergangssted, via hvilket de pågældende søfolk rejser ind på medlemsstatens område, skal underrettes.

II. Afmønstring af et skib, der er anløbet en medlemsstats havn

- a) Udrejse fra medlemsstaternes område via en lufthavn, der er beliggende i en anden medlemsstat
 - Rederiet eller skibsagenten underretter de kompetente myndigheder i ovennævnte medlemsstats havn om, at der indrejser visumpligtige søfolk, som afmønstrer og vil forlade medlemsstaternes område via en medlemsstats lufthavn. Rederiet eller skibsagenten underskriver en garantierklæring for de pågældende søfolk.
 - De kompetente myndigheder kontrollerer snarest, om de oplysninger, rederiet eller skibsagenten har givet, er korrekte, og undersøger, om de øvrige betingelser for indrejse på medlemsstaternes område er opfyldt. Rejseruten inden for medlemsstaternes område skal også kontrolleres, f.eks. på grundlag af flybilletterne.
 - Hvis resultatet af gennemgangen af de foreliggende oplysninger er positivt, kan de kompetente myndigheder udstede et transitvisum med en gyldighed på højst fem dage.
- b) Udrejse fra medlemsstaternes område via en land- eller søgrænse, der er beliggende i en anden medlemsstat
 - Der anvendes samme procedure som ved udrejse via en medlemsstats lufthavn.

III. Overførsel fra et skib, der er anløbet en medlemsstats havn, til et skib, der afsejler fra en havn i en anden medlemsstat

- Rederiet eller skibsagenten underretter de kompetente myndigheder i ovennævnte medlemsstats havn om, at der indrejser visumpligtige søfolk, som afmønstrer og vil forlade medlemsstaternes område via en anden medlemsstats lufthavn. Rederiet eller skibsagenten underskriver en garantierklæring for de pågældende søfolk.
- De kompetente myndigheder kontrollerer snarest, om de oplysninger, rederiet eller skibsagenten har givet, er korrekte, og undersøger, om de øvrige betingelser for indrejse på medlemsstaternes område er opfyldt. Som led i denne gennemgang kontaktes de kompetente myndigheder i den medlemsstats havn, hvorfra søfolkene vil forlade medlemsstaternes område med skib. Der foretages kontrol af, om det skib, de skal påmønstre, ligger ved kaj i den pågældende havn eller forventes at anløbe. Rejseruten på medlemsstaternes område skal også undersøges.
- Hvis resultatet af gennemgangen af de foreliggende oplysninger er positivt, kan de kompetente myndigheder udstede et transitvisum med en gyldighed på højst fem dage.

BILAG XII: Del 2¹

FORMULAR FOR VISUMPLIGTIGE SØFOLK I TRANSIT			
TIL TJENESTEBRUG			
UDSTEDER: (STEMPEL) TJENESTEMANDENS EFTERNAVN/NR.		MODTAGER: MYNDIGHED	
OPLYSNINGER OM SØMANDEN:			
EFTERNAVN(E):	1A	FØRNAVN(E):	1B
NATIONALITET:	1C	BESÆTNINGSKATEGORI:	1D
FØDESTED:	2A	FØDSELSDATO:	2B
PASNUMMER	3A	SØFARTSBOGNUMMER:	4A
UDSTEDELSESDATO:	3B	UDSTEDELSESDATO:	4B
GYLDIGT INDIL:	3C	GYLDIGT INDIL:	4C
OPLYSNINGER OM SKIBET OG SKIBSAGENTEN:			
SKIBSAGENTENS NAVN:		5	
SKIBETS NAVN:	6A	FLAG:	6B
ANLØBSDATO:	7A	SKIBET ANLØBER FRA:	7B
AFSEJLINGSDATO:	8A	SKIBET AFSEJLER TIL:	8B
<u>OPLYSNINGER OM SØMANDENS REJSERUTE:</u>			
SØMANDENS ENDELIGE REJSEMÅL:			9
BEGRUNDELSE FOR ANSØGNINGEN			
OVERFØRSEL ☐ AFMØNSTRING ☐ PÅMØNSTRING ☐			10
TRANSPORT- MIDDEL	BIL ☐	TOG ☐	FLY ☐
DATO FOR:	ANKOMST:	TRANSIT:	AFREJSE:
	BIL* ☐	TOG* ☐	
	REGISTRERINGSNUMMER:	REJSERUTE:	
FLYINFORMATION:	DATO:	TIDSPUNKT:	FLYNUMMER:
Formel erklæring underskrevet af skibsagenten eller rederen som bekræftelse på dennes pligt til at afholde udgifterne til op- hold og om nødvendigt hjemrejse for sømanden.			13

* = udfyldes kun, hvis der foreligger oplysninger.

¹ NL foreslog, at man tilføjer skibets telefonnummer og IMO-nummer. DE støttede NL med hensyn til IMO-nummer.

DETALJERET BESKRIVELSE AF FORMULAREN

De første fire punkter vedrører sømandens identitet.

1)	A. Efternavn(e) ¹
	B. Fornavn(e)
	C. Nationalitet
	D. Besætningskategori
2)	A. Fødested
	B. Fødselsdato
3)	A. Pasnummer
	B. Udstedelsesdato
	C. Gyldigt indtil
4)	A. Søfartsbognummer
	B. Udstedelsesdato
	C. Gyldigt indtil

For at skabe større klarhed er punkt 3 og 4 opført hver for sig, da der afhængigt af sømandens nationalitet og den medlemsstat, hvor indrejsen finder sted, kan anvendes et pas eller en søfartsbog i identifikationsøjemed.

De næste fire punkter vedrører skibsagenten og det pågældende skib.

- (5) Skibsagentens navn (personen eller selskabet, der repræsenterer rederiet på stedet i forbindelse med alt, hvad der vedrører rederens forpligtelser med hensyn til skibets udstyr)

¹ Anfør efternavn(ene) som i passet.

6)	A. Skibets navn
	B. Flag (som handelsskibet sejler under)
7)	A. Skibets anløbsdato
	B. Den havn, skibet anløber fra
	Litra "A" vedrører skibets anløbsdato i den havn, hvor sømanden påmønstrer.
8)	A. Dato for skibets afsejling
	B. Den havn, skibet afsejler til

Punkt 7A og 8A er en angivelse af den frist, den pågældende sømand har til påmønstringen. Det bør erindres, at den fulgte rute er stærkt afhængig af ydre og uventede påvirkninger og faktorer som f.eks. uvejr, havarier mv.

De fire følgende punkter angiver årsagen til sømandens rejse og hans rejsemål.

- 9) "Endelig rejsemål" er sømandens endelige bestemmelsessted. Det kan være den havn, hvor den pågældende påmønstrer, eller det land, den pågældende rejser til i tilfælde af afmønstring.
- 10) Begrundelse for ansøgningen
 - a) Hvis ansøgeren påmønstrer, er det endelige rejsemål den havn, hvor sømanden skal påmønstre.
 - b) Hvis den pågældende overføres for at påmønstre et andet skib, der befinder sig på medlemsstaternes område, er rejsemålet også den havn, hvor den pågældende skal påmønstre. Overførsel til et skib, der befinder sig uden for medlemsstaternes område, skal betragtes som afmønstring.
 - c) Afmønstring kan ske af forskellige årsager, som f.eks. kontraktens udløb, arbejdsulykke, tvingende familiemæssige årsager mv.

11) Transportmiddel

Liste over de transportmidler, den visumpligtige sømand i transit har anvendt inden for medlemsstaternes område for at rejse til sit endelige rejsemål. På formularen findes følgende tre muligheder:

- a) Bil (eller bus)
- b) Tog
- c) Fly

12) Dato for ankomst (på medlemsstaternes område)

Gælder især for den første medlemsstats lufthavn eller det første grænseovergangssted (da det ikke nødvendigvis altid er en lufthavn) ved den ydre grænse, hvor den pågældende ønsker at rejse ind på medlemsstaternes område.

Dato for transit

Den dato, hvor sømanden afmønstrer i en havn på medlemsstaternes område og rejser til en anden havn, der også ligger på medlemsstaternes område.

Dato for afrejse

Den dato, hvor sømanden afmønstrer i en havn på medlemsstaternes område for at påmønstre et andet skib, der befinder sig i en havn uden for medlemsstaternes område, eller den dato, hvor sømanden afmønstrer i en havn på medlemsstaternes område for at rejse hjem (uden for medlemsstaternes område).

Ud over de tre transportmidler bør der anføres foreliggende oplysninger om:

- a) bil, bus: registrering
- b) tog: navn, nummer osv.
- c) flyinformation: dato, tidspunkt, nummer

13) Formel erklæring underskrevet af skibsagenten eller rederen som bekræftelse på dennes pligt til at afholde udgifterne til ophold og om nødvendigt hjemrejse for sømanden.

Rejser søfolk i en gruppe, skal hver enkelt udfylde punkt 1A-4C.

BILAG XIII: SÆRLIGE PROCEDURER OG BETINGELSER FOR AT LETTE
UDSTEDELSE AF VISUM TIL MEDLEMMER AF DEN OLYMPISKE FAMILIE, DER
DELTAGER I DE OLYMPISKE OG DE PARALYMPISKE LEGE

Kapitel I

FORMÅL OG DEFINITIONER

Artikel 1

Formål

Følgende særlige procedurer og betingelser skal lette ansøgning om visum og udstedelse af ensartet visum til kortvarigt ophold til medlemmer af den olympiske familie under De Olympiske og De Paralympiske Lege [år] .

Endvidere vil de relevante bestemmelser i fællesskabsreglerne om procedurer for ansøgning om og udstedelse af ensartet visum finde anvendelse.

Artikel 2

Definitioner

I denne forordning forstås ved:

- 1) "ansvarlige organisationer": i forbindelse med planlagte foranstaltninger for at lette procedurerne for ansøgning om og udstedelse af visum til medlemmer af den olympiske familie, der deltager i De Olympiske og/eller De Paralympiske Lege [år], de officielle organisationer, der i overensstemmelse med det olympiske charter har ret til at forelægge Organisationskomitéen for De Olympiske og De Paralympiske Lege [år] lister over medlemmer af den olympiske familie med henblik på udstedelse af akkrediteringskort til legene

- 2) "medlem af den olympiske familie": alle personer, der er medlemmer af Den Internationale Olympiske Komité, Den Internationale Paralympiske Komité, de internationale forbund, de nationale olympiske og paralympiske komitéer, organisationskomitéerne for De Olympiske Lege og nationale foreninger af f.eks. idrætsudøvere, dommere, trænere og andre idrætsteknikere, lægeligt personale tilknyttet holdene eller idrætsudøverne samt journalister akkrediteret i medierne, ledende medarbejdere, sponsorer og andre officielle gæster, der indvilliger i at følge det olympiske charter, handler under Den Internationale Olympiske Komités kontrol og myndighed, er opført på listen fra de ansvarlige organisationer og er akkrediteret af Organisationskomitéen for De Olympiske og De Paralympiske Lege [år] til at deltage i De Olympiske Lege og/eller De Paralympiske Lege i [år]
- 3) "olympisk akkrediteringskort" udstedt af Organisationskomitéen for De Olympiske og De Paralympiske Lege [år] i overensstemmelse med [henvisning til national lovgivning]: et sikkert dokument enten til De Olympiske Lege eller til De Paralympiske Lege med foto af indehaveren, som fastslår identiteten på medlemmet af den olympiske familie og giver den pågældende adgang til de områder, hvor idrætskonkurrencerne og andre begivenheder under legene finder sted
- 4) "De Olympiske Leges og De Paralympiske Leges varighed": tidsrummet fra ... til ... for De Olympiske Lege [år] og tidsrummet fra ... til ... for De Paralympiske Lege [år]
- 5) "Organisationskomitéen for De Olympiske og De Paralympiske Lege [år]": den komité, der er nedsat i medfør af [henvisning til national lovgivning] om afholdelse af De Olympiske og De Paralympiske Lege [år] i ..., og som træffer beslutning om akkreditering af de medlemmer af den olympiske familie, der deltager i disse lege
- 6) "visumudstedende myndigheder": de myndigheder, som [den medlemsstat, der er værtsland for De Olympiske og De Paralympiske Lege] pålægger at behandle ansøgninger om og udstede visum til medlemmer af den olympiske familie.

Kapitel II

UDSTEDELSE AF VISUM

Artikel 3

Betingelser

Der må kun udstedes visum efter bestemmelserne i denne forordning til ansøgere, der

- a) er udpeget af en af de ansvarlige organisationer og akkrediteret af Organisationskomitéen for De Olympiske og De Paralympiske Lege [år] til at deltage i De Olympiske og/eller De Paralympiske Lege [år]
- b) er i besiddelse af et gyldigt rejsedokument, som tillader passage af de ydre grænser i overensstemmelse med artikel 5 i Schengengrænsekodeksen¹
- c) ikke er indberettet som uønsket
- d) ikke udgør en trussel for nogen af medlemsstaternes offentlige orden, nationale sikkerhed eller internationale forbindelser.

Artikel 4

Indgivelse af ansøgning

1. Når en ansvarlig organisation udarbejder en liste over de personer, der er udvalgt til at deltage i De Olympiske og/eller De Paralympiske Lege [år], kan organisationen sammen med ansøgningen om udstedelse af olympiske akkrediteringskort til de udvalgte deltagere indgive en gruppeansøgning om visum til udvalgte personer, der i medfør af forordning (EF) nr. 539/2001 skal være i besiddelse af visum, medmindre de omhandlede personer er indehavere af en opholdstilladelse udstedt af en medlemsstat eller en opholdstilladelse udstedt af Det Forenede Kongerige eller Irland, jf. direktiv 2004/38/EF.

¹ EUT L 105 af 13.4.2006.

2. Gruppeansøgningen om visum sendes til Organisationskomitéen for De Olympiske og De Paralympiske Lege [år] sammen med anmodningen om udstedelse af olympiske akkrediteringskort efter den procedure, denne komité har fastsat.
3. Der indsendes én ansøgning om visum pr. person, der deltager i De Olympiske og/eller De Paralympiske Lege [år].
4. Organisationskomitéen for De Olympiske og De Paralympiske Lege [år] fremsender hurtigst muligt gruppeansøgningen om visum til de visumudstedende myndigheder sammen med kopier af anmodningerne om udstedelse af olympiske akkrediteringskort til de pågældende med angivelse af det fulde navn, nationalitet, køn, fødselsdato og fødested, pasnummer og pastype samt passets udløbsdato.

Artikel 5

Behandling af gruppeansøgninger om visum og visumtype

1. De visumudstedende myndigheder udsteder et visum, når de har sikret sig, at betingelserne i artikel 3 er opfyldt.
2. Det udstedte visum skal være et ensartet visum til kortvarigt ophold og flere indrejser, der giver opholdsret i indtil tre (3) måneder under De Olympiske og/eller De Paralympiske Lege [år].
3. Hvis det pågældende medlem af den olympiske familie ikke opfylder betingelserne i artikel 3, litra c) og d), kan de visumudstedende myndigheder i overensstemmelse med artikel 21 i visumkodeksen udstede et visum med begrænset territorial gyldighed.

Artikel 6
Visummets udformning

1. Visummet består konkret i påføring af to numre på det olympiske akkrediteringskort. Det første nummer er visumnummeret. For så vidt angår det ensartede visum, består visumnummeret af syv (7) skrifttegn sammensat af bogstavet "C" efterfulgt af seks (6) tal. For så vidt angår visum med begrænset territorial gyldighed, består visumnummeret af otte (8) skrifttegn sammensat af bogstaverne "XX"¹ efterfulgt af seks (6) tal. Det andet nummer er den pågældendes pasnummer.
2. De visumudstedende myndigheder meddeler visumnumrene til Organisationskomitéen for De Olympiske og De Paralympiske Lege [år] med henblik på udstedelse af akkrediteringskort.

Artikel 7
Gebyrfrihed

De visumudstedende myndigheder opkræver ikke gebyr for at behandle de pågældende visumansøgninger og udstede disse visa.

¹ Ifølge **Komm.** bør der skal tilføjes en henvisning til organisationslandets ISO-kode.

Kapitel III

ALMINDELIGE OG AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 8

Annullering af visum

Hvis listen over de personer, der er udvalgt til at deltage i De Olympiske og/eller De Paralympiske Lege [år], ændres inden legenes start, underretter de ansvarlige organisationer straks Organisationskomitéen for De Olympiske og De Paralympiske Lege [år] herom, således at denne kan inddrage akkrediteringskortet for de personer, der er blevet slettet af listen. Organisationskomitéen meddeler de visumudstedende myndigheder numrene på de visa, det drejer sig om.

De visumudstedende myndigheder annullerer de pågældendes visum. De underretter omgående grænsemyndighederne herom, og disse videresender straks oplysningerne til de kompetente myndigheder i de øvrige medlemsstater.

Artikel 9

Kontrol ved de ydre grænser

1. Når medlemmerne af den olympiske familie, til hvem der er udstedt visum i overensstemmelse med denne forordning, passerer medlemsstaternes ydre grænser, begrænses indrejsekontrollen til at sikre, at betingelserne i artikel 3 er overholdt.

2. Under De Olympiske og/eller De Paralympiske Lege:
- a) anbringes ind- og udrejsestempel på første ubenyttede side i passet for de medlemmer af den olympiske familie, for hvilke det er nødvendigt at påføre sådanne stempler i overensstemmelse med artikel 10, stk. 1, i Schengengrænsekodeksen. Ved første indrejse angives visumnummeret på samme side.
 - b) anses indrejsebetingelserne i Schengengrænsekodeksens artikel 5, stk. 1, litra c), for at være opfyldt, når et medlem af den olympiske familie er blevet behørigt akkrediteret.
3. Bestemmelserne i stk. 2 finder anvendelse på medlemmer af den olympiske familie, der er tredjelandssstatsborgere, uanset om de er visumpligtige i henhold til forordning (EF) nr. 539/2001.
-